

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାଧୁଦେବମୁଦ୍ରାଦିପତ୍ରକା ।

8-12-9
C-100

ବା ୧ ଦିନ ଲାଗେ ନିର୍ମଳ ପତ୍ର ହୋଇ ଯଦେହା । ମୁଁ ଯେତିଥିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇଁ ପରିବାର

ଅଗ୍ରମ କାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୨୯
ପଣ୍ଡାଦେଶ୍ୟ ୩ ୨୯

ବାମଣ ।

ଜୀବନ ଶାପିତା ଏହି ସ୍ଵର୍ଗକା କହି ପୁଣ୍ୟମେ
ମୁଖର ଦେବତା ।

ପଦମ ହନ୍ତି ସେ କେବ ଅଶ୍ରୟ କରି
ଅଣିଛି, ବେଳେ ଥାରୁନ୍ତି ମେଲିର ଏହମାତ୍ର
ହେବ କମାଇ, ଏହା ଠକ୍ ନାହିଁ, ହନ୍ତି ଗୁଡ଼ରେ
ଅଟେକଳ ଶାଖ ଘରେକ ସମ୍ମାଧ ପୂର୍ବ ଏକ
ଅବେଳାର ପରେଥି; ଏକାର ଦୁଆନ୍ତ ମୁଣ୍ଡ-
କାପୁରୀରେ ଜେହି ଏଣ୍ଟେଷ୍ଟି” ।

ଏହି ଉମେଶମତ୍ତେ ଅମ୍ବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସାଦ-
ମୁକୁତରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଯେ ବୃଦ୍ଧମାତ୍ରେ ହିନ୍ଦୁ
ଶାରୀ ଜୀବନରେ କାହାରି ହନ୍ତୁଥାଏବୁ ଦେବତେବ
ପ୍ରାଚୀ ବାହୁ ଦେଇ ଅମ୍ବୁଜଲେଖମାଳଙ୍କ ବହି
ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ ଛାତି ଏହିପ୍ରତିକରେ ଠିକ୍ ପ୍ରମାଣିତ

ମୁଖ୍ୟରେ ଯାଦିବିନ୍ଦୁରେ ଯାଦା ମୃଗ୍ନବେବା ଥିବ
ପ୍ରତିବନ୍ଦୀ, ଅଧିକାରୀ ବିବନ୍ଦୀ ବୋଲି ଲେଖନ୍ତି
ଏହି ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ଜାହାଜ ସେଷର ତାଧୂ-
ବିନ୍ଦୁ ଏହାର ଶଳକର୍ମବିନ୍ଦୁ ଓ ଅନନ୍ତ
ବନ୍ଦୀ ଏହାରୁ ପାହିଶ୍ରୋତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବେଳେ ନିମ୍ନାହ୍ୟରେ ଅଧିକାରିହିତ ଦେବ;
କୁମାର କର୍ମବିନ୍ଦୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହିଁ ଉଥାର ବନ୍ଦୁ ସାର ସହିତ
ବେଳେ କାହିଁ

ରୂପକବାହ ଅଥବା ଶରୀର ସକଳିକା,
ମୁଖ୍ୟତଥିଷ୍ଠା, କେନ୍ଦ୍ରିୟବିଜ୍ଞାନକଳିକା;
ବହୁଧିଦ୍ୱା ଏବା ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀକା ସମ୍ବନ୍ଧବିଷ୍ଣ୍ଵା
କେବଳାକ୍ଷରଭିଷ୍ମକଲୁଗ୍ରା କରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠା
ଶ୍ରେଷ୍ଠା, ସେ ହେଉ ଏହି ହେଉରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ସବ୍ଧୀ ବାହ୍ୟାକଳ୍ପ ଦୋଷୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁ
ସେ ତମ୍ଭେ ସବ୍ଧୀର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ ଧରି କିମ୍ବା
(ନିରାକାର) ପାପ ହୁଏ ଲାହିଁ ।

ବ୍ୟାକୁମାନେ ସଧ୍ୟକର ପର ସାରି ସତ୍ୟ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ବଦାର ସାର୍ଥାର୍ଥ ଲୁହେ, ଏହି
ବାବରୁ ଅଧିକାର ବୋଲି ହଜାର ମାନୁଷଙ୍କର ଅପଣୀ,
ଏହା କିମେ ଅବଶ୍ୟ କରୁଥି ଦେବ ।

କେବେ ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟାହୁମାନେ ହୁଅ କାହିଁ କାହିଁ ହୋଇଥିଲା ପୀରାଜା ?

ହିନ୍ଦୁମୁକୁଳର ଧାରାହିତ ଉପରେ
ବିଦୃତ ତଥା ଅବସ୍ଥାକ ରଖୁଣ୍ଟାହି ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ
ସବଳକୃତ ଗର୍ବାଦୁକ ଦୁଷ୍କାଳୁକୁଧେ ରହ
ଥିଲା ।

ଅଧିକିକ ହନ୍ତୁ ମାଳେ ଦି ? ପୂର୍ବାହନ୍ତ ମାଳଙ୍କ
ପରି ଗଙ୍ଗାଧ୍ୟୁକ୍ତ ଶ୍ରୀମଣ ଲିବୁ ଗାହାନ୍ତି ଯେ
ଲେଖକ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନୀ ଓ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ବୋଲି ଆଜି କଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ କି ସାର
ଶ୍ରୀମଣ ତଥୁ ଲାଭାନ୍ତି ଦେଖି କେବଳଚନ୍ଦ୍ରବେଳ
ପ୍ରଶ୍ନାତ ମାଳୁମ୍ଭୋତ୍ତଳ ପାତିଲୁ ହନ୍ତୁ ଜୀବମହାତ୍ମା
ଦେଖେ ନିନାସାହେବ ଲାଭୁମ୍ଭୋତ ସହି
ପ୍ରତିକ କର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ହେମ

କେବେଳା କର ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ତଳ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଶାବଦଗୁରେ ଅମୃତ ଦୂର-
ମାସ ଅବଦାନ କି ସ୍ଵକାରୁ କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ
କଲିଆଇବୁଁ ଲାଞ୍ଛ ଘରେ ଜୀବନ ପ୍ରଳାଭ
ବା ପ୍ରକାଶରେ ଦୃଢ଼ ଦେବ ନାହିଁ । କମ୍ପଣ
— କାମଣା

ଭାଲୁକାପିଳା

ପାଇଁ ଲାଖ କହନ୍ତିଲୁ ସଙ୍ଗ ୫୮୭

ମନ ୫୮୭ ସାଲମତି ସହରୁ କାଳପ୍ରେତ
ଭବେ ବୁଦ୍ଧିଗଲ୍ଲ ଏହି ଅଛି ପ୍ରାଚୀଯବାଲରୁ ହେତ
୫୮୭ ସାଲ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ଉତ୍ତଳପାର୍ଶ୍ଵରୀ
ବ ୨୯ ଈ ବୟସ ଧୂର୍ତ୍ତ କଥି ଆଜି ନୃତ୍ୟବର୍ଷା
ରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ଯାଦାକି ବୃପ୍ତାରୁ ଏହି ଶୁଣ-
ଦିଲା ହେଲା ଅଗ୍ରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତଳବରେ
ପ୍ରଶାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣାଥଙ୍କୁ ଏବି ପେର୍ହେ ପ୍ରାଦେଶି ଓ
ପାଠକଙ୍କ ସହାୟ ଓ ସହାନୁଭୂତିବାପ ପାପିବା
ପ୍ରବିଧାଳିତ ହୋଇ ଅସୁଅଛି ସେମାନଙ୍କ ଶଳିଖ-
ବାଦ ଦେହାରୁ ଏବି ଏବାକୁ ମନ୍ଦରେ
ପାର୍ଥତା ବର୍ଣ୍ଣାଥଙ୍କୁ ବି ସେମାନେ ନବବର୍ଷରେ
ନବୀ ସୁଖମାନ ଉପରେଇ କହନ୍ତି । ଆହୁଠାରୁ
ଆମେମାନେ ସ୍ଥଳଦିନମିଳିବରେ ଏ ପଢ଼ିବା
ଅର୍ପଣ କରି ଆଶା କରୁଥିବୁ ଯେ ଅଧିକମର୍ଦ୍ଦନ
ମାଦଳ ଲାଗି କରି କାରାର୍ଥ ହେବେ ।

ବଲଗେରୟାର ଗୋଲମାଳ ଅବଧି ନିଷ୍ଠା
ଦୋହି କାହିଁ । ବଲଗେରୟାରସେବର ଲଜ୍ଜା
ନୂହର ସେ ବୁଝର ମନୋମାତ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ସେଠା ସିଂହାସନରେ ବସିବ ମାତ୍ର ଡୁରସ୍ତ
ତ୍ରପ୍ତିନ ପ୍ରତିତ ବୁଝର ସମ୍ମ ଦୋହାରାନ୍ତରୁ ।
ଦୋଧ ଦୁଅର ଶୈଶବେ ବୁଝର ବଥା ପ୍ରବଳ
ଦେବ ।

କଳିତଥାର କାଣ୍ଡସୁମିତ୍ରର ଦେଇବ
ପତମାସ ଶା ୨୭ ରାତାରୁ ବହିବାର ପ୍ରେର
ହୋଇଥିଲ ସେବନ ବେବଳ ନାଚାସ୍ତାନରୁ
ଅଧେଖବା ପ୍ରକଳିତ୍ୟମାନକର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ହୋ-
ଇଥିବ ଏହ ଗଛୁ ଅବଦିତାରୁ ତାଙ୍କ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶା ୨୮୯ ୫୦୦ ଜନେରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିବ । ସମେତର ଅଧିବେଶନ ପ୍ରକାଶ,
କବରେ କଳାପନ ଦୟାପାଇ ଅଛି ।

ଭାର ଯୋଗେ ଏବଣ୍ଣାକରୁ ଅକ୍ଷସ୍ତାଳକୁ
ମନ୍ତ୍ରାଚାର ବା ଟଙ୍କାର ବ୍ୟାପ ପଠାଇବାର
ଖର୍ଚ୍ଛ ଅଭିନ୍ଦନ ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଟ ୧୦୦ ଟା
ପଠାଇବାକୁ ଟ ୫ ଟା ଖର୍ଚ୍ଛ ପଡ଼ିଥିଲା ।
ଆଜିଠାରୁ ମରିବାର ନିୟମ ବରିଅବର୍ତ୍ତନ ବି
ବଶଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବ ଟଙ୍କା ଟ ୨୫୫ ଟା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୧ ଟା କା ଟ ୫୦୦ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୧୫୫
ଓ ଟ ୧୦୦୦ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୨୫୫ ଟା ନିଆଯିବା ।
ଏଥରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ସକାରେ ଖର୍ଚ୍ଛର ଦର
ଅନ୍ତର ଉଗା ହେଉଥିଲା । ଏବ ଥରିରେ
ଟ ୨୦୦ ଟାକୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ମନ୍ତ୍ରାଚାର
ହେବ ନାହିଁ ମନ୍ତ୍ରାଚାର ଉପରେ ପ୍ରତି ଟ ୫୦୦
ଟାରେ ଅଂଶଟା ଓ ପ୍ରତି ଶବ୍ଦଟଙ୍କାରେ
ଟ ୧୯ ଟା ଖର୍ଚ୍ଛ ପଡ଼ିବା । ଏଥରେ ତେଲିଗ୍ରାମ
ମନ୍ତ୍ରାଚାର ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ସନ୍ଦେଖ କାହାକୁ

ଏବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଠକଙ୍କ କି ଶ୍ରମା
ମହାବାଣର ପଞ୍ଚତର୍ଣ୍ଣୀୟ ମହୋତ୍ସବ
ଅଗନୀ ମଧ୍ୟ ତା ଏ ରଖ ଅଥବା ତା ହେ ଘନ
ଗରେ ଦେଖାଇ ପୁର ହୋଇଥିଲା । ଏ ସମୟ-
ରେ ରାଜତର୍ଣ୍ଣୀୟ ବନଶ୍ରମେଷ କଳିକରାରେ
ଥିଲେ ସହସ୍ର ଉତ୍ସବ ସମୟ ଦେଇଥିଲା
ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ବିଶ୍ଵ ଏହ ମହୋତ୍ସବ
ପାଇବାରୁ ଦେବ ଏଥର ଦର୍ଶକ କୃଥାତ୍ମକ
ଲଗିଥିଲା । ଅମମାକଳ ବିଦେଶରେ ଏ
ଉତ୍ସବରେ ଯାଇବାକାରୁ ଅମାଦ ପରମୋତ୍ତ

ବୌଧିକୁଷେ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଏ ସମୟ-
କୁ ଚିରକାଳ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଉତ୍ସିବା ଉପରେ-
ବାହିନୀର ବୌଧିକୁ ପ୍ରାଦୂୟ ଅଥବାର ଦୟାଗଲେ
ସମ୍ପର୍କେଣ୍ଯ ହିନ୍ଦ ହେବ ଏବଂ ମନ୍ଦାସଙ୍ଗୀଳିର
ତାମ ଚିରକାଳ ଏ ଦେଖୀପୃଷ୍ଠାକେ
ଦୋଷଥୁବେ ।

ବିଲୁର ଗପମାତ୍ର ତା ୧୦ ବିଶେଷ ଭାବ-
ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଜଣାଯାଏ ପେଲଞ୍ଜ ରଣ୍ଜିତ
ଚର୍ଚିଲ ଅଧିକା ପଦ ଡାକ କରାଇଲୁଛି ।
ପାଠବମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହି ମହାରାୟୀ
ନୂତନ ପାର୍ଶ୍ଵମେତ୍ରର କମଳସ୍ବରର ପ୍ରଥାକ
ଗୁଣକ ଏକ ଧନମତ୍ତ୍ଵ ଥିଲେ । ଏହାକି ପଦ
ପ୍ର୍ୟାମ କରିବାର କାରଣ ଏହିତୁ କଥାର
ହୋଇଥିଲୁ ମେନକ ଏକ ଲୋ ବିଭଗର
ବଜେକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାକି ସଂକଳିତମାତ୍ର ସଂକଳନ
ମାନ୍ଦ୍ରାନ୍ତର ସହିତ ଏହି କେହିଁ ହେଉଥିଲା ଏ
ତଳିମାପ ତା ୧୦ ଶବ୍ଦରେ ପାଲିମେଧ
ଦିଃନେ ସେ ସବୁ ଆହୁନର ଶାଶ୍ଵତ ଅଧିକ
ହେବ କହିବେ ଏହାକି ଏହାକୁ ନୂତନ
କାହିଁ । ଯାହା ହେବ ଏହାକି ପଦ ଡାକକରନ୍ତି
ଅକସ୍ମାତ୍ କଥା ହେଲେବେଂ ଅସ୍ପର୍ଦ୍ଦର ବିଷୟ
ନୂତନ ଜାଗରି ଏ ମହାରାୟୀ ନତ ଫେର ସହ
କରେ ସମ୍ମାନ ହେବାର ନୂତନ । ନୂତନ
ପାଲିମେଧ ପନ୍ଥରେ ଏ ପାଞ୍ଚଟା ବଜ ନବଳ

ଏଠା ହୁଲକ୍ଷାତକୋଟିର ଦେଉଦରନୀ
ଦର୍ଶି ଗର ଦୂରପାର ବନୋପ୍ର ହୋଇଲା ।
ଦର୍ଶ କୋଟର ଛଳ ବାରୁ ଧାଖାକୁଣ୍ଡପେନ
ବାବସୁରମୁକ୍ତିପାର ସରସ୍ଵାଦାର ବାରୁ ବୃତ୍ତ-
ଲାଥ ଲଟିଯାଇଁ ଦର୍ଶ ଏହି ସହ ଜୟମରେ
ପ୍ରଥାକ କରିଅପ୍ରକୁଳ ବିଷେ ତା ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ
ଏ ଭାବ୍ୟର ମୋଖ୍ୟତା ଦେଆଇଲେ ଏହି
ତେଜ୍ୟାଭ୍ରାତା ହୁଲମତୁଷେ ଶିଶ୍ବକଳେ ବାହାଲ
ଦେବେ । ଏ ବନୋବସ୍ତରେ ଜଳଜଗାସିନ୍ଦର
ଭାବ ଅପରିନ୍ଦ୍ରିୟ ଜୀବ ହୋଇଅଛି ଏବା ତାହା
ଅକାରର ଲୁହର । ଦୁଇକାଶବାରୁ ଶେଷମତ୍ତୁ ବୁ
ଏ, ଉପାୟଧାରୀ ଏହି କଳିବର୍ଷ ଆଇବ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଅଛିଅଛି ଏଠାରେ ସେହିପରି ଲୋକ
ଅଛନ୍ତି ଏବା ଏକର୍ତ୍ତ ସବାଧେ ପ୍ରାର୍ଥି ହୋଇ
ଥିଲେ । ଦୁଇକାଶ ବାରୁ ଦେବାନ୍ତିରପୁରୋ
ଦିଲ୍ଲିଦିନ ବାପିଚି କରିଅପ୍ରକୁଳ ଏମାଜେ କାହାର
କର ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏମାକେ ତେବେ କାଶନୀ

ବୁଲବାରୁ ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆ ଶିଳ୍ପି-
ବାବୁ ତାହାକୁ ରୁମାସ ମିଆଦିଦିଗଲ ଏଠା-
ଲେବକୁ ଦେବାନ୍ତାର୍ଥୀ ଶିଳ୍ପିବାକୁ ସେହି
ସମୟ ଦିନାଗଲେ ବି ହୃଦୟରୁ ନାହିଁ । ଗୋଟାଏ
ଶାଷା ଶିଳ୍ପିବାଠାରୁ ସେବ୍ଯାର ବାର୍ଯ୍ୟ ଶିଳ୍ପିବା
କି ବଢ଼ି କଠିବିଦ୍ୱାରା ? ଏଠା ଅବାଲପର
ବଢ଼ି ଅମଲମାନେ ଭେବନ୍ତୁ ଅପେକ୍ଷାରୁ ଅଧି
ସୁନ୍ଦରଚାପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାକୁ ଏବଂ ଯେ
ମହାଶୟ ପଦଭାଗ କରିଗାରୁ ଏ ବନୋବସ୍ତୁ
ହେଉ ସେ କ, ଏ, ପାର ବର ଅଛି ଏକାବେ-
ଳକେ ଏହି ପଦରେ କିମ୍ବାକୁ ଜେତ ସୁଖନାଳି-
ପ୍ରଦତ୍ତ ଏଫେରାଳ କରି କରିଅସେଇେ ।
ସୁରବୀ ଅକର୍ଥକ ପ୍ରାଣୀୟ ଲେବକବ ଦାଳା ମାତ୍ର
ଦୂରଦେଶରୁ ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଭାଷା କି ଜ୍ଞାନବା
ଦ୍ୱାରି ଥିବା କହି ଅଛ୍ୟାଯୁ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରାଣୀୟାଦମନୀଙ୍କେ ଏପରି ବିଶୁର ଉଲ୍ଲେ
ଶେଷାର ମନ୍ଦିର ଅବ ବରୁପେ ହେତ ।
ଅନୁଷ୍ଠାନ କହିବା ହୁବିର ପରାମା ଗ୍ରହର ପ୍ରକାଶ
ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ କେହି କିଛି କହିପା-
ରନ୍ତା ନାହିଁ ।

ପୁରୀ କତ୍ତିଦେହିଲାର ମୋହବମା ।

ଏ ମୋଦିମା ପେଟ ପୁଣ୍ୟକରଇ ଲେଖ
ମାନଙ୍କ ମନଜେ ବିରୂପ ଜୀବ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବିରୂପ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉପରୁତେ ବୋର-
ଅଛି ଏହି ସରକାରଙ୍କ ପଞ୍ଜାବୁ ପଟଳା ପ୍ରକରେ
ବିରୂପ ଅଭ୍ୟାସକମାଳ ହେଉଥିଲା ତାହା
ପାଠକମାନଙ୍କ ଜୀବାଳ କି ହଳୁକ୍କର୍ତ୍ତମାଳ ପଢ଼ିର
ସତ୍ତରେ ବନ୍ଦରାଜ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ପାଠକମାନଙ୍କ
ଉପରୀର ଦେବାଚର ପଦରୁ ଦେଲୁ । ଏ
ମୋଦିମା ଦେଇ ବଜ୍ରବେଳେଇରେ ପହଞ୍ଚି
ମୃଷଗବାସୁ ଉପରୁତେ ହୋଇଥିଲା କର୍ତ୍ତର ଅଭ୍ୟାସ
କୁର୍ରାଇରାବୁ ଗୋଟିଏ ଅଛି ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାଳ ସେବର ଶୁଣିଲେବେଳରୁ ହୁଏଥୁ
ବିପ୍ରାଣୀରୀରୀରୀରୀ ଏହି ଜୀବମୃଷଗ
ବଜ୍ର ଗର୍ବମେଣକ ବସୁରେ ହନ୍ତୁମୁହଁର
ଏହାତୁମ ପାଦାନ ହେବାର ଦେଖି କିଏ ପଦରୁ
ତ ଏହି ହୃଦୟପ୍ରକ୍ଷୁଣ୍ଣ ନ ହେବା ? କିନ୍ତୁ
ଦେଇଲାର ମୋଦିମାର ଅଛି ଏଠାରେ
ପୁଣ୍ୟ ବନ୍ଦରେ ସାହେବ ହାଏର କିମ୍ବା
ଅଭ୍ୟାସିକ ଅଦେଶମାଳ ଜୀବାବେଳର
ସମୀକ୍ଷାରୁ ସେଇ ପୁଣ୍ୟରେ ପଢ଼ା କହି ଯାଏବେଳ
କାହାର ଓ କୁହିବର ଓ ଅଭିନ୍ଦନ ଉପରେ

ମାନଙ୍କୁ ଦେଇଲାରେ ଜମୁହ କରିଗା ଏଣେ
ସୁଲିଷ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଗାନ୍ଧେ ସାହେବଙ୍କାମ୍ବ ଦିଗ୍
ସେଇମାଳ କଲେଖୁକ-ମାଳଙ୍କୁ ଦେଇଲାର
ଜୟହାରରେ ଜଗାଇ ଦେଲେ । ଦେହ
ମୁଲମାଳ କଲେଖୁକିମାଳକେ ହାର ସମ୍ମରେ
ଆର ସେହଠାରେ ବୈଶାଖ ବନେ ଓ ବାୟୁ
ପାହାଯରେ ତହିଁର ସଗଙ୍କ ଦେଇଲ ପ୍ରତିକ-
ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରତ୍ରେଷ କର ଯାହିଲି ପଢ଼ି କଲ ।
ଏହ କଲେଖୁକିମାଳକେ ମୁଲମାଳ ଥିବାରୁ
ଦେଇଲ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ ଏକନ୍ତ
ଅଗମ । ସୁରବଂ ସାଧରେ ଶୀଘରେ ଗତ ବିଶ୍ୱ
ପାଇବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଶୁଭାର୍ଥମେ ଅନ୍ତରେ
କୃତ୍ତ କଲେଖୁକିମାଳ ସ୍ଵତନ୍ତରେ ଚର୍ମ କଟ-
କରନ ଓ ଚର୍ମବନ୍ଧନ ଏବଂ ସଜୀକଷ୍ଟସ୍ଵଳ୍ପ
ରକ୍ତ ସହିତ ଦେଇଲର କବଡ଼ା ଛିପରେ
ଅକଲ୍ୟାନମେ ବିହାର କରୁଥିଲା । ଯେଇଁ
କବଡ଼ା ଉପରରୁ ସେବା ନେବାର ବାରଣ
ଅଛି କହିବେ ଗୋର୍ମ୍ଭ କଟବନ୍ଧନ ଓ ଚର୍ମ-
ସ୍ଵଳ୍ପ କରୁଥିବ କହିଥାଏ ଦେଇଥାଏ ! କଲେଖୁ-
କିମାଳେ ପାଇବାର ବୁଦ୍ଧି । ସେମାନେ
ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣାଧର୍ମରେ ଆପୁ
ରପିଲେ କାହିଁ ଏକଂ ଶାଶୀ ଓ ସେବବମାଳକେ
ଉଦ୍‌ଧରି ଚର୍ମ ଦର୍ଶନ କର ମନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ
କରୁଥିଲେହେଁ ସରକାରର ଦୟରେ ବିଶ୍ୱ
ଜହାନାରୁ ପାଇଁ ଲାକାରୀ ମାତ୍ର ସେଇମାନେ
ସରକାର ଧର୍ମବନ୍ଧନରେ ଦୟନେଷେପନ କରିବା
ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବଲୁଥର ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇ
ଆଶାର ପ୍ରକାମାଳଙ୍କୁ ପଢ଼ି ଆଶାସବାହ୍ୟ
ହେଉଥିଲା ଲାହାକୁ ଏହଳ ଅନାଗ୍ରହର
ହୁଅପାଇ କରନା ଶେବଳୀଯୁ ଚନ୍ଦଳିତ ?
ଯା ଅଜ ଦେଇଲ ସମ୍ମରେ ମୋକଦମାଟିବ
ଅଗତକଲେ ତବାର ପଦମ ଧର୍ମବନ୍ଧନ ଛାପ-
ଏନ କରିବେ ? ଏ ସାରରେ ସୁଖରେ
ଦୟାକର ଅଭିନ୍ନରିତ ଅନେକଳ ଜରିଅଛି
ମାତ୍ର ସୁଧା ସରକାର କିମ୍ବା ସୁନାର୍କୁ ଶାନ୍ତିଶାଳ
ବିକାଳ ସୁଧାକାରୀ ମସିହରେ କଷ୍ଟ ପ୍ରଦାନ
କର କହିଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ପଢ଼ିବୁ ହେଇଁ
ଆଦେଶ ଓ ଅକାରିଶାୟୀ କଲେଖୁକିମାଳ
ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରର ଦ୍ୱାରାନ୍ତରେ ରକ୍ଷିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ମୋକଦମା ମାଏକ ସଙ୍ଗେ ଉସିବର
ଓ ଅଧିକର୍ତ୍ତ୍ବ ଅଛି କର୍ମବନ୍ଧନକେ କାପୁରୁ
ଦେଇଲେ କେମୁ ଅତାଳହର ନାମରକ

ନନ୍ଦବସ୍ତୁ କରି ମଧ୍ୟଭାଗ କୋଳିବ ଲଭ
ଉସିବରଙ୍ଗ ଜିମ୍ବା କରିବାର ଅନେକ କଷ-
ଗଲୁ । ମାତ୍ର ଏକହିହାର ଉପରେ ସମ୍ମାନ
କରିବାରେ ମନ୍ତ୍ରମାଳା କୋଳିବ ହେଲା । ଏବଂ
ଜୀବାଧିରଙ୍ଗରେ ଚହୁଁର ଆତମର ଓ କରିବ
ମେଳା ଦେଖାଇଲା ପ୍ରାୟ କରିପୁଲ ପ୍ରଦଶ
ରଖିବ ହେଲା ଅମ୍ବେମାଳେ ଦୃଷ୍ଟିପାରୁ ନାହିଁ ।
ସେବେ ସରକାର ଯାହା କରିବେ ତାହା
ଶିଶ୍ରେଧାର୍ଥୀ ବୋଲିଯାଏ ତେବେ ଅମ୍ବେମାଳେ
ନିରୁଦ୍ଧର । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାଳର ଦୁଡ଼ିବାର
ସେ ଏହି ପ୍ରାୟ ଅତ୍ୟାଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟହାର ପର-
ାମେ ବନ୍ଦପି ସୁଧାର କରିବ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞା-
ନ୍ଦ୍ରିୟ କରେ ପ୍ରଦଶପ୍ରଦଶକ ଯୋଗେ ସ୍ଥା
ନେଇ ଯାହୁମାନକର ଅରାଜାନାନ୍ଦମେ କର୍ତ୍ତଙ୍କୁ
ଯିବା ଅସେବାରେ ଉତ୍ସାହକ ନାହିଁ ତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ସ୍ତରୁ
ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସେ ଅନ୍ତରେ କିମାରିଅଛି
ଜାରି ଅନ୍ୟ କେହି ବିନ୍ଦୁନା ନରିଗାରକ ନାହିଁ
ଅମ୍ବେମାଳେ ଶ୍ରମଗୁଡ଼ିକରେ ବେଶିକାର ନାହିଁ
ପଶୁରୁ ବ୍ରିଦ୍ଧ ଗଢ଼ିମେଲ କି ଏହି ଜୀବାଧିରେ
ଜୀବିତ ଶାସକ କରିବାର ଅସିଅଇଲା ?

ସୁମଧୁର ପାଦକରଣ ଯା ଶ୍ରୀ ଜିନିହାଥକେବଳର
ପ୍ରଧାନ ସେବକ ଏବଂ ଅତି ପ୍ରଚାରକ । କାଳରୁ
ଦିନ୍ତି ସନ୍ଧବ ଦିନ୍ତି ସେବା ସ୍ଵର୍ଗରୁପେ
ଜଳାଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଗାଢ଼ି
ଦୁଃୟଜୀବ ଜରି ଅବସାର ପ୍ରଦୂଲ୍ହ ଦିଦାରବା
ଦେଖାଇ ଗାଢ଼ାକୁ ସନ୍ଧବଦ୍ୱାରା କରିଥିଲେବେଳେ
ଦିନ୍ତି ସେବା ଚଳାଇନେବା କାରଣ ସମେଷ୍ଟ
କିନୋବସ୍ତୁ କରିବେଳିଥିଲେ । ତିନ୍ତି ସେବା
ରହିଛି ଥଥିବା ତହିଁର ବାହିକମ ହେଲେ
ହିନ୍ଦମର ଦ୍ୱାପାକଳ ଅନ୍ତରୁ ଛିଦବ ଏହା ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ
ସେ ସମୟରେ ଉଭୟମରୁପେ ଦୃଶ୍ୟ
ଥିଲେ । ଅଜି ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଗାଢ଼ା ଦୂରିଯାଇ
ଦୁଃୟପ୍ରତିଶ୍ରୁତ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀର ଅନ୍ତରୁକାଳେ
ପାରେ ପଣ୍ଡା ପତିଆଶ ସେବକ ସନ୍ତୁ ମହନ୍ତି
ଓ ସୁଶର ତାବ୍ୟପୁ ସ୍ଵାଧୀନ ବୃତ୍ତମଣ୍ୟକ ଜହାନ୍ତି
ମୁକୁ ଓ ଜଟପୁ ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସମୟେ
ଏକମୂରତ୍ବୀ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସ-
ନ୍ଦୋବ ପ୍ରବାଦ କରିବା ସଙ୍ଗେଁ ଗାଢ଼ାକୁ
ସହାୟ କରାଯମନ୍ତରେ ରେଲ ଉଦ୍‌ବୁନ୍ଦନକ
ରାମନ୍ତରୁଥାଇଲାଗଲା ଅଶାତ୍ରୀ ରକ୍ତଭାଷିତ
ରକ୍ତ ମଠରୁ ଦକ୍ଷ ସହାସନ ମହନ୍ତି ମୋହନ-
ଦାସ କୁଞ୍ଜ ଓ ହନ୍ଦୁମାଳକ ନଷ୍ଟରେ ଜରି
ପୁରୀର ଲୋକ ଗାଢ଼ା ପତିଲୁ ରଦ୍ଧକନ୍ଦନ ସୁମଧୁ-

ନୂତନବାସ ଏହିକି ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଉଥରେ ଗାନ୍ଧୀ
ଆୟୁ ହନ୍ତୁମାଳକର ବନ୍ଧନରେ ଅପ୍ରସର ହେଲେ
ଏହା ସେମାନେ ଚାହେ ଧାରୁ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ
ହରବିଶ ସଙ୍ଗେ ଭାଙ୍ଗର ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତର ଥିବାର
ଏଥର କାରଣ ହୋଲି କହୁଆଇନ୍ତି । ପୁନଃ
ଠାରେ ଏ ବିଷୟ ଘେର ସଜ୍ଜାମାଳ ବସୁଅଛି
ଏବଂ ଉତ୍ସବଭାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷକର ଭାର୍ଯ୍ୟରୁ
ସବ୍ୟମାନର ଏକମୁଖ୍ୟରେ ନିଜା ବିବୁଧାଇନ୍ତି ।
ଆଜିପର ଆମ୍ବେମାନେ ପଣ୍ଡରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷକ
ହନ୍ତୁମାଳକର ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସରେ ଆଗାତ ଦେବାକ
ଅଞ୍ଚା ବାଜିଆଇନ୍ତି ବାହିକ ? ମନ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ
ନାହିଁ ଓ ଅଣ୍ଟୁଅଧିକରି ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରକର
ବିଷ ଏହିପ୍ରାତରେ କାଗଜର ବହୁ ବ୍ୟକ୍ତହାର
କରି ଭାଲିକା କରୁଆଇନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍କାଳ ଅନ୍ୟା
ଶ୍ଵାଳରେ ସେବମାଳକର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନାହାଦିଥ ସୁଚି ଘଟୁଥିଲି କିମା ଘଟୁକାର
ଦିଦିମ ଦେଇଅଛି । ଇଂରାଜ ଅବଶ୍ୟମେଷକ
ନ୍ୟାୟପର ଶାସନକାଳରେ ହନ୍ତୁମାଳକୁ ଯାଦା
ଏସବୁ ଦେଖିବାକୁ ପଞ୍ଜାବ ଏହା କି ସାମାଜିକ
ମନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ବିଷୟ ? ଏକା ଜୀବନାଧିକାର ବିକା
ଏହା ବ୍ୟବସାର ଦେବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟଥାରୁ ହେଲା
ଥାର ନାହିଁ ।

ଲକ୍ଷେନ୍ଦ୍ର ଟ୍ରେସର ପଳି ।

ସକ୍ଷ ୧୮୮୪-୧୯୨ ସାଲ ଭାବରୁ ବଜା
ପ୍ରଦେଶର ଲିଙ୍ଗବେଳୁ ଟାକ୍ସର ବିଜ୍ଞାପନରୁ
ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ସଂଖ୍ୟକା ପ୍ରାୟ
ଅଛେଇଲେଖ ମୌଳି ଥିଲୁ ୫ ଟଙ୍କାମଧ୍ୟ
କେବଳ ୨୭ ଦକ୍ଷାର ମୋଜାରେ ଟାକ୍ତାବଦିବା
କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ମୋଜାଗଳଙ୍କରେ
କଣେ ସବା ଟାକ୍ତାବଦିବାଯୋଗ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୫୦୦ ଲା ଥିଲୁ କରୁଥିବା କ୍ଷେତ୍ର ନାହାନ୍ତି ।
ଲେକ୍ଷଣଶବ୍ଦାପରି ଦୁଃଖ କଲେ ବେଶୀପାଦ
ସେ ବଜାଲାର କେହିହିଁଖା ପ୍ରାୟ ୨୦ ଟଙ୍କା
ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ୨୦ ଦକ୍ଷାର ଲେକ୍ଷଣ
ଟାକ୍ସଦେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟକ୍ତି ଥିଲା ଏମାଜଳ
ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଦକ୍ଷାର ଲେକ୍ଷଣ ନିମ୍ନଲୋକ
ଶିକ୍ଷାବିଦୀର ଟାକ୍ସଦାତା ଅର୍ଥାତ୍ ଏମାଜଳ ଥିଲୁ
ବାର୍ଷିକ ଦକ୍ଷାର ଟକାରୁ ଅଧିକ ନୁହଇ ।
ସୂଚନା ପେଟ୍ରୋପରି ଦୁଃଖ ଏବେଶର ଲେକ୍ଷଣ
ନିର୍ମାଣ ଦୂଃଖୀ କେବଳ ଏହିବିଧା ପ୍ରମାଣ
ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସେହିଠାର ଲେକ୍ଷଣ ମାଝାର
ଶବ୍ଦ ଦୂଃଖୀ ସେଠାରେ ଅନ୍ତରେବରର

ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ହିଲ ଦେବାରୁ ହେମାନଙ୍କଠାରୁ
ଅୟ କର ଦେବା ଏବଂ ତଢାର ଲେବକର
କିମ୍ବସାୟ ଓ ବାଣୀଜ୍ୟହାର ଭନ୍ଦର ଲେବା
ସଥରେ ଗୋଟାଏ ବାଧା ଜାର କରିବା ହିଲ
ସଜଳାର ନୁହି ଏକଥା ବହିବା ଅଖିଲ ।
ଏହ ହେଲୁ ଚିନ୍ତାଶାଳ ବଖିମାନେ ଅୟକର
ଏ ଦେଶପ୍ରତି ଭୃତ୍ୟଯୋଗୀ ନୁହି ବୋଲି
ପୁନରୁକ କିଥାସ୍ୟଅରୁଣ୍ଟ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଉଛିରେ ନିର୍ମାଣ ନ ହୋଇ ବରଂ ଭାବା
ଦୂର କରିବାକୁ ଦେଖା କରୁଥିଲୁଣ୍ଟ । ତେବେ
ଦେଶର ଅୟପ୍ରା କର୍ତ୍ତକଣିକ ଦୁଆକ୍ଷା ତେବେ
ଅବା ଅୟକର ନେବା ଏକପରିବେ ପୁଣିଷ-
ଜଳ ବୋଲିଯାଇ ପରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଭାବା ନୁହିଲ
ସକ ୧୮୦୦୦୫ ସାଲରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁଦ୍ଵର୍ଷ
ଦେଲ ଏକାନ୍ୟମରେ ଏହ ଲାଇସେନ୍ସ ବା
ଅୟକର ଉପର ଦେଇ ଅନ୍ଧାରୁ ମାତ୍ର ଏଥ-
ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ଦୂର ଦେବାର ତେଣିବ ଆଜ
ବରଂ ଭାବା ପଢିଅଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସକ ୧୮୦୦୦୫
ସାଲରେ ଏହ ବରହାର ସାରେ ଷୋନ-
କିର ଟକା ଉପର ଦେଇଥିଲ ସକ ୧୮୦୦୦୫
ରେ ସାରେ ପନ୍ଦରିଲାଙ୍କ ଟକା ସକା
ଅବାୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅଗରବ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଶର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ନ ହୋଇ ବରଂ କମର୍ଶ
ମନ ଦେଇଅଛୁ ଏବ ଯେତ୍ରମାତ୍ର ରାପ୍ତାନ
କାରିଜ୍ୟର ଦୂର ଦେଖି ମନେ କରୁଥିଲୁଣ୍ଟ
ସେ କିମ୍ବା ଦେଶର ଭନ୍ଦର ଦେଇଅଛୁ
ସେମାନେ ନିଜାକୁ ଦୂରରେ ପଢିଅଛୁ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । କେହି ଅବା ଏମନ୍ତ ମନେ କର
ଥାବନ୍ତି ସେ କିମ୍ବା କରେଇବ ବା ଅନ୍ଧାର-
ମାକେ ସନ୍ତୋଷୀରାପଦକ ମହିସୁଦେବା
ସୋନ୍ଦର ବିନ୍ଦୁମାକଳ୍ପିଶୋଇ ବାଦାର କର-
ନାହାନ୍ତି ଅବା ଶାକ୍ସି ବନୋବପୁରେ ପିତ୍ତୁର
କିମ୍ବା ଦୂର ବୋଲି ଏହ ଶାକ୍ସର ଅୟ ଦୂର
ଦେବାର ଘରୁ ଲାହି । ସେମାନେ କିଷେଷ ଅନ୍ଧ-
ସନାତ ପଦିତ ବାର୍ଷିକ କଲେ କର ଦେବା
ବିନ୍ଦୁର ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ମୋଟ କର ଅଧିକ
ଦୂରହା । ମାତ୍ର ଏଥର ଜୀବ ଦେବାର ଗୋ-
ପିତ୍ତ କାରିଗ ବାର୍ଷିକ ଦିନପରମାତ୍ମୁ ପ୍ରକାଶ
ପାଇ ନାହିଁ ବରଂ ସମ୍ମାନପତ୍ର ଦେଖା
ସାରିଅଛୁ ସେ କର ବନୋବପୁର କିମ୍ବା
ଅଳେକ ଲେବ ବାପ୍ତିପ୍ରତି କାର ଅନ୍ଧି
କରୁଥିଲୁଣ୍ଟ ଏବ ଗହିରେ ସଫଳତା

ଲୁହ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କେମନ୍ତ ବଠିବୁପେ ହେଉଥିବ ଲଳିଖିତ ଅବମାକୁ କରୁ ପ୍ରବାସ ସଥା,—ପ୍ରାୟ ୨୦ ବଜାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ ୯୦୭୮ ଲମ୍ବ ଆପରି ହୋଇଥିଲା । ୧୯୦୫ ଲମ୍ବ ଆପରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା । ୧୯୦୮ ଲମ୍ବ ଉଚ୍ଚମେଳ ହେଲା ଏବଂ ୧୯୧୧ ମେର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଏକାବେଳକେ ବହି ଗଲା । ଅଛେବ ଦେଖା ଯାଉଥିବୁ ସେ ମୋଟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଏକଶୌତର ଅଧିକ ଆପରି ହେଲା ଏବଂ ମୋଟ ଆପରି ପ୍ରାୟ ଏକହଢ଼ିଯାଙ୍କ ସମ୍ମୂହ ସକ୍ରି ସଙ୍ଗତ ଥିଲା । ଅଠବର୍ଷ କର ବସିଲା କରାରୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଏପରି ଦେଖ ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ମମେଳ ସଥାର୍ଥ କୁପେ ଦେଖାଯ ହୋଇପାରନ୍ତି । ବାରୁବରେ ଏ କର ସମ୍ପର୍କର କୌଣସି ସନ୍ଦେଖକଳିକ ଘଟଣା ଲକ୍ଷିତ ହେବାର ବାଧାକାହିଁ । କେବଳ ଏତିବ ଦ୍ଵାରା ହୋଇ ଯାଇ ପାରେ ସେ ମୋଟ ଲେବସଧ୍ୟା ଭୁଲାରେ ଅଛ ଅଲ୍ଲକେବ ଏ କର ଦେଇଥିବାରୁ ଅଧିକାର ଲେବ ଏ କରିବ ପାଇଁରୁ ରଜା ପାଇଅଛନ୍ତି ସୁଭଗ୍ୟ ସାଧାରଣ ଅସନ୍ନୋଷ ଜୀବ ହେବାର ବାଧା କାହିଁ ।

ଏ ଲଗଭବ ବିଶ୍ୱାସର !

ଚତୁର୍ବେଶର ବଜାପ୍ରଦେଶର କେବେଷ୍ଟାକରେ
ବିଷଟେଶ୍ୱର ବର୍ଷିଗାର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ-
ଥିଲୁ ଓଡ଼ିଆରେ ସେଇର ଦୃଶ୍ୟ କେବେ
ପଢିଥିଲ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଜଳକର ଏହି
ଅମୃତାବଳ ପ୍ରାଣିହପ୍ତ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରିକି-
ବିଖ୍ଯାତିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ ୨୦୧୨୫୦ ଏ
ଏକଟିଇ ହେବାର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାଳେ ମଳେ
ବରଥିଲୁ ଯେ ଏଥିରୁ ବର୍ଷାର ଦୋଇ ନ
ଥାରେ । ମାତ୍ର ଗତ ଉତ୍ତରାର ଶକ୍ତିଗମାଥିବେ-
ବର୍ଷମନ୍ଦିରର ମୋକଦମାକ୍ଷପଳକରେ ଏ ଜଳ-
ରସ୍ତେ ଗୋଗଳକିଛମଠରେ ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୋଇ
ଥିଲ ରାମାରୁ ସଥାର୍ଥରେ ବିଷଟେଶ୍ୱର ଦୋଇ-
ପାରୁ ହେବ । ଏହେବତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବେ
ଦେଖିବାରେ ଅସିଲାହୁ । ମଠର ଅଞ୍ଜଳା
ଲାଟମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ତରାର ଶ୍ରାଵ ନ ଥିଲ
ଏହିବ ନୁହେଁ ରାତରିଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବର ଉତ୍ତର
ହୋଇଥିଲ ଏହି ଅଛିଲୁ ପ୍ରାତି ନ ପାଇ ଅନେକ
ଲୋକ ବାହୁଡ଼ିଗଲେ । ଅନୁମତି ଲୁହ ପାଇ
ଦିଲାର ଦେଖି ଓ ବିଦେଶୀ, ମହାରାଜ, ଦେଶ

କାନଦାର, ଅପର ବିଦ୍ୟାଲୟକମାରେ ଜୀବ
ହୋଇଥିଲେ । ସେଣେ କୌଣସି ଦେଖି
ଏତେଲେବ ଏକହିତ ଦେବାରୁ ଉପସ୍ଥିତ
ମୋବଦମାରେ ଲୋକଙ୍କ ମଳ ଉପରି ବିଚରଣ
ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଅକାୟୀଶରେ ବୁଝା ଯାଇଛି
ଅଛି । କେତେ ଦେଖୁା କଲେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ
କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏତେମୁଖ ଏକପ୍ରାତରେ
ଦେଖିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ । ବାପୁବରେ ଅତିଥି
ଗନ୍ଧାଥଦେବ ତେଣୁଗପିତର ମଧ୍ୟ ଏବଂ
ଏମାନଙ୍କର ଧର୍ମବିଦ୍ୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତର ଏମନେ ଅକାୟୀଶରେ
ସହପାରନ୍ତି ମୃତ୍ୟୁ ତଥାଥବ ସେବାରେ କିମ୍ବା
ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟାକାର ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏମାନେ ବିଦ୍ୟା ଅସ୍ତ୍ରି ହୋଇଥାଏକେ ନାହିଁ ।
ଏହିରୁବ ଏହି ସର୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ଏହି
ଦେଖି ଦୂରକୋଳ ଦୂରଦୂର ଦେମାନ୍ଦ ଦେବକୁ
କହିଅଛୁଟି । କେହି ଦେଖିଲୁ କହିଥାଏନ୍ତି
ସେ କେବଳ ଗୋପାଳଚିତ୍ତର ମଠ ନାମରେ
ଅଥର୍ ସ୍ଵାର୍ଥବାନ୍ଦିକୁ ପ୍ରକର୍ତ୍ତାରେ
ଏତେଇବେଳେ ବଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ
କଥା ବିଦ୍ୟା କରିବାର କୌଣସି ତାରୁଙ୍କ
ଅମ୍ବେମାକେ ଦେଖୁ ନାହିଁ । କ୍ଷେତ୍ର ପାଇବର୍ଷ
ଚଲେ ଏହି ଗୋପାଳଚିତ୍ତକମଠର ମହାନ୍ତିର
ବରଖାସ୍ତ୍ର କରିବାର ମୋତବୀ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲା । ମହନ୍ତ ପ୍ରକୃତରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ଧୂମାର୍ଦ୍ଧ ଦେହ ଦିନ ଅଥର୍ ହଲେ ନାହିଁ
ବରଂ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଲେ । ଏତେବେଳେ
ସେହମଠରେ ଏକଟିପଦୋତ ଗୋଟିଏକାହାନ୍ତର
ମୋବଦମା ହେଉ ତୁଳା ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଲେ ।
ଏଥରୁ ବିଲକ୍ଷଣ ବୁଝା ଯାଇଅଛି ସେ ଏଠା
କେବେ ଅନନ୍ତରେ ଘରିବ କି ଦେଇ
ଜ୍ଞାନୀ ଅଳ୍ପାୟୁଦ୍ଧରାତ୍ମକ ଜ୍ଞାନୀ ଦେଇଛି ।
ଆର୍ କୌଣସି ସ୍ଵାର୍ଥବ ନ କରିଲୁ ଜୀବିଷତେ
ସେବେ ଏତେଲେବ ଏକହିତ ଦେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା କେବେ ଏକପରିବାରୀ ଧର୍ମ
ଦିଲେଲେବକଳ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଧ୍ୟାନମନ୍ତରକାରୀ
ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ସର ଏଠାରେ କେତେହିନ୍ତି
ପଢ଼ିଲେ ତିନି ମୁଖ୍ୟତମେବ ତାହିଁ ଏହି
ହୋଇ ନ ଆରଲେ । ସୁରେ ଅନୁର ତମହାର
ବିଷୟ ଏହି ବ ଏ ନଗରବାସୀ ଦିଶିତମେବ
ତ ଯାହାକିମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ତ୍ରାଣଙ୍କ ସରଜାରୀ
ବର୍ଣ୍ଣରୀସା ଅଟକୁ ବାଲେ ମୁହଁପପ ବାରା
ବାହି ଏହି ବସନ୍ତରେ ଏ ବର୍ଷାତ ଏକ ଶାନ୍ତି

ପୁରୁଷ କେହି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ଅଳ୍ପରେ ଏବଂ ଶୋଇ
ନାହାଇବି ସଖୀ ମଧ୍ୟ ଜୀବା ଥିଲା । ମୂଳକଥା
ଏହି ଓ ଅଧ୍ୟନକ ପ୍ରସଙ୍ଗମାଳ କେବଳ
ତିନିଲେକେବେ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ସଂବାଧାରିବି
କାହିଁ ର ମର୍ମ ବୃଦ୍ଧିଗାନ୍ତ ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଶକ୍ତି-
ବ୍ୟାଠକ ସେବା ଓ ଠାକୁରବୁଦ୍ଧକ ମଧ୍ୟରେ
ଏଠାଲେବେ କୌଣସି ପ୍ରଦେବ ଜୀବ କିନ୍ତୁ
କାହିଁ ଓ ସକାରନ ସେ ସେବା କିମ୍ବା
ଆରେ ବୋରି ସମସ୍ତବର ଟଙ୍କାହାର ରହ-
ଅଛି । କହିବେ ପରାବ ଦସ୍ତଖତ ବଲେ
ଏଥୁବାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ଓ ସେ ଦୃଶ୍ୟ
ପ୍ରଭାବ କହିନାବ ଗୋଟିଏ ଜୀବାୟ ପାଇଲା-
ମାତ୍ରକେ ସମସ୍ତେ ଅତାକୁ ପଡ଼ିଲେ । ଭାଲୁଳବଜା
କେବଳ ଏହି ଶ୍ଵାସ ବିଲାପିତାକୁପେ ଜୀଶୁର
ମାତ୍ରରୁ ହୃଦୟ ରବର୍ଯ୍ୟମେଘକ ସେ କଥା
କରାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଏ ସବୁ କାହା ବିଶେଷ-
କଥା ପ୍ରମାଣ କଲା ।

ବ୍ୟାକ ବିବରଣୀ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା ତହଁରୁ ପାଠବମାଳେ ସମସ୍ତ ଜାଗି
ଚାରବେ । ସେଉଁମାଳେ ମଳେ ବରତ୍ର ଦେ
ସଙ୍ଗ ସମେତ କରିବା କେବଳ ଅଧ୍ୟନିକ ଶିଖିତ-
ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍‌ଘାତ ସେମାଳକୁ ଅମେମାଳେ
କାରୁ ନାହାୟୁଷ୍ମରୁଧ୍ଵକ ବର୍ତ୍ତା ମରନାଯୋଗ-
ପଦକ ପାଠ କରିବକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରୁଥିଲୁ ।
ଯାଥାରେବେଳେକି କବିରେ ଅବ ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ
ତମାଦରୁପେ ପ୍ରକାଶ କର ଅନେକ ଶିଖିତ-
ଲୋକଙ୍କୁ ଉଠିପୁ କରିଥିଲୁ । ଏବଂ ଏଠା
କୋଣମାନକିରି ରହିଥିଲୁ ଏବଂ ଶାନ୍ତିମହାବି-
ାକାର ସହ ୫୦୦୦ ସାଲର ଦୋଷଶାସ୍ତ୍ରକି
ଅନୁଭବାବ କେମନ୍ତ ଦୃଢ଼ ଅଟେ କହିବ
କିମନ୍ତ ଉଦ୍ବାଧରେ ଦେଖାଇଅଛିଲୁ । ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲୁ କି ସାଧାରଣକି
ଧୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଥିଲୁ କି ସାଧାରଣକି
ଯୁଦ୍ଧ ମଳୋଯାଗିତ୍ୱକ ଶ୍ରବଣ କର
ଇହିତ ହୁଳାଗ୍ରାମ ମୋଳବମାରୁ ଯାନ୍ତି କେବୁ
ନାହିଁ । ଗର୍ଭମେଣ ସିନା ପ୍ରଜାବ ହିତାଥେ
ଏ କାରିରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ
ପ୍ରଜାବ ପ୍ରକାଶକ ଲ ରୁହିଲେ ସେମାଳକର
ହିତ ହେବ ହେବ ଅମେମାଳେ ବୁଝି ପାରୁ
ନାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୃଦ୍ଧିକାର କରିବା
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠାରେ କେବଳକବିଜ ଉତ୍ତମ ଶୀଘ୍ର-ପରିଦେଖ କରୁ
ଗଲାକୁ ଦିଲ କଣା ବୋଧ ହେଉଅଛି ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକ
ରୂପେ ହୋଇଥାଏ ।

ପାଇସୁର ତେସୁଟି ମାନ୍ଦ୍ରୋଡ଼ ଅଧ୍ୟେ ଗାଇଟ ହେବା
ଏହି ବଜାଲାକୁ ଅନ୍ୟ ତେସୁଟି ଅସିବା କିମ୍ବା ହେବାକୁ
ଏଠା ତେସୁଟି ମାନ୍ଦ୍ରୋଡ଼ ବାବୁ ମହିମାଦୂନ ଉଚିତରୀ
ସମୀକ୍ଷା ପ୍ରେସର ହୋଇଥିବା ।

ଏହାର୍ଥ କଳିକନ୍ଦଳଙ୍କ ଏଠାରେ ବଢ଼ କଣାଗ୍ରୀ
ଥାହି । କଲିକାଶୀ ଲଂଘିମାକେ ଅନ୍ଧାରୀ କର୍ତ୍ତର
ପାଖ ଶରୀର ଦେଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ଖେଳ ବୌଦ୍ଧ କହି ଦିଲ
ଗାହାହି ।

ଶ୍ରୀକୃତ ମନେଶ୍ଵରପାତ୍ରେକ ବାର ସମ୍ପଦ ଗାହାଦିକାର
ଥା ଅଟେ । ଏଥର ଦେଖାଇଲ ବାଟେ ଅନୁଶ୍ରଳ୍ଲ ଏହି
ମଠାର ଉତ୍ସମାର୍ଜନ ସିବେ ଦେଖି ଶଶୀଯାଏ ।

ମୁଣ୍ଡ ପାତ୍ର ତାତ୍କର କବଳସାହେବଙ୍କ ସୁରଗାର୍ଥ ଲେଖା
ପ୍ରତି ଦରିବା ଏହି କେଣ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହା କ୍ଷେତ୍ର ତେବେ
ହୁଣ୍ଡର ଦରିବ ଦରିବା ଆରବ ଗଠ ବାନ୍ଧ ସବାଳେ
ଟେକ୍ଷେମ୍-ସୁରବୁଦ୍ଧରେ ଶ୍ଵାସ କମିଶ୍ରିତରସାହେବଙ୍କ ସବ-
ବୁଦ୍ଧରେ ମୋଟିବ ସମ୍ମ ହୋଇଥିବ ।

କଲୁବତାରୁ ସେଇ ପ୍ରାହୃତ୍ୟୁଗରୁବିମାନେ ଏଠାରୁ ଅଧିକମେ
ସମାନେ ସୁଲକ୍ଷଣ ସଂରକ୍ଷଣ ସେଠା ଲେଇଛାନି ଏ ନନ୍ଦା-
ପାତେ କଲୁବତାରୁ ଯିବାକି । ଏଠାରେ ଶାହୁମନ୍ଦର ଏବଂ
କଲୁବତାରୁ ଯିବାକି ।

ପ୍ରକାଶକ ।

କାଳିକାରୀତିଶାଖାରେ ପରିଚୟ
ବାହୁ ଦ୍ୱାରା ସବହାର ରୋଗିଙ୍କର ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ତୃପ୍ତି-
ଶୁଣୁକ ତୈରୁଷାର୍ଥାର୍ଥରେ ବାହୁକାଳ ମନ୍ତ୍ରେ ନିଷ୍ଠା
କରେ ।

ବାଲେସରଙ୍ଗଜୀଷୁଦ୍ଧ ହେଉ ମାତ୍ର ବାବୁ ମୁଦ୍ରଣକ୍ଷତ୍ର-
ଦୂମବାରୀର ବାବୁ ଗୋବେଳକ୍ଷତ୍ର ଚନ୍ଦରୀର ଶାନରେ
ତୁ ଜୟିତର ଶିଖାଦର୍ଶନର ଟେକ୍କି ଉମିକର ସେବନେଟ୍-
ରେ କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର ହେଲେ ।

ଅବରୋଧ ପତ୍ର, ପକ୍ଷମୁଖ, ହେଉଥାଏ ଓ ସାନ୍ଦ୍ର-
ଗ୍ରାମମନ୍ଦିରରେ ଶେଷିଛିବାରାର ଅଭିନ୍ନ
ହେବା ପାଇଁ ଯେତେ ବନ୍ଦ ଆହୁତିର ବିଷୟକା-
ର୍ଥାନ୍ତରେ ଏହାର ପରିଚୟ ।

କାହୁ ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପାତା ଅବଦିନ ରହମାନ-
॥ ୧୦ ॥ ମିଳିବେଶପାତାର କମିଶୁରପଦବୁ ଲାଗନ
ଦକାରୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ତ୍ତିରେ କାରୁ କାଣୀପଦମନ୍ତ୍ରୀ
ନନ୍ଦି ନନ୍ଦି ଦମନ୍ତ୍ରୀ ନିଷ୍ଠୁର ହେଲେ ।

ହାରବୋର୍ଡ ଏବଂ କଲାର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟର ମଧ୍ୟରେ
ଶତା ଶତ ହୋଇଥାର ଦେଖି ଅଯୋଜନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ନାହିଁ ବୁଝେଇ ହୋଇଥାର୍ କିମ୍ବା ସୁଧାରମାତ୍ରୀ ଶାଶ୍ଵତ
ଦିଲ୍ଲିପରିରେ କଲାର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରଙ୍କିମା ହାରବୋର୍ଡର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦାର ଶାଶ୍ଵତମାର୍ଜନରେ କାବାକ ବନ୍ଦିଥାଇ

ଦେଖି ହାଇବୋର୍ଡ ଜଳମାନଙ୍କ ସଂହରେ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଦିଅଥରେ । ଏଥରୁ ହାଇବୋର୍ଡର ଜଳମାନେ ଏତିଭାବ
ଆପଣାର ଅଧିମାନଙ୍କ ମନେ ବର ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗରଠିମେଣ୍ଡ୍‌କୁ
ବଜାର ଗର୍ଭମନେଣେ ରହୁ ପ୍ରକାଶ ମସ୍ତରିଷ ଜେପାରନେବା
ବାରଙ୍ଗ ପଢ଼ ଲୈଅଥବାହୁ । ହାଇବୋର୍ଡ ବଜାର ଗର୍ଭ-
ମେଣେ କଥା ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗରଠିମେଣ୍ଡର ଅଧିକ ମୁହଁର ଏହି
ଅଧିକ କଥାହେଉସୁର ଅଛିବାର ପାଶକପ୍ରମାଣର ସେବାପ
କଥ ଦୋଷମତ୍ତୁ ଦିଇରେ ଦୂର ଅଧିମାନେ ବିଦ୍ୟାୟ-
ଦଶର ପାଇଅଛୁ । ସୁତରଂ ହାଇବୋର୍ଡ ପ୍ରାଥିତିତା ଓ
ଜାରିଯେଇବାରେ କୋବିଦି ଆଗାମହେବା ଉଠିବ ଦୂର ।

ଜୀବିତରମାନକୁ ଶକ୍ତିବା କି ୧୦ବାର୍ଷରେ ବେଳମାନକୁ
ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦିବା ଅପରଥରେ ଅସର୍ବର୍ଣ୍ଣରେ ପାରିଗୃମେଣ୍ଟ
ମନ୍ଦସମ୍ବନ୍ଧର ଜଣେ ସହ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଛାନ୍ଦି । ଅନ୍ତରେ,
ଦ୍ୱାରା ଏକ ଦିନ୍ଦ୍ଵାରେ କମାକେ ଧୂତ ହୋଇ ଚାଲିବିରେ
ଅନ୍ତରେ ଏକ ଉଦ୍‌ଘନନ୍ଦିବରେ ଆର ଜ୍ଞାନ ଓ ପତ୍ରସବ-
କାଳିକେ ଧୂତବା ବାରମ୍ବ ସମ୍ମନ କହାଇଅଛି ।

ମୋଦାରାଥଙ୍କର ପେନ୍ଦିଗରକିବାଟି କି ଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ପେନ୍ଦିଗର କିମେ କାହିଁଗରିବ ମନଦୀରକାଳ କରଇ
କି ହୃଦୟ ଅକାଳ କରିବେ ବୋଲି ଧରିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତର
ମେଲେଖିବଳ ଦ୍ୱାରା କି କି କରିବେ ପରିପ୍ରକାଶ ସହିତ
ବାବାର ଦର୍ଶକ ପ୍ରାସୁ ବୋଲାଇଥାଏ ।— ବାହି !

ଭାବାର ସୁମନୀ ପଚାଶ ଦିଅଛନ୍ତି ସେ କିମ୍ବେ-
ନୟରେ ଭାବା ଗରିଲା ବେଳା ଅଧ୍ୟୋଜନ କର-
ପାରେ । — ସୁରେପ ଛନ୍ଦ ଦେଖ ଅପାର କଳ କଳା-
କଳ କଳା ହାତ କରିବାକୁ ହାତ ।

କୋମ୍ପାଇବକରରେ ଗଠନାସ ଥା ଏହିରେ
ଗୋ + ତ ଜାହାଜ ଧରୁବାଇବାକୁ ମୋଟିଏ ଲାହାଜ
ଏକାବେଳାରେ ହୃଦୟର ଏହି ଅଳ୍ପଟି କିମ୍ବା ଦେଇ ହୋଇ-
ଗଲା । ଶୂନ୍ୟରୀବା ଜାହାଜର ସମ୍ମାନ୍ୟ ଘେବ ଓ ରଖାଯା-
ଇଲେ ମାତ୍ର କି ୨୫ ଟ କିମ୍ବା ଉଦେଶ୍ୟ ନିର୍ମି କରୁ ।
ଉଦ୍‌ବା ପାଇଥିବା ଘେବକ ମଧ୍ୟର କଣ୍ଠେ ସୁରୂପର ଅସାର
ପ୍ରାହୋର ହରିଆଗାରରେ ପ୍ରାଣ ଦ୍ୱୟର କରିଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ।

ପ୍ରେକ୍ଷଣମତେ ନିମନ୍ତେ ଆମୁଖରେ ଥାଏ ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦମୁଖିଲାମୁଖୀଙ୍କ ପତ୍ରାଳେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ମହାବ୍ୟ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ବନ୍ଦୁଦେଇଲ-
ମାମଳ ସେଇ ଅଛିବାର ଖାଟ ବାଟରେ ସେ-
ଅନ୍ନୋକଳ ଲଗିଥିଲୁ ତାହା କାହାରି ଅଛି-
କି ନାହିଁ ଓ ଦେଉଳର ସାମଗ୍ରୀଷହି କୋରକ
ହୋଇ ଏ ଜାତିରବ ପୁଜ୍ଞା ସେବା କର୍ମ-
ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସେ କର୍ମକଳ୍ପି ଅଦାନ-
କରୁ ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁଣି ଏହା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ଜାଗର୍ତ୍ତ ଏଥରେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାରେ ମନ୍ତ୍ରରେ
ବଢ଼ି ସନ୍ଦେହ ହେଉଥିଲୁ ତାହା ଏହି କ
ରେତୁମାତ୍ରେ କର୍ମଗୃହ କିମ୍ବାକୁ ହେଉଥିଲୁ

ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପଢ଼ା ହୁଏ ନୃତ୍ୟ ଏ ବିଷୟର ଛବିକୁ କର ଅଦ୍ୟାତ୍ମ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି କି ଲା ଏ ବିଷୟର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲେକ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଜାତ ହୋଇଥାଏ ।

୧୩୧୮୮୮୮ । ଲା ଉଷ୍ଣମଦ ଜଳେହକୁ ।

ଫେବ୍ରେବେଳେ ଡଂବକର୍ମମୂଳକ ହାତରେ ସତ୍ୟ ମରିବ ବିଦେଶୀରେ ପଥରୁ କହିଲେ ଆଜ ସନ୍ଦେଶ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ? — ସହାଯକ ।

ମହାଶୟା !

ତତ୍ତ୍ଵମାନ ତା ଏ ରଖରେ ପରିମଳି-
ସମାଧାନକାରୀ କିନ୍ତୁ ନାମ କି ଦେଇ ଲାଭ ଅର୍ଥାତ୍ କି “ତ ଷ ଜା” ଶବ୍ଦ କଷାଯ ଅଛନ୍ତି,
ନାମ କି ଦେବାର ଦେବୁ କି ? ତଥା ଅମେ
ଆପର୍ଯ୍ୟକୁ ଜାଗି ଲାହୁ କେବଳ ମୋଟାମୋଟା
ପାହାରୁ ଯେ ପହାର୍ଯ୍ୟ ତର ଜାଗି ଲାହୁ ପହାର୍ଯ୍ୟରୁ
ନାମ ଶୁଣୁ ରଖିଅଛନ୍ତି ଅଛ ସେ ଏହି ପ୍ରବାଣିତ
ଏହି ଶ୍ରୀ ପ୍ରେପକାର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଅଛନ୍ତି
ମନୀ ନିରାକୁ ଶ୍ରୀନିମନ୍ଦିର ବାରଗ ହେଉଥିବ
ଆଶରେ ପରିମାଣ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଦୂରା ଦୂର, ସବୁପା
ତ୍ରେଷୁଣିକ ଅବଶ୍ୟକ ଦୂର, ଫେବେ ତାହା
ସତ୍ୱ ଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି, ଅର୍ଦ୍ଧର ସତ୍ୱ ଶେଷ-
ଦୃଷ୍ଟି ଅମ୍ଭ ଅକର ଦୋଷର ସମ୍ମରଣ
ଥିବାକୁ କି ଏ ତ ସମାଧାନ ଅପର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇ ନାହିଁ ।

ବସନ୍ତ

୧୩୧୮୮୮ । ଶାଶ୍ଵତଗାଣ ପରିଷଠା
କଟକ } ନିର୍ମଳ କାଳ
କଟକ } ସମ୍ମରଣାୟ ଶତ

ମାନ୍ୟଦର ଶାଳ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ଦିଲାପପିବା-
ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟା ସମୀପେଣ୍ଠି ।
ମହାଶୟା !

ନିମ୍ନ ଲିଖିତ କରିପଥ୍ୟ ପଞ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧ
ପରିକାରକୁରେ ଶ୍ରାନ୍ତ ଦାନ କରି ପ୍ରକାଶ
କଲେ ତରିବାରେ ଦେବୁ ।

କଟକ ନିର୍ମଳଙ୍କ ପଣ୍ଡିତବିରାଗୀୟ ରୁହ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶତପଥୀ ଗତମାନ ତା ଏ ପଥରେ
ଅପରାଧ ପରିକାରକୁରେ ପ୍ରମାଣିତ ଥାଏ
ଅଣ୍ଟିର ଦରିର ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା
ଏଥାବଦି ।

ସରଳ ବେଳାମାନକୁ ତମାନ୍ତର ପ୍ରମାଣ ।

ପ୍ରଥମରେଖାର ପ୍ରତି ପରିମାଣ ୧.୧୫୮୭୩୮
ଦୂର୍ଘ୍ୟ ” ” ” ୭.୨୪୩୨୦୭
ଦୂର୍ଘ୍ୟ ” ” ” ୧୦.୧୫୨୫୫୬୬୫
ଦୂର୍ଘ୍ୟ ” ” ” ୧୩.୨୫୨୫୫୬୮
ପରମ ” ” ” ୧୭.୫୪୬୬୭୭୪
ପରମ ” ” ” ୧୯.୨୭୮୮୨୨୦
ପରମ ” ” ” ୨୧.୨୮୮୮୮୩୧
ଅଞ୍ଚଳମ ” ” ” ୨୩.୧୭୨୨୪୩୭
ନବମ ” ” ” ୨୩.୫୦୭୪୭୮୭

ବ୍ୟାସର ଦୂର୍ଘ୍ୟ ଭାଗରେ ଥିବା ନବଗୋଟିଏ
ରେଖାର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଏହିରୁପ ।

୧୩୧୮୮୮ । ନାନବଦ୍ର ଅର୍ପର୍ଯ୍ୟ
ମହୁଷା ମିତିଲ ମୁନ୍ଦର ଦୂର୍ଘ୍ୟ ଶିଖକ ।

ମହାଶୟା ।

କେତେବଦକୁରୁ କଟକପୁ ସରମାନ ଚକ୍ର-
ଭାବରେ କରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ ଉଚ୍ଛଳ-
ସବା ଏହି କେତେକ ଦିନରେ ପରାର
କେତେକ ଦେବେ କର ଦେଖିବାରେ
ଦେଇ ବିଷୟମାନଙ୍କ ପଥରେ ବହି ଦୁଃଖୀ-
ମାନ କରିଅଛନ୍ତି କି ଯାହା ଅପରାଧ ପରିକାରରେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଦେବାର ସମ୍ମାନନା ।
ସେହିପଥ ଭାବମାନ ଏଶୋରିଏଷନ୍ ନାମକ
ମୂଳମାନକଷରା ମଧ୍ୟ କେତେକ ଭାବନା-
ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ଦେଇ ତଥାକରାନନ୍ଦରେ
ଅଭିରକ୍ଷମ ବଳାଇଅଛନ୍ତି ଭାଲୁ କାର୍ଯ୍ୟମଧ୍ୟ
ପ୍ରଥାନୀୟ ଦୂର୍ଘ୍ୟ କି ଯାହା ଅପରାଧ କରିବାର-
ପରିକାରରେ ଅପରାଧ ମନ ସହିତ ପ୍ରକାଶ ହେବ
ଆବଶ୍ୟକ କେତେକରେ ଭାବୁତ କରୁଥିଲୁ ।

୧ । ଏହୁଦେଶର ଏହିଜାରମେଳିକବିକ୍ରି-
କିମନ୍ତେ କିମ୍ବା ଦୋଷକୁ ଦେଇଥିବା ମହିମାନଙ୍କରେ
ଅତିରକ୍ତ କେତେକ ଉପସୂଳ ମୂଳମାନ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପଦରେ ନମ୍ବର ଦେବା ଦୃଷ୍ଟି
ଯେ କଲେବିକ୍ରି ସାହେବଙ୍କ ଶମ୍ଭବରେ
ପାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ତାହା ପକାଶୀଯକ ହେବ
ଥିଲୁ ।

୨ । କରୁନ୍ତିଥା କଲେବିକ୍ରି ଦେବା କେତେ
ମହାଶୟା ମଧ୍ୟକ ପଣ୍ଡିତବିରାଗୀୟ ରୁହ
ପାର୍ଥନାରେ ସାହେବଙ୍କ କମେଜରୁ ହିନ୍ଦୁପଦମ
ଥାଏ ଶିଖକରାଣର ତାନ୍ଦରେବିକ୍ରି ମଧ୍ୟ-
ମଧ୍ୟ ନିକଟରୁ ଏହି ଅନ୍ତେବନନ୍ଦି ପ୍ରେରଣ
କରୁ ହୋଇଥିଲୁ ।

୩ । ଉନ୍ନିପ୍ରେକ୍ଷନ ଅରବିକେ କଟକ ଓ
କେତୁପାତା ମିତିଲମିତାଲଟାରେ ଥିବା ମକ୍ରମ-
ମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ନିଲାନ୍ତ ମନ ଦୋଷକାରେ
ଭାବୁର ଦିନରୁ ଓ ପରିବରକର ଗୁରୁ ପିତା
ଅପାଣ ଉପରେ ନେବାର ପ୍ରସାଦ କର
ଦେଇବମେଳକ ହମ୍ବରେ ମହୁଷା ଥାବାନ୍ କର-
ଅଛନ୍ତି ।

ଅମେ ବରସା କରୁ ଯେ କଟକପୁ ସହି-
ମାନେ ଏହିପର ସବାର ସବାର କେତେକର
କର୍ମ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ମାନ କର ଦେଇବ ହରିଦ୍ୟାଖଳ
କରନ୍ତି ଓ ଏଥରେ ସବାଧାରର ଅନ୍ତରକ-
ରାଜା ସହିଲ ଯୋଗ ଦେଇ ସବାର କରା ଓ
ତେଣ୍ଟା ଧୂର୍ବ କରନ୍ତି ।

କଟକ } ଆପରାଧ ଏକାନ୍ତ ବିଷୟମଦ
୧୩୧୮୮୮୮ } ମହଲବ ଦୋଷେନ୍ ।

ଶାଳ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ମାନ୍ୟଦର ଉଚ୍ଛଳପିବା ପରିମାଣ
ଦିବ ମହାଶୟା ସମୀପେଣ୍ଠି ।

ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଦଥାତିକୁ ଦବ୍ୟାମ୍ବନ କର୍ମକ
ବିଜ୍ଞାପ ପରିକାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କର ବାଧା
କରିବା ଦେଇବା ହେବେ ।

ମହାଶୟା !

ପରେ ଏଠା ମେହନ୍ତରମାନେ ସାଧିକ
ଥାର୍ଯ୍ୟ ବାଜି ମରିଲା ଶାପି କରୁଥିଲେ ଓ
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହାତାର ଦୋଷି ଶାର୍ଯ୍ୟ
ପଡ଼ିଲେ ବାତ (୧) ଅନ୍ୟ ଏକ ମେହନ୍ତରକୁ
ବନ୍ଦକ ଦେଇ ତାହାଠାରୁ ଟକ୍କା ନେଇ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ । କବକ ନେଇଥିବା ମେହ-
ନ୍ତରକ କରିବା ଶୁଣି ପରିପାତା କରିବାକୁ
ବନ୍ଦକ କରିବାକୁ ଶୁଣି ପରିପାତା କରିବାକୁ
ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ । ମାତ୍ର ଏପରି ଅନ୍ୟକୁ
କଲେ ଯେ ଲେବକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇବା
ମାତ୍ର ସମ୍ମାନ ହୋଇବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ । ସରବାର
ଏହା ଜାଗି ପାଇ ଦୂର୍ଘ୍ୟରେ ମେହନ୍ତରମାନଙ୍କ
କହିଲେ ତୁମ୍ମେମାନେ ଥିଲୁ ଥିଲୁ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ଶୁଣି ପରିପାତା କରିବାକୁ
ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ । ଏହି
(୨) ବାହାର ୮ । ବାହାର ୯ । ବାହାର ୧୦ । ଏହି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାହାର ୧୧ ।

ପର କରଇଲେ । ଧରମେହନ୍ତରମାନେ ପୁନଃ
ତିବ ଦଗ୍ଧ କରି କହିଲେ ଅମ୍ବୋନେ
ରକାରଥିନରେ ରହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ ।
ରବାର ସେପର ପୁଣ ମେହନ୍ତରମାନଙ୍କୁ
ମାତ୍ର ସାଧ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠକୁ କଲେ । ଓ
ଶିଖି ମେହନ୍ତରମାନଙ୍କୁ ।

ଏଇକାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉଧରେ ଦେବତା
କା କୁଟୀ ଗୁର ଟଙ୍କା ଧନଲୋକମାନଙ୍କ
ପରେ ଟ ଶାଖା କା ଟଙ୍କା କଲେ । ମାତ୍ର
ହତ ଟଙ୍କାରୁ କମ ନାହିଁ । ଦୋକାନମାନ-
ରେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟ ଟଙ୍କା କଲେ ।
ହାଜାରୁ ! ଦୋକାନମାନଙ୍କରେ କି ଦୋକାନ
କା ଫେରୁଆଏବା ଏପରି ଟାଙ୍କ ବନୋବସ୍ତୁ
ହବାରୁ ଅନେକ ଜୟା ଓ ଦୋକାନମାନେ
କୁଣ୍ଡିଷାଳୀଟିରେ ବରଖାସ୍ତୁ ଦେଲେ । ବହୁତ
ରଖାସ୍ତୁ କଲେଖରେ ଜମା ହୋଇଥିବା
ରଖାସ୍ତୁର ଧଳ ବିଛି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
ତା ଗର୍ଭମେଣକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ସେ ସେ
ଦୋକାନମାନଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ କି ଯେଉଁମାନେ
ଦୋକାନରେ ଦୋକାନ କର ଆପଣା ଘରେ
କା ଫେରୁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ନିହାନ୍ତି ଗରିବ-
ନାକ ଟକ୍କରୁ ସମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଇହି
ଧର୍ମାର୍ଥ } ଶ୍ରୀ ଶମଦର ପ୍ରଦୟନକ
ପୁଣ୍ୟ-ବସ୍ତୁଗୁରୁର ଶତ

ନିଜ୍ୟକାରୀ ।

୧	ଶ୍ରୀକାର ପିତ୍ର	ଅଗ୍ନିମ	୩
	କୁଟ ମନ୍ଦିର କଟିବ	ବିଜୟ	୩
	କୁ କରନ୍ତିବନ୍ଦେ ଯୋଗ	-	୩
	ଆଜିଶାଖ ଯୋଗ	-	୩
	ମନବାର କରନୀଳ	-	୩
	କୁ ବଳସମ ତାର ପଢ଼	-	୩
	ନିଧି ପ୍ରସରିତ ଦସ	ଅଗ୍ନିମ ଓ ବିଜୟ	୩
	ଧରନିକୁ ଦର ବଳସ	ବିଜୟ	୩
	ଆଜିଶ ଆହୁ ସବ ଠିକ	-	୩
	ନାହକି ମହାତ୍ମ କଟିବ	-	୩
	କରନ୍ତିବନ୍ଦେ ଯାମନିବୟ	-	୩

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କଲ୍ପନା ରାଜିତ, ଅଗ୍ରିମ ମୁଖ୍ୟ
ଶକ୍ତିକାନ୍ତ ପାଇଁ ଏହାର ଉପରେ

ଅଛି । ସଙ୍ଗାଳିଷବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆଜିନବହୁତ
ଏହି ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ପରିବା ନେଇ ଅସୁଖଲେ-
ଦେଇ ଡେଣା ଅବସ୍ଥାଦ୍ୱାରା ଥିଲେ କିମ୍ବା ପଞ୍ଚରେ
ତୁଳି ଥିବାର ଦେହି^୧ କହୁ ଜୀବ
କରନ୍ତି । ଅଛଏବ କଟକ ପ୍ରିୟିକଲମାନ-
ପନ୍ଥକାର ଅଧିକ ପ୍ରଗତି ଉଦେଶ୍ୟରେ ନିୟମ
କରିଥିଲୁଣି କି ଚଳିବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ ପାଠ୍ୟ
ଯାଇ କାନ୍ତ୍ରାଣ୍ୟମାତ୍ର ଅରମଣାରୁ ଉଛଳିଯାଏ-
ବାର ଅପ୍ରମାଣିତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫ କା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରିବେ । ଏହି ମୂଲ୍ୟରେ ସଦର ମୋଦେବଲ
ସକହିରେ ଦିଲ୍ଲୀରିବ । ଯାହାକୁ ରେ ବଜାୟ
ପାଉଣ୍ଡାଏଇ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ବାଙ୍ଗ ଥିବାୟ
କର ଅଗରୁଦ୍ଧ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଲ ଏହି ନିୟମର
ଫଳ ପାଇବେ । ବଜାୟା ଦରର ବିଲମ୍ବି
ପରିବର୍ତ୍ତକ ହୋଇ ନାହିଁ ।

୧୦୩୧ନାଟକ ।

ଅମୃତ ଏ କାଟକର ପ୍ରସଂଗ ଏହି—
କୋଣେ ସଜା ଜରେ ପରମସନ୍ଧାଳାବୀ
ପ୍ରତି ଅଗଲୁ ଦେବାରୁ ସେ ଶୀ ଦୁର୍ବିଲ୍ଲବ୍ୟ
କଳ ବୌଧଳରେ ଓ ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ସହି
ଆପଣା ଦଶରୁ ବରା କଲ ଓ ପରଶ୍ରେଷ୍ଠରେ
ଅସାଥ୍ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମୃତବା କଲ । ପ୍ରସ-
ଙ୍ଗ ଅଗ ମନୋରମ ଓ ବସପୁରୁ ଅଟଇ ।
ଏଥରେ ଅନେକ ହୃଦୋପଦେଶ ଅଛି,
ଏବ କେତେକ ଶୁନ ଓ ଗୀତମାଳ
ଦର୍ଶ ଦୋଇଅଛି । ମଳ୍ଯ ଟ । ୧୮ ଅମୃତରେ
ଓ କଟକ ପ୍ରକିଂବନ୍ଧାଳୀଙ୍କ ସନ୍ଧାଳଧୂରେ
ପାପବିଧ ।

ଶ୍ରୀ ଜୀଗନ୍ଧୋବଳ ଲକ୍ଷ

ଯେହେତୁ ଭଗବାନ କେବଳସଙ୍କ ପ୍ରଶାନ୍ତ
ବୃଦ୍ଧବୈରତ ମହାସୂରଙ୍କ ହୃଦୟ ମୂଳଗୁଡ଼ିକ
ଅଛି ସୁଲକ୍ଷଣ ଓ ସୁଖାବା ଏବଂ ଅଛି ସରଳ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳଶାର ପଞ୍ଚାବକୁଳରେ ଅନୁବାନଦୋର
ମାଧ୍ୟମକାରେ ପ୍ରବାପ ହୋଇଥାଏ । ସେ-
ଗୁଡ଼ ଅଛି ଉତ୍ତରପୁ ଓ ଧର୍ମବନଙ୍କେ ଉପରେ
ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇଥିବା ଏବଂ ପଶୁର ସ୍ଥାପନକାରୀ
ଓ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ବହୁତିଧୁଳିପାକାରଜଳକ ହିତେ
ପରେବାନ ଉତ୍ତେଜିତଥିବାର ହୃଦୟର୍ମଲମ୍ବି-

ମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଅବଶ୍ୟକ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅତେବେ ଏହାହାର ସମସ୍ଯାଧାରଣ ହିତୁର୍ଧମୀ-
ବଳମ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯା ଯାଇଥିଲୁ
ସେ ପେହିଁମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତି ପଢ଼ିବା ଗୁହାର
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଦେବ ସେମାନେ ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରେ କରୁ କଲେ ବିମା ପଥ
ପଠାଇଲେ ପାଇ ପାରିବେ ।

ସେ ପଢ଼ି ବାର ବାର୍ଷିକ ଅର୍ଥାତ୍

ଅ ୨ ଶୁର ମୂଳିଙ୍କଟେବା ଅତ୍ରିମ
* ପଣ୍ଡୁସିକ ଅର୍ଥହ ଖେଣ୍ଟି ଶୁର ମୂଳିଙ୍କେ
ମୋଦ୍ଦିଲ ପ୍ରାଦିକମାଳି ମୂଳିଧ ଘେବାବ
ଗର୍ବିନ୍ଦି । ॥ ଲାଭପାତ୍ର ହେବାବ ହେବି ।

ଶ୍ରୀ ରଦ୍ଧନାଥ ଦୋଷ-ପ୍ରକାଶକ ବାଲ୍ମୀକିବାଦ କଟ୍ଟକ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ (ଯାହାକି ଖେଳା ଚକ୍ରନା-
ମରେ ବିଜ୍ଞାପନ) ଶାତରନ୍ଧା ଅଥାବା ବିଜ୍ଞାପନ ।
ଏ ପ୍ରତିକରେ ଭାଗବତର ସାର , ବିଆମାଳ
ଦୟାର ହୋଇଥାଏ, ହଲ୍କାମାଳଙ୍କର ଏହା ପାଠ-
କରିବା ଅଶ୍ଵା ବାହୁଦୟ । ମଲ୍ଲେ ଟ ० ।/ ଶା-
କଟକ ପ୍ରିୟିକଲ୍ଯାନିଙ୍କ ଘୟୁକାଳଯୂରେ ବିନ୍ଦୁ
ଦେଉଥୁ ।

ଖତରହୁ (ଦିଲମନ ଜାଣିବା କିମ୍ବା ଖତ
ପକାଇବା ଧାର) ମୂଳ୍ୟ ୩୦ / କଟକ ପ୍ରିୟୋ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସ୍ଵସ୍ଥରେ ବିକ୍ରି ହେଉଅଛି ।

ଏକବ୍ୟାପ ସମସ୍ଥାଥାରଗଲୁ ଜୀବ କଷ୍ଟପାଇ-
ଅଛି କି ତେଜାନାଳଗଡ଼ିଲୁ ଗଣ୍ଡାଗୋଦାମ
ଆଗାମୀ ମାର୍ଚ୍ଚମାସ ତା ୧୪ ରଖିରେ ଗାସି
ମେନେହରିଲା କଚେଶାରେ ନିଲମ କଷ୍ଟଦିବ ।
ଯେଉଁମାନେ ଶୁଭ ଧୀର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ
ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଫାରିଶରେ ଏ କଚେଶାରେ
ଉପସିତ ହୋଇ ନିଲମ ପାଇ ପାରିବେ ।

Ddenkanal, } U. C. SIRCAR,
23-12-86. } Assistant Manager.

NOTICE

Is hereby given that one Com-
pounder is required for the Pooree
Municipal Dispensary at Rs. 8 per
mensem. None need apply who has
not passed the Compoundership Ex-
amination and has no knowledge in
English.

Application will be received by
the undersigned on or before the
15th Proximo.

Municipal office
Pooree,
The 18th Decr.
1886. } Nityanand Das
Chairman
of Pooree Municipality.

ପୁସ୍ତକ ବିବରଣ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତୀ ଶାରୀରିକ ପଦବୀରେ ଉଚ୍ଚତା
ଥିଲୁ ଏଥିପୁଣେ ଅଧିକାଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନୁଭାବ
ସହି ପ୍ରକାଶ କରି ସଂବାଧାରଣକୁ ବିନା-
ମୂଳ୍ୟରେ ବିଚରଣ କରିଥିଲେ ଏହି ଅବଧି
ବହୁର ବେତୋବଣ୍ଣେ ବାଜା ଥିବାରୁ ବିଭିନ୍ନ
ବେଦାତ୍ମିତି । ସମ୍ମର ବେଦାନ୍ତରହାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶି-
କିଲୁ ଅପରେଷଣାକୁ ଦୂର ନାମକ ସଂସ୍କରଣରେ
ଉତ୍ତରଳଙ୍ଘନାବସହିତ ପ୍ରକାଶ କରି ବିନାମୂ-
ଳ୍ୟରେ ବିଚରଣ କରିବା କାରଣ ଅମୃତ
ଅଦେଖ କରିବାରୁ ସଂବାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ-
ଅଛି କ ଯାଦାବର ଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ପାଠ କରିବାରୁ
ଅଶ୍ଵକ ହେବ ଅମ୍ବ ନିକଟକୁ ପଦି ଲେଖିଲେ
ପାଠ ବେବୁ । ଯେଉଁ ମାନେ ତାହିକାର
ସ୍ଵପ୍ନକ ପାଠବାର ଇହା କରିବେ ସେମାନେ
ଦୂରଧରସିଥ ତାହିଟିକଟ ଏବଣଗ୍ରହଣାଳବେ

ମେହରୋଗ ।

ପ୍ରାଚୀମନ୍ଦରେ ସମସ୍ତ କ୍ଲାନ୍‌ଯହାଣା କିହାତି
ହେବ । ଦୁଇନ୍ତି ପ୍ରମେହବନ୍ଧୁ ଯେଉଁ ମାକଳ୍‌
ଅକମଶ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ଛିକାର୍ଜ ଗୋ-
ଖବିନାଗ ଦୂର ନୂହେ ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥବ୍ୟୁ-
ସକାଣେ ଶବଦର ମାୟ ପହଞ୍ଚିବ କଷାନାହେ ।
ଏହି ଶିଖିମ ଆପଣଙ୍କ

ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାଣର କଷାଯକୁ
ବା କଲେ ନୂତନରେ ଏହି କଷା ଖୁଲ୍ଲ ସପ୍ତା-
ହିରେ ଦୁଇଅଳ୍ପର ଅବଶ୍ୟ ଅବେଗିଥିବେ
। ସେଇମାନେ ଅବେଗିଥିବେ ନ ଦେବେ ନିଷ୍ଠ-
ୟ ବହୁଅଳ୍ପ ଏ ବ୍ୟାକ ବେମାନଙ୍କ ସଜରେ ସମ୍ମା-
ନୋଇ କାବଳିବ ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇବ
ଅର୍ଥର ଦୂଷ୍ପପାଇରେ ପରିଣତ ନ ଦେଲେ ଆଜି
ଯିବ ଗାଢ଼ ଅନେକ ବେଳୀ ଅବେଗିଥିବେ କଲି
କିର ପ୍ରଶଂସାପଦମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତେ ସମୟ
ଅବଳମ୍ବନେ ଧୂଷାକାରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ
କଲିବତା ଅବେଗଟୋଳ କଞ୍ଚକର ଦେଇବେ
ବେ, କେ, ଧୂଷା କମାନକାଟାହେ ଏହି କଷା

ଦରଖାବିମାବ ପ୍ରକଟିକଳାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକାଳୟରେ
ଏହି ଅଷ୍ଟ ବିକ୍ରି ହେଉଥିଲା । ମନ୍ତ୍ରୀ ଏହିପାଇଁ
ଦିନଟିରେ କା । ପୁସ୍ତକା ଓ ଡାକଖର୍ତ୍ତା ପୁଅଥିବା ।

ବାଲ୍ମୀକିଗଜ

କଲାଳୁପିତ ସ୍ଥା ଦରରେ ସହର କଟକ
 ଶୌଧୀରୁ ବଜାର ବାହୁ ଗୋଟିଏବର ସମ୍ମବ
 ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାହୁ ଅଭିନବ କର କଞ୍ଚାକାଳ
 ଦୋକାଳରେ ବିଷୟ ହେଉ ଅଛି ସଥା—
 ୧୭ ପଠ ପାତାମ ଜୀମାଳ ୧୯୫୫/୧୦୮
 ୧୮ ପଠ " " ୧୯୫୬/୧୧୧
 ୧୯ ପଠ " " ୧୯୫୬/୧୧୨
 ବେଘାରମାଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇମାଳେ ଏକ-
 ଦିବେ ରି * ମ ବା ଅଧିକ କଷ୍ଟ କରବେ ଅତୁଳ
 ପୁଲରୁ ମଲ୍ଲଦରେ ଥାଇ ଆବଶ୍ୟକ । ମଲ୍ଲ କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ ଗୋକୁଳଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଭିନ୍ନାବଳୀର ବସା କିବଟପ୍ର ଆମ୍ବାନଙ୍କ
ଦେବାନନ୍ଦରେ ଚନ୍ଦରକୋଣା ଓ ବଲଙ୍ଗ ଏ
ରେସମାର୍ତ୍ତଗେର ଲୁଗା ଓ ଷ୍ଟ୍ରେଷନସ ଓ କଲ-
କଳ ତମାଖ ସତରୁଚର କିମ୍ବୁ ଦେଉ ଅଛୁ
ପାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦୁବବର୍ଗକ ମଧ୍ୟରେ ହଠଚ
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଭବ ଅଛି କେବେବ ଫେରି
କିନିଧାରୁ କିମ୍ବୁ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ
ପାହା ନିମ୍ନ ଲୁଗରେ ଲେଖାଗଳ ସାହାବର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଉପ୍ରଦେଶରେ ଅଛେ-
ପଣ କଲେ ସୁଲବ ମଳ୍ଲରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
ଥାଇବେ । ଏହଜା ଆମ୍ବାନଙ୍କ କିଲେର ଶାନ୍ତି
ବିକିମ୍ବୁ ସକାରେ ଦୋବାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି-
ଅଛି । କେହି ଶରଦ କରିବାକୁ ଲାଗୁଛେ ତାଙ୍କ
ବିକିମ୍ବୁ ବର୍ଣ୍ଣିବ । ଯଦି ଉପ୍ରଦେଶ ଆକାଶର ଦିନକୁ
ଦେବା ପକ୍ଷ ଅପଣା ମଞ୍ଜଲର ସକାରେ ବଜା
ନିମ୍ନାନ୍ତୁ ଦେବେ ଏକ ବନ୍ଦକୁ ଦେ କଙ୍ଗ ଟେଙ୍ଗ
ହିଂସାରେ ଦତ୍ତାବେଳେ ପାଇ ପାଇବେ ! ମାତ୍ର
ପାହାର କିମ୍ବୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବ ତାବୁ କିପରି
ଥିବ । ଏହି ଦେଲେ ଶାନ୍ତିର ପରି ମଳ୍ଲର ତାଙ୍କ
ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ବ୍ୟାପିକ

ପଦବ କେବଳ ୩ ଟଙ୍କା
ହିଁ ରେ ଏହି ଚାଲେ
ଥିଲେ ।
ତଥାରୁ
କେବେଳାକ
କେବେଳାକ
କେବେଳାକ
କେବେଲାକ

କାନ୍ଦ ପିଲେଖ ଗାହ ତ
ଦଳ କରିବ ଏ ଆଶା
ଦୟା ଦେବିର
ନିର୍ବାସ ମୁଦ୍ରଣବ୍ରତ
,, ଏକପାଇ କୃପ
ଦେବିରଙ୍କ ଉତ୍ସବ କମ
କେବଳ ଅସାଧ

କୁଳା ଏଣ୍ଡିଟ ନିଜସ୍ତର
ବନ୍ଦବା କାମକ ପ୍ରେସ୍-
ବିଲ ଓ ବନ୍ଦନା।
ପେନ୍ଡିଲ ବାଟବା ପଢ଼ ।
ଶାକା ପ୍ରଥମର ରୀଠି
ବାଜର ଓ ଲିପାଣୀ
କଟ୍ଟାଇ ହୋଇ

ମୀଳିକା ଜାତି ମୁହାରେ
 ଦିନ ଦେଇ ଶୋଭ
 ପରେ ମହିଳ ହେବ
 ବାହି । ଏହି
 ଏ, ଯୋଗେ ଫ୍ରେଶର୍
 କାମିକ ଲ୍ଯାନ୍‌ଡାର ।
 କବଳ ଅବଲ୍‌ମ୍ବେଷ ।
 ଏହି କାରାପା ।
 ସୁଅଳ ପେର ।
 ଘରମେଇକ ପ୍ରେରିଲ୍ ଏ
 ଶୀଘ୍ର ଏ ଦେଇଲମ୍ବନ
 ଦେଖି କରେଣ ପେଟ
 କରୁ ହୁବାଇ ସେହି
 ପେରିଲ୍ ଦେଇ କାରାପା
 ପେଇଲାହାଲ୍ ଏହି
 ଲ ଦହେ ।

ମେହି ତ ଦନ୍ତ ପୋ-
 କରେ ପାଇଁ
 ଦୁଃଖ ପାଠ ଘରୀବ
 ଲେଖିଥାଏଇବେ ଜୀବ
 ତ ଦୁଃଖରେ ବଳା
 ଏହିବୁ ;
 ଅନ୍ଧା ପାଇଁ
 ୧୫୧୦ ରଙ୍ଗ
 ୧୫୧୧ ରଙ୍ଗ
 ଏକଟିକୁ ଦୀର୍ଘ କାଣ୍ଡ
 ସବୁ ୩ • ୫୫
 ମୋକା ତ ମୋକାହିବ
 କରନ ଧୂ କନ୍ଦିବାଟ
 ଉପର ପାଇବ କରା
 ୧୫୧୨, ଆଶିନ ଗୌତ୍ତ
 ତୋବା

ଆଜିରବସ୍ତୁର କର ଉପର

କିଛିବେଳେ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

Digitized by srujanika@gmail.com

ଆମ ପତ୍ର ୧୦

1999

ପ୍ରକାଶ ମୁଦ୍ରଣ

ମାତ୍ର ଭୋଲେ କେବଳ

ପାତ୍ର କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ପାତା କରିବାରେ ଯଦିବୁ ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା

କାନ୍ତିର ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଯତେ ପଠାଇଲୁମ୍ ହେଲା
ଏହି ଏହି କାନ୍ତିର ସମ୍ପଦରେ ଯତେ କାହାର କାନ୍ତିର ପାଇଁ
ଏହିଏହିଏହି କାନ୍ତିର ସମ୍ପଦରେ ଏହି ଏହି ସମ୍ପଦରେ

Digitized by srujanika@gmail.com

ପୁରାତନକଥୟ । ପ୍ରସିଧେ ଦରିଦ୍ରଜୀବୀ ଓ ଗର୍ଭା
କଥା ରଚିର୍ତ୍ତିରୁଥି । ନିରାକାଶେ ଜାମରାଙ୍ଗାଂ ବନ୍ଦ-
ତଳେକ କି ଶୁଳକଂ । କୃତ୍ତା ନବିଧାଂଶୁବସ୍ତୁନଂ
ଧର୍ମା ରହ କମେଦ୍ୟଃ । ତିରୋ ଲକ୍ଷ୍ମୀଂକିତସ୍ତାକେ
ପ୍ରାପ୍ତେ ମୁଖସତ୍ତମ । ଶେତତ୍ତ୍ଵଂ ବହୁର୍ବୀ-
ଭଗୋ ଦେବସଂଖ୍ୟଃ । ଘରାରୁତନନ୍ଦଂ
ଉମଦାନନ୍ଦ ବସ୍ତୁ ନୃପଃ ସ୍ଵପ୍ନ । ଗୁର୍ବିଯୁ ଭକ୍ତି-
ପତ୍ରୋଧି କୃତାର୍ଥୋଧମିତ ବସନ୍ତ । ତିରୋ
ତଥାର ଦେବତାନାଂ ଦିଷ୍ଟରାଂ ପରତଃ ପ୍ରତଃ
ପୁଅରୁ ସୁରଜଳଂ ଦର୍ଶା ଦକ୍ଷା । ପରମପୂର୍ବ
କମେତ । ତନ୍ତ୍ରପତ୍ରମାଣାଶ୍ରେ ତନନାନ୍ଦି-
ତେ ପଥ । ସଜମାନେହପି ଦେବେଶଂ ତଥାନ
ପ୍ରାପ୍ତେଦ୍ୟୁତି ସନ୍ନେଶ । ତତ୍ତ୍ଵାଦ ଧର୍ମ ବାନ୍ଦୁ-
ମୁକ୍ତେ—ଶଥ; ଯବନାଯୁଦକଥା ରହ ଜ୍ଞାଯୁଗେ
ଦେବପୋତରଃ । ଅସ୍ତ୍ରଭାଷା ସବା ଜାତା
ନୈବେଦ୍ୟନବିଶେ ତଥା । ଗର୍ଭେଦେବଂ
କହୁଣ୍ଠେ ପାର୍ଵିତାତେ ନିପାତେଦ୍ୱାରା ।
ବାହୁ ତାରବାନାଥ ଅଶ୍ରୁର୍ବନ୍ଦ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଫଳମୋଦନ କରିବାକୁ ଦଶ୍ମାୟୁଗାନ ହୋଇ
କହିଲେ କିନ୍ତୁ କରଣାଥଦବ ଥିମୁ । ନକର
କ୍ଷେତ୍ରଦେବତା, ଆମେମାନେ ତାଦାରି ନିରୀଳଦ୍ୱାରା
ନ ଜାରିବେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରହଶ ତର ମାତ୍ର ତାହାରି
ନାମ ସ୍ଵରଣ ନ କଲେ ଅମେମାନେ । ପରୁ
ବାହୁରୁନାହିଁ, ରାତରିର୍ବର୍ତ୍ତନରେ ସିରୁଷୋଭିନ୍ନ
କ୍ଷେତ୍ର ଅମାନକର ପ୍ରଧାନଶର୍ତ୍ତପ୍ରକ ଅଟେ ।

ଦେଖିବୁ କୁମାରବା ଅନ୍ତର୍ଗତାରୁ ହିମାଳୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ପଞ୍ଚବଠାରୁ ଗାଢା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନ
କାହୁ ଉଦ୍‌ଘାଟନେ ଶା ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
ଦେବବାବୁ ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଧୁ ସୀବାର କର ଅସୁଅଛନ୍ତି
ନାହିଁ ଏକପ୍ରକାର କଷ୍ଟବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ଲାହିଁ
ଜାରଣ ଜୀବବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଗର୍ଭାନ୍ତି
ଅଛି ସବୁ ଦର୍ଶନ କର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦର୍ଶନ
ନ ପାରେ ଗର୍ଭପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଫଳକର
ହୁଏ ଲାହିଁ । ପଣ୍ଡିତବର ଶା ନନ୍ଦପତ୍ର ମହା
ମୟ ଜନାତ୍ମମହୋଦୟରୁ ସେହି କାବ୍ୟଚିତ୍ର
ତତ୍କତ କର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ କର ବୃକ୍ଷାଳ
ହେଲେ ତହିଁରୁ ହୁଏ ପ୍ରଜୟମାନ ହେଉଥିଲୁ
ଏ ଆସୁମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବତା ଶା ଜଗନ୍ନାଥ
ଦେବବନ୍ଦନ ପଜା । ଠାକୁରବଜାଳୀ ରିଦ୍ଦ
ତଳ କି ଘାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଜାଙ୍କୁ ସୁପରି
ଦେଶେଷ ପଦରୁ ଚାହିଁ କଲେ ଶା ଜଗନ୍ନାଥ
କର ପଜାକାର୍ଯ୍ୟ ବିପର ନିର୍ବାହ ହେବ

କର ପଢା ଅଜ୍ଞାତକହେବ ଏହା ଅମ୍ବମାଳିର
ଚିରପ୍ରକଳକ ପ୍ରଥାଅଛି ଯେ ଜନଦୀଅଟ୍ଟ ଦର୍ଶକ
କର ଶ୍ରୀ ଠାକୁରବିଷକାଳୁ ଦର୍ଶକ ନ କଲେ
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶକ ସଂକଳ କୁଏ ନାହିଁ ।
ଏହେତୁ ଠାକୁରବିଷକାଳୁ ପଣ ପରିଦ୍ୱାରା କରିବା
ହନ୍ତମାଳିର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅମ୍ବମାଳିର
ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯେହେତୁ ଅମ୍ବମାଳିର ଶୌଭାଗ୍ୟ
କମେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦେଶରେ କର୍ତ୍ତରଙ୍ଗର
ଦର୍ଶକ ଅବେବ ଅମେ ପଣ୍ଡିତ ମହାପଦ୍ମ ଶ୍ରୀ
କନ୍ଦରତନଥଙ୍କ ପ୍ରପ୍ରାକଳୁ ଅନୁମୋଦିତ କରୁଥିଲା ।

ଦୃଷ୍ଟି-ପସ୍ତାବ—ପୁଣ୍ୟଶାକ୍ତିର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୂରବସ୍ଥାରେ ଏହି ସଙ୍ଗ ସହାଯ୍ୟକ ପ୍ରକାଶ
ବିରୁଦ୍ଧବା ଜଣାଇ ଏହି ପସ୍ତାବମାନର ଏକ
ଲକ୍ଷଳ ଚାନ୍ଦାକ ନିକଟରୁ ପଠାଯାଇ ।
ଶାହବେଳୁଙ୍ଗ ସାହା ଇତ୍ତିକିଣ ଶାର୍ଯ୍ୟଶବ୍ଦମାହାତ୍ମା ମୁଦ୍ରାର
ଅନୁମୋଦନ କରିଛାନ୍ତି ଏହାକିମରେ ମାର୍ଗ ହେଉ ।

ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତାବ—ଏହି ମହାକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏକଘୋଗ ଦୋର ଅପଣା ସର୍ବରଷା ପାଇଁ ଆ-
ଲନ୍ଧନଗତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସହବାନ୍ ହେବା
ସମସ୍ତ ଭାବରେ ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ଆଶାଜାପ ଯୋଜନାର ଉପରେ ଓ ଜୀ ସହଦେବ ପତ୍ର
ଅନୁମୋଦ କରିବାକୁ ଏକବାକ୍ୟରେ ପାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ।

ପଞ୍ଚମ ପ୍ରସ୍ତାବ—୧ କଷ୍ଟୟୁରେ ବନ୍ଦଳା,
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ, ବିମାର ଓ ଉତ୍ତରପଥୀମ ପ୍ରଦେଶ
ଲେକମାଳକ ସହାୟ ଓ ସହାନୁଭୂତ ପାଇଁ
ନିମନ୍ତେ ବିହିତ କ୍ଷାପ୍ୟ ଅବଳମ୍ବନ କରଯାଉ ।
ଶା ଅଗରତ୍ତିପାଠୀ ଉପରେ ରୁଣ୍ଡ ଏକବିକ୍ରେ ପରିପାତ ଅଛି
ମୋତେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଏବଂ ବାନ୍ଧାର ଆଖି ଦେବ ।

ତୃପ୍ତାବ—ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବମାଳକର ନବଲୁ
ହାର ଭବତବର୍ଷୀୟ ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁମହାଶଳା,

ଶକ୍ତା, ଜୟନ୍ତିଦାର, ମହନ୍ତି, ଅଧ୍ୟକ୍ଷାପନକୁ ଓ
ଅପରାଧର ଧଳକାଳୀ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ
ସମ୍ମାନକଙ୍କ ସାହୁଯ ଓ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଯାଉ ।

ପଶୁର ଶ୍ରୀକପିଲେଶ୍ଵର ନନ୍ଦ ଉପହିତ ଶ୍ରୀକୃମୋହନ ଦାସ
ଆଜମୋଦକ କଲ୍ପରାଗ୍ରହ ଏକବାକ୍ୟରେ ଧ୍ୟାନି ହେଲେ ।

୨୮ ପ୍ରସ୍ତାବ—ଏ ପ୍ରସ୍ତାବମାଳକର କବଲ
ଗବ୍ରୁମେଘୁ ପଠାୟାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷସାଇ
ସେ ସବକାର ମନ୍ଦିରମା ଡିତାଇ ନେଇଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଜାନବନ୍ଦୁ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ମୁକୁର ଏ
ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଉପସ୍ଥିତ କରିଲେ ଶ୍ରୀ ଲାଘବପଣ
ପ୍ରଦୀପ ଅନୁମୋଦନ କରି କହିଲେ ବି
ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀ ଅମୃତାଳଙ୍କୁ ପୁଣିବନ୍ଦ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକ କରି ଅସୁଅଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅମୃତାଳଙ୍କ-
ପ୍ରତି ନିଖାୟୁଦ୍ଧବନ୍ଦାର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ସକାଳ
୮-୯୭ ମସିହାରେ ସର୍କାର ବାହାଦୁର ଅମୃତାଳଙ୍କ
ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଦସୁଷେଷ କରିବେ ଯାହିଁ
ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରି କିଞ୍ଚିତ ବରଜଳା ସେଇଁ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲେ ତହିଁରୁ ଦୂରାଖ୍ୟ ମୋହନ
ଦତ୍ତରେ ନନ୍ଦମୁଦିଥିଲୁ । ତେବେ ସରକାର
ବାହାଦୁର କପର ଅମୃତାଳଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଦୟ-
ତନ୍ତ୍ରପଣ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ? ଏବଜ ଅନ୍ୟାୟ
ସେହେତୁ ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମନେହିଧାମ ହନ୍ତୁ
ଦୁଃଖ ହଜାରହଜୁଏ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା

ଗାହାର କ୍ଷିତିରୁ ସେଇରେ ରହା ହୋଇଥିଲୁଛି
ସେମାନଙ୍କର ଏହା ମୌର୍ଯ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଟେ ।
ସରବାର ସେଇରେ ସୁଧରେ ଅମ୍ବାଜକୁ ପାଇଁ
ଅଛି, ସେଥିରେ ଅମ୍ବା ଉଦ୍‌ବାସ ଦେଇ କାହିଁ
ସେ ସେ ଅମ୍ବାଜକୁ ଧର୍ମରେ ଚାନ୍ଦାଳ କର
ଅମ୍ବାଜକ ମନରେ କଷ୍ଟ ଦେବେ କେବଳ
କେତେଗୋଡ଼ା କୁଶଲିଆ ମିଥି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ
କଷତ୍ତିଥିଲୁଛି । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବଦମଣେଶ୍ୱର ଗବଟୀ
ମେଣାଙ୍କ ଦିଆ ଲୁହେ ଓ ସାବତ ବାଦମଙ୍କ
ଦିଆ ଲୁହେ କେବଳ ଅମ୍ବଦମଣେଶ୍ୱରରେ ଅର୍ପି
ସବାରେ ଭାବିତବର୍ଷମଧ୍ୟର ଗଜା ଓ କମ୍ପି
ହାର ଓରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ କଲେ କଣ୍ଠ ଅମ୍ବଦ
ମଣେଶ୍ୱରରେ ଦେଉଥିଲୁଛି । ତହିଁପରି ଦସ୍ତଖତ
କଷ ଅଳାଯାଇ । ମହାବୀରି ଏ ଦସ୍ତଖତ ଶ୍ରୀରାମ
କାହିଁ ଶ୍ରୀରାମ ଥିଲେ ଏମନ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ କି କୁଅହା
ଏ ସମାନକ କଥା ଯୁଦ୍ଧବଜାରର ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ
ଥିଣ୍ଠି ଲାହିଁ ଗପା ବାସବାର କରିଥିଲୁଛି
ଲାବାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କର ମାରାମଣ ବଜମାତା
ଦୟାନକଦୂଷରେ ଅଛନ୍ତି ଥାଇ ପରି
ସମସ୍ତ ହିତ ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦିମାନେ ଗବଟୀମେଣାଙ୍କ
ଜଣାଇନ୍ତି ସେ ଦର୍ଢମାନ ବାଏପ୍ରତ୍ୟ-
ସୋଗରୁ ମାତ୍ର ରହନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବାଜକ ହିନ୍ଦୁ
ଧର୍ମପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ତରୁ ଗୋହି ।

ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି—ବନ୍ଦମୁଖରେ ଦୂରେ
ଦୂରେ ଏହି ପ୍ରାପ୍ତିମାନ ଜୀବବ-
ଜୀବର ଦିନ, ଗ୍ରାମରେ ଅନ୍ଧମାର ବସିଥାଇ ।

ଶ୍ରୀଦିବାନାଥ ଅମୃତ ରୂପଟିଙ୍ଗ ଓ ଶ୍ରୀ କଷ୍ଟସମ ମହାନ୍
ପାତରାଳମୁଦ୍ରାତ ବେଳାଜୀରୁ ଏହାକାବ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ହେଉ
ଏ ପ୍ରସାଦ—ପ୍ରଥମ ପ୍ରସାଦ ଅଗର ବିନ

ଶମୟେ ଜୀପଣ୍ଡିତ କଳ ଶୁଦ୍ଧାର୍ଥ ଶାର୍ଦ୍ଦୁ ଯେଉଁ
ଶ୍ରୋଦମାଳ ହୃଦୟ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଏହି
ପ୍ରକାରମାତ୍ର ନବଲ ସହି ଗର୍ବମେଖର
ପଠାଯାଉ ।

ଶ୍ରୀ ପାତକଜୁ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ମୁକ୍ତାର ହସ୍ତିର ଓ ପ୍ରକାଶନମାହାତ୍ମ୍ୟ ଅନୁମୋଦନ କରଇଲୁ ଏକ ବାକ୍ତିରେ ଧ୍ୟାନି ହେଉ ।

୧୦ମ ପ୍ରସ୍ତାବ—ଏହ ପ୍ରସ୍ତାବମାଳାର ଶାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣାମ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାମାଜିକ
କରିବା କିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚବର୍ତ୍ତିଗତିମୂଳିକରଣ
ମେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଂ ଆଖାମରା ଗଠିତ
ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ମାତ୍ରାଂଶୁ ଉପରେ ଓ ଶ୍ରୀରାଧାକୃତି
ଏବଂ ଅନୁମାଦନ କରିଲାକୁ ଏକବାବୁଦ୍ଧର ଧରି ହେବ ।

NET 80000 60000

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

୪୨

୧୦୭ ମାତ୍ରେ ଉନ୍ନତି କରିଥାଏ ନାହିଁ । ନାହିଁ ପ୍ରେସ କି ୨୨ କ ପକ୍ଷ ୧୯୫୪ ବାବୁ ଗନ୍ଧାର

ଅଞ୍ଚଳ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୯୯
ପର୍ଯ୍ୟାନେୟ ୩ ୭୯

ଗନ୍ଧବର୍ଷ କଞ୍ଚାପୁର୍ବଦେଶର ସାମୁଦ୍ରି କ ବାଲିଜୟ
ତହୁ ଭାଣା ପତଥଳ ଓ ଉହଁ ପାଇଁ ଉତ୍ସୁମ ମାସିଲ
ବେବଳ ବୁଝିବୋଟି ୯୬ ଲକ୍ଷ ଅଠାହି ପୂର୍ବକ
ର୍ଘାରୁ ଏ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଭାଣା ହୋଇଥିଲା ।
ବିଦେଶୀୟ ଦୃବିଧର ଆମଦାନୀ ଦ୍ଵାରାପଢିବା
ସୁଖର ବିଷୟ ଅଛିଲ । ରାଷ୍ଟ୍ରାଜ୍ଞ ପ୍ରାୟ ଗନ୍ଧବାଳ-
ପନ୍ଥ ହୋଇଥଳ ମାତ୍ର ଗନ୍ଧମରାଜ୍ଞା ଅନେକ
ବୁଝି ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁଣି କାହାର କନ୍ଦଳଦିନରେ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଯାଇ-
ବାଲର ବଜ୍ରପାତାରେ ଲେଖାଅଛି କି କାଣିଜ୍ୟର
ମୂଲ୍ୟ ପଦ୍ମ ସାବଠାକୁ ୧୭ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚା
ପଢ଼ିଥିଲୁ । ବାଲେଅରର ଦେବେଶକ କାଣେ-
ଜୀବେ ଏହି ଛାନ୍ଦ ଦେଖା ଯାଉଥିଲ ମାତ୍ର
ବୃଦ୍ଧକଳର କାଣିଜ୍ୟ ଗତରାଦି ଯାହା ଲକ୍ଷତ
ଦେଖିଥିଲ ଏସାଳ ଆବୋ ଦେଖିବାରେ
ଅଧିକାହ କଟକର କେବେଳବ କାଣିଜ୍ୟରେ
ହେଉ ଦିବ ଦେଖାଯାଇଥାଳ । ସବରେ ସମସ୍ତ-
ପ୍ରକାର କାଣିଜ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଗରବର୍ଣ୍ଣ ଅଛ୍ୟନ୍ତ
ମାତ୍ର ଥିଲ ।

କ୍ଷେତ୍ର—ନାଲସମବୀପୁ ବିଭବାଳର
ଅଜ୍ଞାନମ ଦିକ୍ଷି ସଂଖ୍ୟାଗର୍ଭକର ତେବଳଯ ଉଦୟ
ହେବାକ ଦେଖି ଆମେମାତକ ଅଜ୍ଞବିତ
ହେଲୁ । ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି “ ଏବେ
ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ସେ ନାଲ ତେମାପକ୍ଷରେ

କାଳ ହୋଇଥିଲୁ” । ତିବି ଖୂର ମସି ପୂର୍ବେ
ପ୍ରାଚୀଯ ହାତିମଳାଟାରେ ଆପିକାରୁ ଅଧିକାର
ଦରିବା କରିଦେଶ୍ଵରରେ କାଳକରିଷ୍ଟିଗରୁଙ୍କ ବିର୍ଗୀୟ
ଦିଗ୍ନିଧିମାନ ଗେଣ ଅମ୍ବାଳକୁ ଦେବେ ଗାଳ
ଦେଇଥିଲେ । ଏବେ ଦୂରସା ହେଉଥିଲି ଯେ
କଥୀ ସଙ୍ଗେ , ସଦଯୋଗିକର ଜୀବ ଦୃଢି
ଦେବ ।

ବାଲେଇରଙ୍ଗକୁନ୍ତର ମୁସଳମାଜ ଶୁଣି-
ମାଳେ ଅଖଳା ଦେଉମାଞ୍ଚରଙ୍କ ନିକଟରେ
ଏହି ମର୍ମରେ ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କି ଜଣେ
ମୌଳିକ ନିୟମକୁ ଦେଲେ ପ୍ରଦେଶୀକା ପାଶ-
କାର ହୁଏ ରାଷ୍ଟ୍ରାସରୂପ ସେମାନେ ଆର୍ଥି
ପଢ଼ିବେ ଏହି ଆର୍ଥି ପରିବାର ସ୍ଵର୍ଗଧା ଦେଲେ
ମୁସଳମାଜ ଶୁଣିବ ସମ୍ଭାବ ଦୁଇବେଳ । ବାଲେ-
ଇର ଦିବାଦିବାହିକା ଶୁଣିମାଳକର ଏହି
ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସ୍ଵକ୍ଷିପନର ଜ୍ଞାନକର ମୋହରୀନ
ଫରୁରୀ ମାସରୁ ୫ ୪୦୯ ବା ଲେଖାଏ ପାହାସ୍
ଦେବକା କାରଣ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଆମୁମାତରର ମଧ୍ୟ ଏହି ଅନୁରୋଧ ।—

ସଙ୍କ ୧୦୪୫୮୭ ପାଇଁ ବାବରୁ କଲିବଳା-
ନିର୍ଭବିଷୟାନ୍ତରେ ଅଧ୍ୟ ଟ୍ରେନିଂୟୋଗ୍ବାହୀ
ବ୍ୟୟ ଟ୍ରେନିଂ୍କଲେଖଣ୍ଡା ହୋଇଥିଲା ।
ଅସାଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତର ଜଳବଳ ବାଜାରୁ କିମ୍ବୁ
ଯାଇଥିଲା । ଏ ନିର୍ଭବିଷୟାନ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ଦେବୀ

ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କା ରୂପ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଗହନ୍ତାର ଗତବର୍ଷ
୨ ଲୁଷ୍ଟ ୨୦ ଦକ୍ଷାରଟଙ୍କା ସୁନ୍ଦର ଦେଖା ପଢି-
ଥିଲା ଏବଂ ରୂପ ପରିଶୋଧ ନମିତ୍ର ଦେବତା-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଏବର୍ବା ପୁଅଳ୍କ ରଖା
ଯାଇଥିଲା । ମୋଟ ବ୍ୟପୁମଧ୍ୟରେ ଏ ସମସ୍ତ
ଆସିଥାଏ । ଏଥରୁ ପାଠବମାନେ ଦେଖିବେ
ଯେ କଲିକରା ମେରୁନ୍ଦିପାଲିଟ ସାମାଜିକ ବ୍ୟା-
ପାର ନହିଁ ।

ମନ୍ଦରୀକାଳ ପିଲୁକବଣାଳୟ ନାମରେ ମେଦା
ମାଧୁରରେ ବଧାବାହିକ ଶିଳ୍ପିକା ଦେବାବା-
ଚଣ ଗୋଟିଏ ସୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ୍ ମନ୍ଦରୀକାଳର ଜନିବାର-
ମାନେ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଏବଂ
ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ ଟ ୨୫୦ ଟଙ୍କା
ଦେବା ଦିଅନ୍ତି । ଏଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବତ୍ରେ
ଏବଂ ଟିନକାଳୀର କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ଦିଆଯାଇଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ କମାରୁର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ । ନବିଯା
କରିବା କାର୍ଯ୍ୟଶିଳ୍ପାଭବାକାରଣ କଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଏଠାରେ ଉତ୍ତବାର ଆବଶ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ଉଠିଲି
ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଦେବାରୁ ସୂଳକମିଷ୍ଟକ ପ୍ରାର୍ଥନା-
ମରେ ଗବ୍ରୁମେଘ ମାଘକୁ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ଦେଖା
ଏ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ମନ୍ତ୍ରର କରିଅଛନ୍ତି ।

କଲିବନ୍ଧାରେ ଗଛମାସରେ ଯେଉଁ ମହା-
ଜାଗପୁଷ୍ପମିଳି ବସିଥିଲା ତହଁରେ ଲାନାପୁ-

କର ଜ ୧୦୦ ଶ ପ୍ରତିନିଧି ଛପ୍ପାର ହୋଇ-
ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖିବାକୁ ଏ-
ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ଲାନ ଲାହି । କେବଳ ଅସ୍ମାନଙ୍କ-
କର ପ୍ରତିବାସି ଗଞ୍ଜାମରୁ ସେଇମାନେ ମାର
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଥିଲୁ ଯଥୀ
ବାରୁ ଗୋପାଳ ଶାର୍ଦ୍ଦିତ ପନ୍ଦ୍ରାତ୍ମି ବ, ଏ ଉଚିଲ
ଓ ଜମିଦାର ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିଷ୍ଠ କ୍ଷତରକ କୌଣ୍ଠ-
ସଲର ସତ୍ୟ ଓ ଅବଦୁଲକରମ ଘାହେବ
ବାହାଦୁର ମହାକର ଜମିଦାର ଓ ଟାଇଲ-
ବାଡ଼ିଲସଲର ସର ବୃଦ୍ଧିଷ୍ଠ ଗଞ୍ଜାମକୁଡ଼ା
ମାନ୍ଦ୍ରାକ ପବେଶର ଆହୁର ୧୧ ଲିଙ୍ଗାରୁ ପ୍ରତି-
ନିଧି ଅସିଥିଲେ । କମେର ପଞ୍ଜାବ ଭାରିର
ପଢ଼ିଯ ଅସେବା ଓ ବଜାଳା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶପ୍ରକର
କୌଣ୍ଠ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରତିନିଧି ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଥିଲେ ।—

ଅଭ୍ୟନ୍ତ କୁଞ୍ଚିରସହିତ ବାହିକାରେ ପାଠ-
କୁଳ୍ପୁ ସେ ସେଠୀର ବିମାନକାଥଲିକ ଘାବୀ
ପାଦର ଲଜ୍ଜାକ ଗରସପ୍ରାଦ ଗୁରୁତ୍ୱାଙ୍କ ସନ୍ତୁ
ଧ ଏ ଦା ସମୟରେ ଅଧିକା ବୋଟର ଏହ
ବାମପାଦାରେ ବସି ବିଶ୍ଵ ଲେଖିଥିଲେ ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ କେହି ଅଛିଲ୍ଲ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଠାଇ
ସେଠୀରେ ପ୍ରଦେଶବିଦୀ ଟାଙ୍କେ ଅଥବା ଅଳ୍ପ
ଅଧିକାର ମୁଣ୍ଡରେ ଓ ଅଧିକାରେ ଅଧିକାର
କଲା । ପାଦୀ ଘାବେକ ଅତେବଳିହୋଇ
ପଦିଲେ ଏବଂ ଦୁଃଖାନ୍ତେକ ଉପରୁ ଗୋଟାଏ
ଦୁଇବାକସ ଯେବେ ଫଳାଳ ଗଲା । ସେ ବାବ-
ସରେ କେବଳ ଲ୍ଯାଙ୍କାପ୍ରଭୁର ସାମାଜି
ଦୁର୍ଯ୍ୟକୁଟିଏ ସ୍ଥଳ । ସାହେବଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱମାନେ
ସେ ସମୟରେ ଖାଇବାକୁ ଆପଣା ବସାକୁ
ସାଇଥିଲେ । କୋଠା ନିକଟରେ ସ୍ଵର୍ଗ
ମନ୍ୟୁମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵ ଏ ହୃଦୟକା ଦୂରୀପାର
ଦୌତିଥୀ କୁତ୍ରର ଅଶାଲ ସାହେବଙ୍କର
ତିରସା ଭଲେ ଏହ ଅନପରିଶ ଭାବରୁ
ପୁଲିଷ ସାଦ୍ୟବପ୍ରଭୁର ଅବି ଅବଶ୍ୟକମନ୍ତରେ
ଯାକାଏଣ ବଲେ । ସବ୍ୟୋଗୀ ଲେଖିଅତୁର୍ଯ୍ୟ
କି ସାହେବ ଅନ୍ତେଷ୍ଟବେବାର ବଜ୍ରାନ୍ତ ଆଶା
ଅଛି । ଏ ପଢ଼ିଲାରେ ଜଗରବାଦିମାନେ ବଢ଼ି
ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ଅସମି ଧ୍ୟାନର ଲାହ ।

ପରୁଷୋଡ଼ନଶେହୀର ଶାକାର୍ବ ମନ୍ଦିର-
ସମ୍ମାନୀୟ ମେବକମା ସମ୍ରାଟରେ ଏଥପ୍ରାଦରେ
ସମାଜ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବ ଚିତ୍ତ ମାସ କା ଏ ରଖି

ସକାଳଥୁବୁ ହରିଲ ପରେ ସାଦାଗମେଳ
ଦେବା ସମୟରେ ଶରକାରୀ କଲେଷ୍ଟାବଳ ଓ
ହେଡ଼ିକଲେଷ୍ଟାବଳ ଦରେସ (Uniform)
ଅହର ଶତାବ୍ଦୀ ରହିଥିବାପାଇନାକୁ ଆମକ ଠିଆ
ହୋଇ ପଣ୍ଡିତା ଟଙ୍କା କୋରବ କରିବାକୁ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସୁରଦ୍ଵାରା ଦେବଳ ମ ରୁ
ହେବାରୁ ଡିବ୍ୟରେ ଜାଗାଦୂର୍ବଳ ମହାରାଜ
ହେଲେ ! ଏବ ପଣ୍ଡିତା ଟଙ୍କା ପ୍ରକଳିତ ଦୟାର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଦାର ସେ ଅଂଶ ତଥା ବେହି
ନ ପାଇ ତାକୁ ରବଚାକ୍ଷ ହୋଠରେ ନମିତ୍ତ
ସବା ଦିଅ ନ ପାଇ ଦିନାରରେ କମା ଦେଲା !
ଏପରି ବଟଳା ଦେଖି ହିନ୍ଦୁମାଳେ ମହାଦୂର୍ବଳ
ହୋଇଅଛିରୁ ବୋଲିଗା ବାହୁଦ୍ୟ ଏବ କହୁ
ଅଛିନ୍ତି କି ହିନ୍ଦୁମାଳେ ଆଜି କଲେଷ୍ଟାବଳ
ଦରେସ ପିଲା ଜଗନ୍ନାଥଦେବଙ୍କ ଅପକିନ୍ତୁ
କଲେ କାଲି ଗୋପନୀୟମ ଦେଇଲାକୁ ଯିବିକି
ହେତେଦୂର ? ଗୋପନୀୟ ଦାସର ଦେଇ
ଅଛି ଆଜନମରେ ବିମ୍ବର ଦେବା । ଏତେ
ଲାଗୁହଣ୍ୟ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏବ ହକ୍କର
ଲୋକଙ୍କ ଧର୍ମକଷେତ୍ରରେ ଥିବାକି ଦେବାର
ପ୍ରସୋନିକ ସେ ? ଆମେ ଉତ୍ସାହ କାହିଁ ।

ଏଠାରେ ମୁସଲମାନମାନକର୍ତ୍ତର ଗୋଟିଏ
ଧର୍ମ ଅଛି ଏବେ ସମ୍ବନ୍ଧାବ ଅଭିମର କହା
ମୁସଲମାନମଧ୍ୟ ସ୍ଥର ଗୋଟିଏ ହତତର କିମ୍ବା
ହେତୁଥିବାର ଜଗପ୍ରାଦରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏବେ
ପ୍ରେରଣ ପଢ଼ିରୁ ଆଠମାନେ ଅବଶର ହୋଇ
ଥିବେ । କିମ୍ବା ରହିବାର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧର ଗୋଟିଏ
ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା ଏବେ କଣ୍ଠରହିଥା
ବେଳେତିବି ହୁବୁ ନାହିଁ ଅର୍ଥବିମନ୍ଦରେ ବେଳାଦୁ
ଯାଇଥିଲେ । ସମ୍ରାଟେ ଏବମକରେ ଖର୍ଚ୍ଚ
ହେଲା ସେ କଲାକାର ମହାକାଶପୁସ୍ତିମୂଳରେ
ଏଠା ମୁସଲମାନମାନକର୍ତ୍ତର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସହାନୁଭୂତି
ଅତି ଓ ମୁକ୍ତି ଥିଲାଇଥିବା ଏବେ କହାବ ଅବେ
ଦୂଲଙ୍ଘନି ଏ ବିଷୟରେ ମୁସଲମାନଙ୍କ ପଞ୍ଜାବ
ଯେଉଁ ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲାନ୍ତି ସେ ମତର
ଏଠା ମୁସଲମାନମାନେ ଅନୁମାନନ୍ଦ କାହାନ୍ତି
। ଯେବେବେଳେ ହନ୍ତୁ ଓ ମୁସଲମା
ନାବନ୍ଧବିଜ୍ଞାନ ଅଧୀକରେ ପାଇଲି ଏବେ ଏବେ
ସଜ୍ଜମାନରେ ଶବ୍ଦବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧ କରି
କରଇ ଲେବେବେଳେ ଏମାତର ଅଧିକ
ଧର୍ମକ୍ଷପନ୍ତରେ ଯେତେ ଧାର୍ତ୍ତିକ ଥିଲେ
କଲାକାଶପୁସ୍ତିମାନରେ ଏଥାନ୍ତର

ପ୍ରଦେଶ ଲାହୁ ଏବଂ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ନଳିଷ୍ଟ ଏକ
ଆଧୀତା (ଆଧିମ) ଜ୍ଞାଗରୁ ଉଚ୍ଚର ହେଉ-
ଥିବାକୁ ପରାବର୍ତ୍ତତ ସହାନୁହୃଦୀ ଏବଂ ହଜାର
ଦେଖାନ୍ତାର କରିବ । ଏହି ମର୍ମରେ ମୁକ୍ତି
ଏହିରୁମନନ୍ତା ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦୁଗା କରିଥିଲେ ।
ଏଠାବାର ମୁସଲମାଜମା-କର ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖି ଅମୈନାନ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରାତି ହୋଇ
ଅଛୁ । ଫଳକଥା ଲାଭକରଣର ସବୁ ପ୍ରଦେଶ
ରୁ ମୁସଲମାଜ ପ୍ରକଳିଷମାନଙ୍କ ଅମି ପରାବର୍ତ୍ତ
ଯେତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ବନ୍ଦିକାରୀ
ଭୂପରିଲିଖିତ ଦୂର ପ୍ରଥାଳ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁସଲମା-ମା-
ଜାନର ଏହି ଜାଗାୟ ସତିରେ ସହାନୁହୃଦୀ
କ ଥିବାର ପ୍ରବାଧନାରେ ରଣନୀ ବିଜ
ଆଗରାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତିତା ଏବଂ ଦେମାନ୍ଦକ ପ୍ରତିବନ୍ଧ
ହେବାର ଅସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା ପ୍ରତିବନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବିଜୁଳିଗାର ପଦ୍ଧାସମେତ

ଏବେଳି କି ସନ୍ ୧୮୮୭ ଖାଲ ପ୍ରତିବେ
ମହିନେ ଚନ୍ଦ୍ରଦେଶର ସ୍ଥାଥିତୀରେ ଲୋକ କଲ
ଏହି ବର୍ଷ ପେଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ ପଣାର ଓ
ନାଜାପକାର ଚନ୍ଦ୍ରା ଲଗାଇ ହାତିଲ ମାତ୍ର କଷ
ପେଣ୍ଡରେ ଚଲିବାରେ ଯେଉଁ ଅଜାନ୍ତିମ
ସ୍ଵଦର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଆଇଲ ମାତ୍ରା ବାହୁଦ୍ଵାରା
ମନକୁ ଆପେକ୍ଷା ମିଳିଛା । ଶର ସଧ୍ୟାକୁବେ
ଚଲିବାରେ ଯେଉଁ ମହାସଙ୍ଗ ବୋଲିଲୁଣ
ଶ୍ରୀରାଧାର୍ମ୍ୟ ଏଥର କେବେ ଦୋଷ କାହାର୍
ଅନୁଷ୍ଠାନ କେଇବାକୁ ଦେବ ଯେ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ବିମ୍ବାଦରେ ଏହିପକ୍ଷଙ୍କ ସ୍ଥିତାକ ଦେଇଲାମୁଣ୍ଡ
ମାତ୍ର ଗତବର୍ଷ ସେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅଳାଜାତ ଫଳ
ଦେଖାଇଲ । ଶ୍ରୀରାଧାର୍ମ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିବେ
ଏ ପ୍ରମାଣ କରେବି ପୁଣ୍ଡରୀର ଦୂରୀର ତିର୍ଯ୍ୟାନ
ଶାର ବିଜ୍ଞାନେକମାନେ ବହୁକ୍ଷେତ୍ର ଏଥାପରି
କଞ୍ଚକାଳ ତୁ ଯେବେ କି କରୁଥିବାକୁ ଲାଭ
କାମକାରେ କାହାର କଲା କରେବାକାରେ
ଅପ୍ରଦର୍ଶକ ଚଲିବାରେ ଏକଟିକ ହେବ
ବାମାନ-କାନ ନାମକ ଉପସଂହାର କାମକ
କରି ଦେଖାଇ ସିନା ଏବା ବାଜାଇଲ । ପ୍ରମାଣ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମ୍ବକୁ ଯେଉଁ ଦୂରୀରୀ ପଥର
କର ଅସତ୍ତ୍ଵକୁ ଦେଇଗନ୍ତ ଦେଖାଇବ
ଗମନାଳମନର ବୁଝା କର ହେବାକୁ
ତହିଁ ପ୍ରମାଦକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରାହିମାନେ ଏକାକୀ
ହୋଇ ଅପାର ଲାଭ କରି କଲେ ଅଭ୍ୟାସ
ଏମାନର କାମା କରିପାଇଲେ କି କିମ୍ବାକୁ

କଲେଖବଳ ଏକଶ୍ରାନ୍ତରେ ତୁଳ କୁଆଣେ ।
ପୁଣି ସମ୍ମରେତୁହାର ଅପରାମଳକାଟା କହିଲୁ
ବାବୁ ଗର୍ଭମେଣୁ ପ୍ରଜାମନ୍ଦ୍ର ଯୁଧୀନନ୍ଦା
ଦେଇ ନ ସ୍ଥଳେ ଏହି ସତା ଦୋଷଗର୍ବରନ୍ଦା
ନାହିଁ । ଅଚେକ ଏଥପାଇଁ ଗର୍ଭମେଣୁକୁ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦେବା ଦୂରତ ଏବଂ ଏହି ମଦାପଦିତ
ସକ୍ଷେପଥମେ ଏକଥା ବିଶେଷରୂପେ ତୃତ୍ୟଙ୍କମ
କରି ଗର୍ଭଜେଣ୍ଟା ନବସରୀକଠାରେ
ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶପଥକ କମ୍ପିବମ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଗର୍ଭ ମାସ ତା ୨୨ ରାତରେ ମଦାପଦିତ
କାର୍ଯ୍ୟଟା ଉତ୍ସଲରେ ଅରମ ଦେଇ । ସେଠିଲ
ଦେଇଲ ଅଗନ୍ତୁ ପ୍ରତିନିଧିମା-କର ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟଟା ଏହି କମ୍ପିବମ ମାତ୍ରରେ
ବାବା ଗର୍ଭ କୌରେଇ ସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ-
ପରରେ ବରଣ ଦେଇ । ତା ୩୨୧ ୫
୩୦ ରୁକ୍ଷରେ ସଭବ ପ୍ରକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ।
ସମ୍ଭବ ଯେ ସମ୍ପ୍ର ବିଷୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ
ତାହାର ସମେବକବରଣ ସ୍ଵର୍ଗାବ୍ଦିକୁ ଆଗାମିକ
ରଖି ଦେଇ । ପ୍ରତିନିଧିମାକେ ଯେଉଁମରିଦିନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟମ ଥିଲେ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ । ସେ-
ମାନ୍ୟ ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିବା ଲାକ୍ଷ
ଅଭିନାବ ପ୍ରମୋଦରେ ଶୋଗ ରହିଥିଲେ ।
ଏଥିମଧ୍ୟେ ମହାବାହୀ ଜୀବବିଦ୍ୟାରଙ୍କ ମଣିଗ୍ରୂ-
ହିଦିନ ସକାନ୍ଦିଲକ ଏକ ମନ୍ଦିରାତ୍ୟ ଗର୍ଭମେ
ଦେଇରଙ୍କ ବଜାରପାଦର ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅଛନ୍ତି । ଲିଙ୍ଗ ଉତ୍ସରକ ପ୍ରତିନିଧିମାକୁ ନିମ-
ନ୍ଦନରମଣ୍ଡଳୀ ଗର୍ଭମେଣୁ ଦେଖିପୁଣେଇ
କରି ଏପକାର ଶୁଣ ବିଦ୍ୟମର ବିଶେଷ୍ୟ ନୁହନ୍ତି
କୋଣ ପ୍ରକାଶ ପରିଦୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏବଂ
ଦେଇମାନେ ଏପକାର ଅଗଳା ଦେଇବୁ ଏହି
ମହାବିଦ୍ୟାରୁ ଅନ୍ତର ରହିଲେ ସେମାନେ
ମହାବିଦ୍ୟାର ଅଛନ୍ତି ।

ବଜ୍ରପଦେଶର ଜାଳଗର୍ଜସ ।
ଜାଳବଜ୍ରମୁଖକୀୟ ସତ ୧୯୫୮୭
ଜାଳର କଳ୍ପନା ପ୍ରତି ମାଳଦର ପେଟଳ
ସାହୁଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶର ହୋଇଥାଏ ।
ଆଂଦମାନର ଜାଣିବା ଗାରଣ ଉଲଳପିତ
ମଧ୍ୟମାନ ତଥା ରୁ ସବଳର ହେଉ ଯଥ—
ବରଲାର ନାନହାର୍ଯ୍ୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ
ପାଇବୋଟି ହଜ୍ବା ବ୍ୟୁତ ଦୋଇଥାଏ । ତଥା
ମଧ୍ୟରୁ ଘୋଲେ ଛି କୋଟି ଟଙ୍କାର ମଦ
ହେବୁ ପୁରୁଷ ଅବ୍ରତୀୟ ଟଙ୍କା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ-

ମାତ୍ରାଦୟ ଏହି ପ୍ରଦେଶୀଘରୀରୁ ଦୟା ଯାଇ-
ଅଛି । ସବୁଧିବା ୮୮ ମାର୍କ ନାଳି ନିମ୍ନଲି
ହୋଇଥିଲି ତହିଁ ନଥରୁ କୁଣ୍ଡ ମାର୍କ
ନୌକା ଗମନାଗମନ ଯୋଗର ଅଟଳ । ଏହି
ନାଳମାର୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟ ୨୨ ଲକ୍ଷ ମାଟି
ଭୂରେ ଜଳ ଦିଆଯାଇଥାରେ ମାତି ଏଥି-
ନଥରୁ କେବଳ ୪୫ ଲକ୍ଷ ମାଟି ଭୂରେ ଏବର୍ଷ
ଜଳ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନାଳକାଟେ ନୌକା-
ଦାର ପ୍ରାୟ ୮୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଦ୍ୱରା
ଯାଇଯାଉ ବରଥିଲା ।

ଗତ ଉଚ୍ଚବିଷ୍ଟରେ ଲାକମାଳଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରୀ
ବ୍ୟୟ ଉଚିତକୁଣ୍ଡର ପ୍ରକାଶ ଥିଲା ଯଥା—

ଶ୍ରୀଶା କାଳ ।

ଅନ୍ତିମ	ପରିପାଳନ	ବିଷୟ
୧୦ ଏକାଗ୍ର	ଶତାବ୍ଦୀ	ଶତାବ୍ଦୀ
୧୧ ଏକାଗ୍ର	ଶତାବ୍ଦୀ	ଶତାବ୍ଦୀ
୧୨ ଏକାଗ୍ର	ଶତାବ୍ଦୀ	ଶତାବ୍ଦୀ

ମନ୍ଦିର କାଳ ।

ପ୍ରଦୀପ କାଳି	୧ ୩୩୫୮୯	୧ ୩୩୫୮୯
ପ୍ରଦୀପ କାଳି	୧ ୩୪୨୫୫	୧ ୩୪୨୫୫
ପ୍ରଦୀପ କାଳି	୧ ୩୯୩୪୮	୧ ୩୯୩୪୮

ପୋଳ କାହିଁ ।

১৮৭৩ প্রারম্ভিক
১৮৭৪ প্রারম্ভিক
১৮৭৫ প্রারম্ভিক

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପଦେଶ୍ୱର ଲାଳ ।

ପଦ କେତେ ମାତ୍ର ।

ସୁଧ ପାତ୍ରାମାଟ ଓ ପାତ୍ରାମାଟ ଓ ପାତ୍ରାମାଟ
 ପାତ୍ରାମାଟ ଓ ପାତ୍ରାମାଟ ଓ ପାତ୍ରାମାଟ
 ପାତ୍ରାମାଟ ଓ ପାତ୍ରାମାଟ ଓ ପାତ୍ରାମାଟ
 ମୋଟ ଥିଲେ କ୍ଷୟରେ ସମସ୍ତନାଳର
 ଦେବାଳ ଅସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହଜଳ ସାରଶ ଓ
 କୋଣ୍ଠ ନାଳର ଆୟ ତ୍ୟକ୍ତ ସାମାଜିକ ଥିବାରୁ
 ହେଉ ବିବରଣୀ ଲେଖାଗଲ ନାହିଁ ।

ଭାଷାକୁ ଦେଖା ଯିବ
ଯେ କଲାକାରୀ ଓ ସୋଜ ନାମାଳାଙ୍କ ପ୍ରକଟ-
ଗୁଣେ ଲହରିବାକି । ମେଘଜୀପୁର ନାଲରୁ
କୋରପିମରେ ଝର୍ଣ୍ଣା ଛଠୁଅଛୁ ଲବ ନିଜାନ୍ତ
ଉଦ୍‌ଧାରା ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହା କାଳର ଅବସ୍ଥା ସବ୍ଦାପେଶା
ଅଧିମ । ଏଥୁର ଝର୍ଣ୍ଣା ଭିତର ଚାହିଁର ଆଜ୍ଞା
ମଳସନର ସ୍ଵର ଉଡ଼ା ପ୍ରକବର୍ଷ ଲାଗେ ଟବାରୁ
ଅସ୍ଵର ତୃତୀ ପତ୍ରାଳୁ । ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ନାଲର ଅସ୍ଵର
ଏଥିରେ ଉତ୍ସାହା ଲାଗେ ଏକର୍ଷ ଟ ୨୫୦୦୭୯

କା ଲବ୍ଦ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ମାତ୍ର ଅକ୍ଷୟ
ଅଜେ ମୁକ୍ତଥଳର ସବ ସ୍ଵରୂପ ଟ ୧୯୫୫୯୫୯୯
କା ଭଣ୍ଡଯୁଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଦେଶ ପଢିଅଛି ।
ସତରାଂ ପ୍ରାୟ ୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୁଣି ପଢିଅଛି
ଏବଂ ଏହି ଟଙ୍କା ପ୍ରଦେଶୀୟଗଜସ୍ତରୁ ଦିଇଗା
ହୋଇଥାଏ ।

ଅଳ୍ପଧାର୍ଯ୍ୟ ବଣାପେଣ୍ଠା ଏକଷ ଅଧିକ ଟଙ୍କା
ଯାହା ଆସୁ ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଏହିବର୍ଷ ବାବରୁ
ପାଇଥା ହୋଇଥିଲେ ଗୋଟିଏକଥା ହୋଇ—
ଆନ୍ଦ୍ରା ମାତ୍ର ତାହା ନୁହେ । ପୃଷ୍ଠାବର୍ଷମାଳଙ୍କର
ବଣାପୂଟଙ୍କା ଅଳ୍ପକାର ଏକଷ ଆଦାୟ ହେବାରୁ
ସେପରି ହୋଇଥିଲୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ ୧୮୮୫
ସାଲ ଅପ୍ରେଲମସ ତା ୧ ରଖିରେ ତ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ବାବା ଥିବା ପ୍ରତିକାର ଏକଷ ଅପ୍ରେଲମସ
ତା ୧ ରଖିରେ କେବଳ ୩୫ ପାଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
କ୍ରମିକ ହେବାରୁ ବାବା ଥିଲା । ବଣାପୂଟା ଅନେକ
କ୍ରମିକ ହେବା ଅବଶ୍ୟ ସନ୍ତୋଷଜ୍ଞକାର ଅଟର
ମାତ୍ର କାଳର ପ୍ରଧାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ତୁମିକି ଜଳ
ଯୋଗାଇବାର ତୁମିକି ହେଉଅ ନ ଗଲେ
ଏବରଗର ଅବସ୍ଥାରୁ ସନ୍ତୋଷଜ୍ଞକାର ରହାନ୍ତି
ଥାଇନ ପାରେ । ବାସୁଦରେ ଦେଖାଯାଏ
ସନ୍ ୧୮୮୫୦୪ ରେ ମା ୪,୫୦,୪୭୭ ଟଙ୍କା
ସନ୍ ୧୮୮୫୦୫ ରେ ମା ୪,୫୦,୪୭୭ ଟଙ୍କା
ଏବି ସନ୍ ୧୮୮୫୦୭ ରେ ମା ୪,୫୫,୪୭୭ ଟଙ୍କା
କ୍ଷେତରେ ଜଳ ମତ୍ତା ଯାଇଥିଲା । ସ୍ଵଭାବିତ
ବିଷକୁବର୍ଷ ଜଳ ମତ୍ତାରବା ତୁମିର ପରମାଣ
ଛଣୀ ହେଉଥିଲୁ । କେବଳ ନୌବା ମାସକୁଟର
କିମାରର ଦୂରି ଦେଖା ଯାଏ । ଅଭିବ ଏଠା-
ଲୋକେ ଯାହା ବହୁତି ବ ନିଲାଗାର ଯାଗା-
ପୃଷ୍ଠାର ସୁଧିଥା ହୋଇଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଗୃଷମର
ଦ୍ୱାରାର ହୋଇଲାହି ବିଜ୍ଞାପନ ଜହିର ସାକ୍ଷ
ଦେଇଥିଲୁ । ଉତ୍ତରାକଣମାଳଙ୍କର ବିଶେଷ
ବିବରଣ ଅନ୍ୟସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକାଶ କରିଗା ।

(四)

ପ୍ରାଚୀଳକାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଧ୍ୟେ ।
ପୁଷ୍ପ-ହରିନାଲଙ୍କ ସଜ୍ଜିବାଳରେ ସ୍ମାନେଶ୍ୱର
ଦେବାଳୟରୁ ପୁଣିତ ହୋଇଥିଲା । ଅବ୍ୟାକରି
କେବେ ବିଦ୍ୟମାଳ ଅଛି ଏହି ଗୋଟିଏକ
କାଳକମେ ଧ୍ୟେପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଯେଷକୁ ବି-
ଦ୍ୟମାଳ ଅଛି ତାଦା ଶରୀରପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବନ୍ଧୁର
ଦେଉଥିବା, ସ୍ମାନସ୍ତର ଲୋଭମାନଙ୍କର ଆଗର
ଥିବା, ଏକ ହର ଦେବାଳୟ ଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କେ

ତହିଁର ଜାଟୀୟକାର ଲମ୍ବତ୍ ବେହି ଚେଷ୍ଟା ନ
କୁହାବା ଅର୍ଥକୁ ଦୂଃଖରକିପ୍ତ୍ୟ । ସମ୍ମତ ମହା-
ଜୟର ମଧ୍ୟରେ ବଳିଗ୍ଯ ରମଣୀୟ ଶ୍ଵାକର
ଦୂରଦୂର ଧାଠକମାଙ୍କ ଜଣାଉଥିଲା ।

ପ୍ରଥମତିଥବଳେଇ— ସ୍ନାନଟପାହାଡ଼ମୟ
ଏବଂ ଚରୁଦିଗରେ କାହାରାଗ ବେଶ୍ଵର ଖଣ୍ଡିଏ
ଶ୍ରୀପତିଲ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏଠାରେ ଶିବମନର
ସ୍ଵପାରୁ ଏହା ଜାର୍ଥସ୍ତଳ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କଥିଲ
ହୁଏ । ପ୍ରବାହ ଅଛି ସେ ପୂର୍ବେ ଏଠାରେ
ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠବର୍ଣ୍ଣବିଶ୍ଵାସ ବଳଦ ଶଙ୍କଳବର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ଯାଇଥାରୁ ମନ୍ଦରୟେଇ ମହାଦେବ
ଧରିଲେଖିରାଇରେ ବିଖ୍ୟାତ । ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଜନ୍ମେମରମୟରେ ଏଠାରେ “ ବଢ଼ିଓଷା ”
ହୃଦୟରେ ଗୋଟିଏ ମେଳା ହୁଏ; ସେ ଦିନ
ଆହୁକଳେକ ଧରିବେଳ ହୁଅଛି । ପ୍ରାନ୍ତର
ଦୂର୍ଧ୍ୱ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନୋଦୟ । ଧରିଲେଖିରାଇ
ଦେଉଳ ହ ଜାର ଆରିକେବେଗୁଡ଼ିଏ ମନ୍ଦର
ହୃଦୟବିଶ୍ଵେଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୁଏ । ସ୍ନାନଟ ହନ୍ଦୁରା-
ଜାଣି କାହିଁ ଏବଂ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଅଠବର୍ତ୍ତରଙ୍ଗର
ଏଥର ଅଧିକାରୀ ଥିଗାରୁ ତାଙ୍କ ବଶୀୟ କୌ
ଣ୍ଡି ଧରିବାକାର ଏହି ରମଣୀୟପ୍ରାନ୍ତରେ
ଜାଞ୍ଜୁଣ୍ଣାପଳ କରିଥିବାର ଅନୁମତ ହୁଏ ।
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ଧ୍ୱର ଧର୍ମୟ ସେ ଅଜି କେବଳ
ହୃଦୟରେଇ ମାତ୍ର ରହିଥିଲ ଏବଂ ଏହି କର-
ରୁ ପ୍ରାନ୍ତର ଘୋନର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯାନାବସ୍ତାକୁ
ଲାଗୁଥିଲ । ଏଥର ଏକମାତ୍ର କାହାର ଏହି ଯେ
ସ୍ନାନଟିର ଶକାରର ମନୋଯୋଗ ଅବୋ
ଅବର୍ଷିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଦୂର୍ଧ୍ୱର
ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ବିଶ୍ୱ । ଦରସା କରୁଥିବା
ସଜ୍ଜାମହୋତ୍ୟ ଏ ସ୍ନାନକପରି କିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି
କରିବେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାତିନିଧିର ଜୟନ୍ତୀ
ଦ୍ୱୟାକରଣ୍ୟରେ କେନ୍ତ୍ରୀ କର ଅପାରାଦିତ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉତ୍ସାହର ସାଧାରଣତା ଧଳ୍ୟକାରିତା
ପାଇ ହେବେ ।

ଉପବେଳୁ ସ୍ଥାନର ନବୀକର୍ତ୍ତା ମହେଶ୍ଵର
କାମକ ସ୍ଥାନର ଦୁଷ୍ଟ୍ୟ ମନ ଲୁହୁ । ଯୋଦିବେ
ଗୋଟିଏ ଦେଉଳ ବିଦ୍ୟମାଳ ଅଛି । ପ୍ରାଣକିରଣ
ଅବସ୍ଥା ଦିନ୍ତୁ ମନ ହୋଇ ଅସଥିଲା । ଏ
ହରମୂରେ ମନ ଥିବାର ଜୀବାମହୋଦୟ
ଦର୍ଶିତାର ଦେଖା ପାଇଲା ।

କୁଳାଧିକାରୀ—ପ୍ରାଚିତି ଚନ୍ଦ୍ର-
ଗରେ ମହାତ୍ମାଜୀବ ଦେଖିଲ ଏବଂ ଦେଖି-
ଲାଏ ଗୋଟିଏ ଶିଥରେ । ଯାହାକିମ ପାଇ-

କଣେପ ବ୍ୟାପରମାଣରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା,
ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଜୁଦୁଦେହଳ ଓ ଗୋଟିଏ ମୃଷ୍ଟ
ଜୀବିଧାର୍ତ୍ତିଙ୍କେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛା । ଏ ସ୍ଥାନଟି
ମଧ୍ୟ କୌଣସି ହିନ୍ଦୁରଜାର ଜାର୍ଦ୍ଦି । ପୂର୍ବେ
ଦେଇଲମାର୍କର, ଜନକିଶୋଇ ନାମରେ
ଦେବପ୍ରତିମା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥିବାର ପୁରାତନ
ଲେଖମାନଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣାଯାଏ । କୋଧନ୍ତିର
ଆଜିର ନାମରେୟାସ୍ତି ଏ ସ୍ଥାନର ନାମ “ଜନ-
କିଶୋଇ” ବୋଲି ବିଥିବ । ସ୍ଥାନଟିର ଚାପ,
ଅଭିନ୍ୟାମନ୍ୟ ମନୋଦର । ପ୍ରତିବର୍ଷ ବଡ଼ଦିନସମ୍ମ
ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ବଟକ ପ୍ରତିକଞ୍ଚାନିର ବନରୁଗୁମାନଙ୍କ
ସହରେ ପଠାରେ ଗୋଟିଏ ମେଳା ହୁଏ ।
ମେଳାମିର ଏ ଛପସ୍ତ୍ର ପ୍ରାକ ଏବଂ ଥରେ
ପର୍ଯ୍ୟବେଶର କଲେ ଶୁଳକର ଶୋଭା ମନଙ୍କ
ଅବର୍ଦ୍ଧି ଦେବବା । ଏହି ମନୋରମ ସ୍ଥାନର
ମେଳାର ଅଭିନାବକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ବିଭା
ଧନ୍ୟବାଦ ଏବଂ ଏହି ମେଳାଟି ଭାବରେ ଗୋ
ଟିଏ ଶୁଳ୍କବାଲି “ବହୁବାକୁ ଦେବ । ଏହି
ମେଳାପ୍ରତି ସାଧାରଣଲେବନର ଆନ୍ତରିକ
ତୁମ୍ହା ସ୍ଵାଭାବ ଅନ୍ତରେ ଦେଉଅଛୁ । ଅଧିକା
ଲେବ ଦେଖାପୁର୍ବକ ଯୋଗ ଦେବା ଦିନ୍ତି
ପରିଚୟ । ସ୍ଥାନକ ଦେବକ ପ୍ରାକ, ଅପରିଚୟ
ଏବଂ ମୃଂଷ୍ପାପ୍ତ ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଶୋ
ଦସାର କରୁଥିଲା, ଜାଣ୍ମୋଦାକୁ କର ଦେବ
ଲବେ-ଗୋଟିଏ ଦେବପ୍ରତିମା ସ୍ଥାପନ କରେ
ଜହିର ଶୋଭା ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଦୃଢ଼ି ଦେବ ଏ
ଲେଖମାନଙ୍କର ହକ୍କି ଓ ଅଗ୍ରହ ଜନ୍ମିବ
ଏବୁପ ସ୍ଥାନପ୍ରତି ବାହାର ମନୋଯୋଗ ଆ
ପିତା କ ଦେବା ଅଭ୍ୟନ୍ତରୁକୁ
ଦିଶା
ଏଥିର ଜାଣ୍ମୋଦାରବିଷୟରେ ତୈର୍ପ୍ତା କର
ଅଭିନ୍ୟା ଅଭିନାବ ଏବଂ କେତେବେଳ
ଦିଶାବସହିତ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କଲେ ସାଧାରଣ୍ୟର
ସେପରି ଅଗ୍ରହ ଅଛି ଏହା ଅନ୍ୟାୟେ ଦେବ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

୧୦ ହରିହର ସହ୍ୟ ତନକୁ ସମସ୍ତରେ ଦର୍ଶନ
ଦିଲେ ଫାରମାନରେ ଯୋଗୀ ଦୟାକୁର୍ବର୍ତ୍ତର ପାଦ
ମନ ମାତ୍ରକିଳେ ହତ୍ୟାକାରୀ ପ୍ରାପ୍ତହେଲମ୍ବନ
କିମ୍ବା ବର୍ଷାପଦ ଏହିର ସମସ୍ତରେ ଛାପେ କେତେକ
କପଟିତଚକାରୁ ଲାଜ ଉତ୍ତାଚିନ୍ତା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୂର
ଦୟାକାର ହେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେଟ୍‌ରେମ୍‌ ଟଙ୍କାନୀଜିତ ଶାହେବ ପ୍ରେସ୍‌ରେ

ତଥ ଇଣ୍ଡିଆର କାର୍ତ୍ତରେ ଜୟନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯଥା
ଇଣ୍ଡିଆର କାହିଁ ଉନ୍ନେଖନ୍ତ କଥକୁ ସହି ଶୈଖିଲାକୁ
ଅପ୍ରକାଶ ଦେଇ ।

ଏ କୁଳକୁ ନିରାକାରମାତ୍ର ତଥା ଧରନେ ହେଲାମାତ୍ର
ହାନି ହେଲା କୁଣ୍ଡ-ଦେଖିଲେ, କଣେ ହେବାଠିର
ପରିଷ୍ଠ ମୂଳ୍ୟ କେଇଥାର ଅପରିଷ୍ଠରେ ଅରସୁର ହୋଇ
ଅଛି । ମୋହନୀ ବସନ୍ତରେ ଅଛ । ମୋତସନ
ଦେଇ ଆଜି-ଦେଇଯାକେ ଅପରିଷ୍ଠମୂଳ୍ୟ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ
ସଙ୍ଗତିଶେଷ କୁଳକର ସେବାକେ ମାନଧାର ହେବାକୁ ।
ଆସାନକାର ଦଳକୁ ବାହେକ ହେତୁ ପରା ଆଜି-
କିମ୍ବା କୃତି କରିବାର ପାଇଅଛନ୍ତି । ଯାକୁମୁଖସଙ୍କଳନ
କାହିଁ ପରିପାଳନ କୌଣସିବାର ବନ୍ଧୁ ଅଛ ।

ଏହାପରି କିମ୍ବା ମହାବିଦିଷା ଏହାପରି କି ପ୍ରତିକ ହୋଇଥାଏ । ଯତନିଜିବାର କିମ୍ବା କୋଟି ମିଳାର ଅଧିକ ଦେଇ ଏହି ଶୁଣିବାର କେତେ କୁଟୁମ୍ବୀର ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବରେ ।

ପଦଶବ୍ଦର ମେଲି ପାଦବଳ କଥାଗୀରୁକୁ ପଦଶବ୍ଦ
ମନ୍ତ୍ରରୁ ପ୍ରକଟାର ଦେବାନ୍ତର ପାଦବଳ ହୋଇଥିଲା ।
କେତେ ପଦମାଳକର ରଂଘା ଭାଜାଗଣ ଏବି ଅଭ୍ୟମନେ
କଥାଗୀରୁକୁ ଦେବ ।

ଏକଟ ଦୁଇଶାତ ହେବ ଗୋଟିଏ ମେଲିବେ ଅନ୍ତିମାତ୍ର ଦିନ
ଥିଲେ ମାତ୍ର ତଥା ଦେଖିବାରେ ଅଛି ନାହିଁ । ଏକେ
ପାଇଁ ଦେଖିବାରେ ଯେବେଳେ ଆଜି ଯେବେଳେ

ମୁଣ୍ଡ ଦକ୍ଷିଣାଧେବ ପ୍ରଦୀପାର୍ଥ ଗତ ସମ୍ମାନରେ ଯେଉଁ
ସବ ହୋଇଥିବ ଚର୍ଚାରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରବସ୍ତୁ କବା ଦେବ
ରିଟ୍ରିଭ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାହିଁ କାହିଁ କୁଠାକାଳୀ ଦୋଷାବ
ପାତ୍ରିତୋତ୍ତମ ବହୁ ଅୟକୁ ପାରେ ଲୁଙ୍ଗାକୁ ପରିଜଳକ ବା
ହୁକ ଏବଂ ଏଠାପ୍ରତ୍ୟେକାବ୍ୟବାଳୁର ଫେର୍ରେତ୍ତ ପରେବିବା
ପରିକାରକ ଭାବାନ୍ତିତେବ ଯାହାକୁ ଦୃଢ଼ିତ ଯୁଦ୍ଧିତ—ସମ୍ମାନକ

କଲିବଳା ଗେଟ୍‌ରୁଟ

ବାଦ୍ୟକ ମେହି ସୁଧିର କୁଳହତୀର ଦେବ ଏହି ଏହିର
ପ୍ରାଚୀନ ଦିନର ବନରମ୍ଭ ଦେଖାଯାଇଲେ ପରିଷ୍ଠାରେ
ମାହୁତେ ଏ ପରିଷ୍ଠାର ସବୁରେ ପୃଷ୍ଠାରେ ମୋହିଥେ
ପରି ପରିରେ ଶାହିର ଦେଖେ ।

କାଳେଶ୍ୱର କଳେଶ୍ୱର ଦେଖୁଣ୍ଡ ମନସପେକିତ ଥାଏ
ପାଶମୋହିନୀ ଦେଖ ଦିଲୁକମାସ ତା ଏ ସମୀକ୍ଷା
କଳେଶ୍ୱରମୁଁ ଅଧିକ ପେଶାକଳେ କଳେଶ୍ୱରମୁଁକ
ପାଶମୋହିନୀ

କରୁଥିଲେ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
ଏ ଏହି କମ୍ପ ଏହି ଏହି କମ୍ପ ଏହି କମ୍ପ ଏହି କମ୍ପ

ଶ୍ରୀମାର୍ତ୍ତବାଦୀ ପରମାନନ୍ଦ ପଦ୍ମପାତ୍ର
ମି, ଅର, କୁରାଚେଲ ତୋଠା ପରମାନନ୍ଦଙ୍କେ ସହ୍ୟ
ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର !

ଅମ୍ବାରୁ ଦିନପତ୍ରରେ କାହାରେ ଉପରେ ଏହାର
ଏଠା ଅମ୍ବାରୁ ମାହକ୍ଷେତ୍ର ଓ ବଳକୁଳ ମିଳି ଏଥି

କେ ମୋହାର୍ଦ୍ଦମ କି ଜୀବନଶୀଳ ଅନନ୍ତପ୍ରାଣ ହେଲେ ।
କିମ୍ବା ଯା ଧରନକରିବ ବସନ୍ତରେଷ୍ଟାନ୍ତ ଏହା

ପରିମା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚତା କାହାରେ ହେବ ?
ଏହି ଏକ କମ୍ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ଶାର ଅନ୍ତର କୁଳଶୀଳ ଓ ହୃଦୟରେ ମରାର୍ଥର ୨୦
ହୁଏ, ଯେ ପିତାଙ୍କ ର ପିତାଙ୍କ ଦେବତା ଶବ୍ଦ ସମ୍ମାନ
ଶାରେ ଲାଗିବେ ହୋଇଛି ଓ ଆଜି ପରିପରି ବାହୀ
ପରିପରି ପାଇବାର ପରିପରି ।

১৯৫৫সালে প্রকাশিত মাসিক "চান" মন্তব্যচতুর্বী

ଏହି ଅଭିନନ୍ଦର ତଥାସ୍ୟା, ସତ୍ୟର ଏକ ଅଭିନନ୍ଦର ସମ୍ପଦ ।

୨। “ହବିଧର୍ମର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରକ୍ରି ବେଦ”

କେ କହିଲା ? ଏହା ସବାକାରୀ ସମ୍ମିଳନ ମଳ
ନୁହେ । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ ଲୋକାଗ୍ରହ ଅନୁ-
ସାରେ ଧରବକୁ ଗଲେ ଦେବ ଅଦି ଓ ପ୍ରଥମାନ
ଗ୍ରହ ଅଟଇ ସନ୍ଦେହ କାହାଁ । ଆମ୍ବେୟାଜେ ମଧ୍ୟ
ଏହା ସ୍ଥିରାର କରୁଁ ବିନ୍ଦୁ ସେ ସେଇ ଶାସ୍ତ୍ରର
ବୋଦାର ଦେଉଥିବାକୁ ସେହି ଶାର୍ଣ୍ଣାକୁ ବଚନ
ଅନୁସାରେ ଏହା ପ୍ରମାଣେବ ନୁହେ । ଏପରି
ବହୁଷଖ୍ୟକ ଶୋକ ଅଛି ଯାହା ପୁରାଣକୁ ଆଦ
ରତିର, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ବେଦକୁ ଗୋପ
କରିବ, ଅଶ୍ରେଷ୍ଟ ଓ ଉମ୍ମକ ବୋଲି ସାଧ
ଦେଉଥିବୁ, ଯଥା;

“ପୁରାଣଂ ସବିଶାଖାଣାଂ ପ୍ରଥମଂ ଦୃଢ଼ଗା ପ୍ରତି
ନିଜିତଂ ଶକ୍ତିମଧ୍ୟ ପୁଣିତଂ ଗଭେହାତ୍ ପ୍ରଦୟୁଷରଂ
ଅନନ୍ତରଂ ତ ବକ୍ତ୍ଵାହ୍ୟା ଦେବତାପ୍ରାୟର
ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଃ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଅର୍ଥା ବ୍ରତୀ ସମୁଦ୍ରାପୁ ଶିଖର ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଥମେ ଘରକୋଟି ଲୋକହିୟୁ, ନିତ୍ୟ
ପଢ଼ିବ ଓ ବାହ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟଶାନ୍ତ ପ୍ରକଟକ କରେ
ପରେ ସମସ୍ତ ବେଦ, ମାଗାଂସା ଓ ଅଞ୍ଚଳପରିବାର
ପ୍ରମାଣ ଦୟକୁ ନିଃସ୍ଵର୍ଦ୍ଦ୍ୟା ଜାହାଙ୍କ ନିଃସ୍ଵର୍ଦ୍ଦ୍ୟ
ଦୟକୁ ଦେଇ ।

“ପୁରାଣଂ ସବ୍ଦଶାସନଂ ପ୍ରଥମଂ କୃତିର ଗ୍ରହଣ
ଅବସ୍ଥାରେ ।

ଅର୍ଥ । କୃଷ୍ଣ ସହାରେ ସୁରଖି ଥାଏ କ୍ଷେତ୍ର
କଲେ । ସୁରଖି ପ୍ରଥମେ ଓ କେତେ କଷ୍ଟପରିଚେ
ରହିଛି ଦୋଷାଶ୍ରୀ । ଏହି ସବୁ ଶ୍ରୀକରତ୍ଵାଳୀ
ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ପରେକ୍ଷନ୍ତରିତ
ସୁରଖିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ କେତେବୁ ଯାଏବୁ ପ୍ରଦାନ
କରି ଦେଇଅଛି, ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶୋକରେ ଏ
ଛାକୁ ଅନୁରଥୀ କବ ଦୋଷାଶ୍ରୀ ଏମନ୍ତ
କେବଳରେ କୁମ ଅଛି କୋଳ ସନ୍ଧା କହାଗା
ଅଛି ସଥା ।

“ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ ପାଇଲା ଏହାର କାମ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର କାମ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର କାମ କରିବାର ପାଇଁ

ବୁଦ୍ଧବୈଦିକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

କରୁଥିଲୁ ଓ ଯାନ୍ତି କରନ୍ତି, ମୁସି

ସହ ପୂର୍ବାଶର ଘାରସ୍ବରୂପ ସକୋଡ଼ମ ବୃଦ୍ଧିବେ-
ଚର୍ତ୍ତୁଗଣ ଅବଶର ଅଛି ତହରେ ସମ୍ବନ୍ଧ,
ଉଠିପୁରୀର ଓ ଦେବ ସମୁଦ୍ରମୁଖ ପୁମଭାଙ୍ଗନ
କରିଥାଏ ।

ବେଦ ସେ ତୁମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବୃଦ୍ଧବୈକର୍ତ୍ତନ
ପୁରୁଷ ଅପଞ୍ଚା ନିର୍ଭୟେ ଏହିଶ୍ରୋତର ହାତ
ଲାଗି ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେବାନ୍ତି ।

କେଉଥିବ ପୁରୀର ସାହୟରେ ଦେବ
ଅତି ଶ୍ରୀ ହାତୀଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ
ଯାଇର ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ପୁରାଣକୁ ଯହ ପାଞ୍ଚବୋଳ
ଶୀକାର କରନ୍ତୁ ଏ, ଏହି ଜୀବିଷ୍ଣୁ ବରଜମାନ
ଧିଷ୍ଣୁବଜଳ ଅତେବକ ଅତ୍ୱାନ୍ତ ବୋଲି ଯାଇ
ଶୀକାର ବସନ୍ତାବ, ଦେବେ ଏହା କଥା
ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ହୋଇ ପାରେ ନାହିଁ । ହେବ
ଦେବକୁ ଦ୍ଵାନ୍ତ ଓ ପୁରାଣକୁ ଅତ୍ୱାନ୍ତ ବୋଲି
ଶୀକାର କରିବାକୁ ଦେବ ନଭୂବ ପୁରାଣ
ଦ୍ଵାନ୍ତ ଓ ଦେବକୁ ଅତ୍ୱାନ୍ତ କହିବାକୁ ଦେବ
ଦ୍ଵାନ୍ତ, ଦ୍ଵାନ୍ତ ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ର ବୋଲି ଅଭିଗଣିତ
ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରକହାଏ ଅଭାନ୍ତ ବୋଲି ମୁଖ
ବୋଲିଆଏ । ଏପରି କିମ୍ବା ସକଟ ପ୍ରମାଣ
କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରଧାନ କିମ୍ବା ଆ
ଧାକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଅଛି କି
ଦେଖାଗାନ୍ତ ନାହିଁ ।

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ର ମୁଦ୍ରଣ

ବି ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡି

ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଷ୍ଟିରେ । ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଷ୍ଟିରେ ।

ବିଶ୍ୱାସ ଦର୍ଶକ ।।

ପ୍ରକାଶିତ ବର୍ଷ ୧୯୭୫

ମୁଦ୍ରାତାରଣ

- 808 -

ମହାଭାରତ ଯେ କେମନ୍ତ ପରମାଦରଣୀୟ
ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହା ପ୍ରାୟ କୌଣସି ହଜୁମୁଖଲୀରେ
ଅପ୍ରକାଶି ନାହିଁ । ଏ ମହାଗ୍ରହକୁ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ,
କାମ ଓ ମୋକ୍ଷ କାମନାରେ ବିଶୁଦ୍ଧମାନସରେ
ସତରତର ଶୁଦ୍ଧିକାରୀର ପ୍ରଥା ସ୍ଵକୀୟରେ
କେବଳ ପ୍ରଥାନ୍ତ ବୁଝିମାନଙ୍କ ବୁଝିରେ ଅନୁଭବ
ଏକା ସାର ଯତ୍ତପୂର୍ବକ ସହିତ ହୋଇ ରହି
ସ୍ଵକୀୟ ଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏଥର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଭବ
ପଦ ଲେଖାଇ ରଖିବା ଯେମନ୍ତ ସହିତ

ବ୍ୟାଗାର ତେମନ୍ତ ବକ୍ତ୍ଵବ୍ୟପ୍ତିଷ୍ଠାପିତା ଯୁଦ୍ଧରେ
ଏଥୁବୁ ଅଲ୍ଲାବ ସାଥାରଣରେ ସବ୍ଦବା ଛବିମାନ
ରହିଥିଲା ।

ଦେଉଛିଲେଣ୍ଠା ବିଜ୍ଞ ଓ ଧନବୁନ୍ଦକ ସାହୀଏଣ
ବ୍ୟବରେକେ ଏତିଥାରକ ବିଦୁରର ଦେବାର
ଦ୍ୱାପ ଯୁଗର ନାହିଁ । ଏଥିଥାର୍ଥ ଗ୍ରମେମାନେ
ଏକାବେଳକେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବର ତୁଳନ
କରିବାକୁ ବାହାରକ ଅନୁଶେଷ କରି ନ ପାଇଁ
କେବଳ ଏଥର ମନ୍ତ୍ରଗ୍ରାଣ୍ମ ଓ ଆଚାରାଚାରଙ୍ଗର
ଏଥରୁ ଏକ ସାର ଅନୁଗ୍ରହସହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା
ବିଷୟରେ କୃତସଂକଳନ ହେଲେ ଆମେମାନେ
ପ୍ରଗାଢ଼ ଅନ୍ଧବସାୟ ସହକାରେ ଅତି ସ୍ଵଲ୍ପକୁ
ଲ୍ୟରେ ସାଧାରିତକୁ ଉତ୍ତର ଗ୍ରହ ଯୋଗାଳକା
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଅଗ୍ରବର ହେବାର ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଦିଲପକାର ମହାତ୍ମାଙ୍କଳ
ପ୍ରତିକଳ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାରଳାଦାସଙ୍କ କୁଟ
ରେ କୃଷ୍ଣବନ୍ଦ ଛୁଟ । ଶାରଳାଦାସ ମହାତ୍ମାଙ୍କଳ-
ଦାରୁ କୃଷ୍ଣବନ୍ଦର ମହାତ୍ମାଙ୍କଳ ଦୂରରେ
ଉଦ୍‌ଦ୍ଵ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ଦ୍ଵ୍ୱାରା କାରଣ ଏହା ସ୍ଵତମହାତ୍ମାଙ୍କଳର
କଣବର୍ତ୍ତଣାରେ ଅଳ୍ପକାହତ । ଏଥର ଭାବୁମୋ-
ଗପକରେ ରଗବନ୍ଦଗୌଡା ସମ୍ମାନ, ଶାନ୍ତିପଦରେ
ଘର୍ଜିଥିମ୍, ଦାଳଧର୍ମ, ମୋଖ୍ୟମ ଓ ଶ୍ରୀପଦକର୍ମ-
ରେ ଦରିବଂଶପଦ ଲଭ୍ୟାଦ ବନ୍ଦବିଧ ଭାବମ୍
କଣ୍ଠେ ସନ୍ଦିକଷ୍ଟ ଥାଏ । ଶାରଳାଦାସ ମହାତ୍ମାଙ୍କଳ-
ରେ ଏବୁ ବିଷୟର ଖବାର ଲଷିତ ହୁଏ ।
ଯେ ଏ ମହାତ୍ମାଙ୍କଳ ଥରେ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀପଦକର୍ମ
ବା ଶୁଣିବେ, ଭାବାକର ଶାରଳାଦାସ ମହାତ୍ମାଙ୍କଳ
ରହ ବ୍ରଦଶରେ କଦାପି ଚାପି ଛାଇ ହେବ
ନାହିଁ ଏବୁକର ଏହା ଉଦ୍‌ଦ୍ଵ୍ୱାରା ଉପ୍ରାକାଶରେ
କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେମାନେ ମନୋମାନ
କରାଯାଇ ।

ଆମେମାନେ ଅଳ୍ପାଳ କରୁଛି ଏ କିମ୍ବା
ରହିଲ ଅଂଶେର ଧାଡ଼ାରେ ପା ୨୦୦ ରମ୍ଫ
ଅର୍ଥାତ୍ ପୁ ୪୮୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବ ଏବଂ ସାଧନର
ଅବସମୟରେ ସଜ୍ଜୁ ପ୍ରତିକ ଯୋଗାର କି
ପାରିଲେ ଗାନ୍ଧିକାନ୍ଦର ଚାଟି ନ ଦେବି-
ଦୁକ୍କିରେ ପ୍ରତିମାଧରେ ପୁ ୧୪୪ ଟଙ୍କା ଲେଖିଥିବା
ମୁହଁତ କରି ନ୍ୟକ ଥିବ ବେଳେ ପାରିଲେ
ପ୍ରତିକ ସଜ୍ଜୁ କରିବାକୁ ସକଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ମାତ୍ର ଅଳ୍ପାଳ କୃତିଗତ ଜ୍ଞାନକ ନ ଦେବିଲେ
କାର୍ଯ୍ୟାବସର କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଗାନ୍ଧିକାନ୍ଦେ
ଆପଣା ସୁଧାରକମେ ବଳଇଲେବ ନିଷ୍ଠାରେ
ମନ୍ୟ ଦେଇ ପାରିବେ ଯଥା—

ଏଥର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାତ୍ମପଦ୍ଧର ଅତ୍ରିମୟାଲ୍ୟ	
ସହର ନିରିବ	ଟ ୧୯
ଜାତମାସର ସଂତ ମନ୍ଦର ନିରିବ	ଟ ୧୫
ଡ୍ରେମ୍ ପିକ ଅତ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୨୯ ଜାତମାସର ଟ ୩୦
ପ୍ରାଣିକ	ଟ ୨୯
କର୍ତ୍ତର	ଟ ୨୯
ଟ ୧୯	ଟ ୧୯

ଏମନ୍ତ ସୁଲଭମଳ୍ୟରେ ଏ ବୃଦ୍ଧ ମହାଭାଗିତର ଲଭିତାର ସୁଯୋଗକୁ ବିଜ୍ଞ, ଧାର୍ମିକ ଓ ବିଦ୍ୟାରୀ ବିଜ୍ଞିମାତ୍ରକେ ଉପେକ୍ଷା ନ କରିବେ ଏହା ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ।

ସେହିମାନେ ପ୍ରାଦୁକ ହେବାକୁ ଉଚ୍ଛା କରିବେ ସେମାନେ ଥିଲା ନାମ, ଧାର୍ମ ଓ ପେତ୍ରିକାରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବେ ତାହା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପ୍ରାଦୁକ ସଖ୍ୟା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଏକମାସ ଉତ୍ସବ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ହେବ ଏବଂ ଉତ୍ସବରୁ ଅତ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ଦେବ ।

ପ୍ରକାଶ ଆହୁ କି ଯେହିମାନେ ଜ ୧୦ ଶତାବ୍ଦୀର ଏକବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ରିମ ଏକକାଳୀନ ଦାନକର୍ତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏଜେଣ୍ଟ୍‌ରେଗ୍ରେସ୍‌ଟ୍ରେଟ୍‌ରୁ କର କିନା ମୂଲ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକମ ସାର ମହାଭାଗିତର ଦାନ କରିବୁ ।

ଏହା ମହାଭାଗିତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଦିନ କଟକ ପ୍ରଦୀପକାନୀଙ୍କ ସେଫଟର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ବାହୀ ଗୋପନିୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମହାଭାଗିତର ନିକଟରୁ ପଠାଇବାକୁ ଦେବ ମାତ୍ର ରହୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ତବଳକାରୀ ଅଥବା ଦୂରପରିଦେଶୀ ତାକ କଟକ ଏକଖଣ୍ଡର ପଠାଇଲେ ଉତ୍ସବ ଦିଅଯିବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ବେରିଂପଟି ଗୁରୁତବ ହେବ ନାହିଁ । କଟକରେତିକାଙ୍କ ଅଧିକ ଶରୀରକାରୀର ବିଭାଗରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ

୩ କଟକ ପ୍ରଦୀପକାନୀଙ୍କ ସହାଲଧୂରେ ପ୍ରାପ୍ତିବିଦ୍ୟା ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଲକ୍ଷ

ପ୍ରଦୀପକାନୀଙ୍କ ଜାଣବିନିମୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବୁ ଯେ, ଆମ୍ବିଶ୍ଵର ସାମ୍ରାଜ୍ୟକାଳୀନ ପ୍ରଦୀପକାନୀଙ୍କ ସହାଲ ଧୂରେ କଟକ ବୈପ୍ରଦୟ ମିଶନପ୍ରେସରେ ଏବଂ କଟକ କଗରସ୍ତ ବିଧାକ ଏଜେଣ୍ଟ୍‌ର ଏଜେଣ୍ଟ୍ ବାହୀ ଭାବଗ୍ରାହିଦାସକଠାରେ ବିଜୟନିମୟକୁ କରିଥାଏ । ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୦ J. O. Phillips

NOTICE.

A tutor is required for the Jubraj of Athmallik on a monthly salary of Rs 30 with prospect of increase to Rs. 40. Preference will be given to those who have passed the University Entrance Examination and has some experience in teaching. Candidates should send in their applications to Babu Krishna Chandra Mahanty Sherestadar of the office of Superintendent Tributary Mehals before the 15th instant.

Cuttack } Shyameunder Das
7th January } Sherestadare
1887 } Athmallik Raj Offic.

ଏକ ଏକ ସ୍ତରରୁ ।

ଅନ୍ତରଧର୍ମପ୍ରକାଳୀନ କଟକ ଜଗାମହିର ଅଳ୍ପ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଜୟ ଦେବକାରୀ ବାମାର୍ତ୍ତ ମୂଲ୍ୟ କ୍ଲାନ୍ସାଧାରକାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ।

ପ୍ରାଣିତବିଜ୍ଞଳମାଳା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୨୧୦

ତ୍ରୈସବିଜ୍ଞଳମାଳା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୨୧୦

ସକଟିଜଙ୍ଗଳ ପ୍ରକାରକୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୫୦

ନବସହିତ ନବସହିତକୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୫୦

୧୦ ଲଙ୍ଘ ସୁପ୍ରକାଳ ତାକମହାସ୍ତର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯୯

ସମେତ ଟ ୧୯୯

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଷ୍ଟଥର ନାମ ଓକଟ ମୂଲ୍ୟ ।

କୁଣ୍ଡଳାଶ୍ଵର ଜୀବିତ ଏକ ଥାରୁ

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯

ବିଶ୍ଵବେଗ ମହିଷ୍ୟ ବିଜ୍ଞଳକୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯

ବାଷପେଗ ଜୀବିତ ପାଥରୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯

ଦିଲ୍ଲାରେ ମହିଷ୍ୟ ବିଜ୍ଞଳକୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯

ଆମାର୍ଥିକାର ମହିଷ୍ୟ ବିଜ୍ଞଳକୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯

କୁରବେଗ ଜୀବିତାଦିର୍ଥ ପାରୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯୯

ବାତବେଗ ମହିଷ୍ୟ ପାରୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯୯

ବାସୁଦେବ ମହିଷ୍ୟ ପାରୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯୯

ଧାରୁପରିନ ଓ ମେହେବେଗ ମହିଷ୍ୟ

ପାରୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦୯

ସର୍ପଦଂଶକର ଜୀବିତ ପାରୁ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦୯

ଏପର ତାକମହାସ୍ତର ଅଳଗା ଲଗିବ

ପ୍ରଦଶଶତକମାନେ ପନ୍ଥ ମୂଲ୍ୟ ମହିତ

ପ୍ରେରିତ କଲେ ପାଇପାରିବେ । କଟକ ଭାଜା-

ନନ୍ଦର ଅନାଦିଧର୍ମ ପୁସ୍ତକାଳୟ

ପ୍ରମୃତ

ଶ୍ରୀ ଗଜାଧରବୃତ୍ତ ଅବଧିତ ମହାବଜ୍ଞ

ନୃତ୍ୟ ସିନ୍ଧର କଳ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେବ ଆପେ ଦିରକ ହୋଇ-
ପାରିବେ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ କା ମାତ୍ର

ବିଶ୍ଵଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ଅଳକ କୌଣସି ଖାଲକୁ ଗୋଟିଏ ଅବସନ୍ଧର ବୈପ୍ରଦୟ ପାଲିଷ କଲଇ ପରିମାଣ ଦେଇପୁରୁଷ କରିବାକୁ ନିମ୍ନାଂଶ୍ଵରବକାଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏ କଳର କାର୍ଯ୍ୟଦେବିତ ରୁହିବା ଏବଂ ଏହାହାର ଚାପିଦିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସବକ । ଅନେକପ୍ରାତିକାଳରୁ ଫରମାଇ ଅସ୍ଥବା ଏବଂ ଅନ୍ତର ଫରମାପ ଅବିବାର ସମ୍ବାଦନା ଥିବାରୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରିବାର ଗୋଟିଏ ବିଭାବରେ ପାଇବାରୁ ହେବ ।

ଏଥିପାଇଁ ଜଗାଦବ୍ରତମାଳକୁ ପ୍ରାର୍ଥିତ ଯେ ଫରମାଇ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ ପାଇଁ ତାକଟିକାଳ ଅଥବା ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାରା ଟ ୨ କା ଲେଖାଏ ଦାଦଳ ଓ ଅପାନାମାର ଓ ଠିକାରୀ ସମ୍ମାନ କରିବାରୁ କରିବାକୁ କାହା କିମ୍ବା ସମ୍ମାନରେ ବିଭାବରେ ଦେବେ ।

ବିମ୍ବାର ମହାଜଳ

ପ୍ରାଣର ଯୋଗ୍ୟେ ସୁଅରିବ ।

JOSEPH SOARES

33 Elphinstone Circle,

BOMBAY.

ଏହାର ସବସାଧାରଣକୁ ଜୀବ କରିବାକୁ ଅଛି କିମ୍ବା ମାର୍ଗମାସ ରା ୧୯ ରିକରେ ଶ୍ରୀ ପରିମାଣ କରିବାକୁ ଅଛି ।

କୁର୍ରା ମାନ୍ଦ୍ରାଜ

ମାଧ୍ୟାମ୍ବିକ ସନ୍ତ୍ଵାଦପତ୍ରକା ।

୩ ୨୨
୫ ୩ ଖେ

୧ ୯୯ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରେ ୧୯୯୮ ମସିହା । ମୁମ୍ବା ମାସ ୭ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୯୯ ସାବ୍ଦ ଏକବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୩୮
ପ୍ରାଦେସି	ଟ ୨୮

ଡେସ୍ଟ୍ରି

ସଲ ୧୯୯୮ ମସିହା

ନୃତ୍ୟ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରଦୀପକଣ୍ଠାଳକ ସହାନ୍ୟରେ ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତ ଗ୍ରାମ ହୋଇ କରୁଥିଲେ ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୮ ଡାକମ୍ସଲ ଟ ୦ ୧

ସନ୍ଧେପ ପଞ୍ଜିକା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୦ ଡାକମ୍ସଲ ଟ ୦ ୧୨

ବାମଣ୍ଡା ।

କଟକପାଇକା ଟ ୨୫ ଲକ୍ଷ ପ୍ର ୧୦୭ ଶାଖା
ପ୍ରଥମ ସମ୍ମର୍ମନେ ।

“କୁର୍ରାର୍ଥମୂଳକ କୁର୍ରାମାଜର ସକଳ-
କୁର୍ରାବର୍ତ୍ତର ବରଚିତ ହୋଇ କହି ବେଳ
ଅଗ୍ରମ୍, ମହିଷ୍ମି ଦେବକୁନ୍ତାଥିତାକୁରବ
କୁର୍ରାବ ବରଚିତ ହୋଇଥି ଅଛେବ ତମିନ୍ତି
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କୁର୍ରାମାଜ ଦାସୀ ନୁହନ୍ତି ଲିଖିଥି”

ଆଗ୍ରହୀ ବା ମହିଷ୍ମି—ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରସ୍ତରକୁ
ଅତିରମ୍ଭକର ଯେତେବେଳେ ସମାଜ ଗଠିତ
ହୋଇ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥି ତେବେ-
ତେବେ “ଧର୍ମସ୍ତେ ଦାସୀ ନୁହନ୍ତି” ଏକଥା
କେତେବେଳେ ସୁଷଙ୍ଗତ ଦାସ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରକ୍ଷେ
ହୁଣ୍ଟି ଶାର ନାହିଁ ।

କୁର୍ରାର୍ଥମୂଳକରେ ଯେଉଁ କପଟଭାବ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥି ତାହା ଅମ୍ବେ ପ୍ରକ୍ଷେପେ
ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଯେବେ ଅପ୍ରସର ହୋଇଥିବୁ
ତେବେ ଶରହନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଧାନକ ବୋଲି
ପ୍ରକୃତପଥେ ଢରିବୁ ବାହୁବିକ ? ।

କୁର୍ରାର୍ଥମୂଳକରେ ଯେ କୁମ ଅଛି ତାହା-
ଅମ୍ବେ ଧର୍ମବିଧି ନୁହେ କେବଳ ଯେଉଁମୁଳକରେ
କପଟଥିବ ତାହାର ପ୍ରକଟ କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେ
ବଢ଼ିଯାଇବ ହେଲୁ ଯେ ଏହିମୟରେ ଅମ୍ବେ
ନାକାପ୍ରକାର କର୍ମବିକଷତଃ ଦୂରତ କରିବାକୁ
ହେବିଥି ଅଛେବ କପଟଭାବ ଗୁଡ଼କ ପ୍ରକାଶ
କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଧ୍ୟ-
ମାର୍ଯ୍ୟାଦା ଅବସର ପ୍ରାଥମିକରୁ । କମଶି ।

ଗା ୧୯୯୮୮୭ } ଶୀ—ବାମଣ୍ଡା ।

କଟକପାଇକା ।

ଟ ୧୫ ରାଶ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ର ୧୮୮୭

ବଜାପ୍ରଦେଶର ଶୈଳିଲିଟ ମାଲିକର
ଶାଖାକ ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଥାରାମୀ
ଅପ୍ରେଲମାସ ଗା ୨୦ ରାଶରେ ଶୈଳି ହେବ

ମାତ୍ର କଥର କୁଅର ଯେ ସେ ତହିଁ ପୂର୍ବ
ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍ଜିମାସ ଶୈଳିରେ ଆପଣା ପଦ ଉଦ୍‌ବାଶ
କରିବେ ଅମ୍ବମାଜକର ତାହିଁ ଶୈଳି ସର
ଶୁଣିବାକୁ ବେଳେଶାଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଲ୍ଲାରରେ
ଅଛନ୍ତି । ଅସନ୍ତା ମାର୍ଜିମାସରେ ସେଠାରୁ
ସାହା ବରି ଯଥାମୟରେ ଏଠାରେ ପଦ୍ଧତିରେ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟାସ ଅନନ୍ତ ସହିତ ଅବ-
ଗର ହେଲୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟ ଚିରକାଳସିତ ଶାକ
ଦିବସେ ବିଦେଶ ମୁକ୍ତ ପ୍ରାଥମାନରେ ମାଲିକ-
ବର ଶୈଳିଲିଟଶାଦେବର ନିକଟରେ ଚଳିବ
ମାସ ଗା । ରାତରେ ଏବ ଅବେଦନପତ୍ର
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବୁ । ଏଥରେ ରକ୍ତା ଜମେଦାର
ମକାଜନ ପକାତ୍ତରୁ କ ୧୦୦ ଟ ମାଲିକ
ବରିଥିଲୁଣ୍ଟି । ମାନିବର ଟାମସକ ସାହେବ
ସେବେ ରକ୍ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତେବେ
ମାନିବ ଲାମ ଏବ ଗ୍ରାମଜାଗରରେଶ୍ୱର
ପୁରିନବର୍ଷରୁ ଉତ୍ସାରେ ଶରସ୍ତୁରଣୀୟ
କରାଯିବେ ।

ଶୈଳିରକ ମରରେ ମିତ୍ରନିସିଧ୍ୟ ଟକାରେ
ବିକ୍ରିବିଦ୍ୟାକୟ ପ୍ରାପ୍ତିତ ହେବା ଉପର କୁହର
କାରାଶ ମିତ୍ରନିସିଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକୟ ଶୁତକ କହୁ-
ଅର୍ଥ ବ୍ୟାପ୍କରେ ଶ୍ଵାସିତ ହୋଇଥିବୁ ଏବ ତାହା
ବାନତ ବାନିବାରେ ଅନେକ ଉପରାକ ହେବ-
ଥିବୁ ଏଥରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏବକ କହିବୁ ଯେ

ମିଛୁନିବିପଲ କିବ୍ୟାଳୟ ସମ୍ରକ୍ତରେ ଅସୁମାଳ-
କୁ ସମାଜେତନାକୁ ସହସ୍ର ଗୀ ଶହୋଆୟୋ-
ଗ ପୂର୍ବକ ଧାର୍ଯ୍ୟର ନାହିଁ । ଏହି ମିଛୁନିବ-
ପାଲିଟିରେ ବିସ୍ତର ଚିନ୍ମାର ଥିଲାନ୍ତି ଡାକ୍ତାରୀ
ଦେବିଅଳିନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କୁଣ୍ଡାର ସହୃଦୟ
କେବ ତହିଁରେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବୁ ବରାଣ୍ଣ ଲୁଚିଗଲା-
ଦର ଏକଥା ଏକା ସର୍ବପ୍ରେରଣକୁ ଘାରି ।

କଳିବାର ମିଛନ୍ତିପାଇଲିଟି ମୋହଦମା ଜବା-
ବିଧି ପଥରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ସୁନ୍ଦର ଛପାୟୁ
ଦିଲାଙ୍ଗନ୍ତି । ମିଶ୍ରର ମାଳକ ମଧ୍ୟରୁ ଛନ୍ଦକ-
ଷଳର ଗୋଟିଏ ପଞ୍ଚାଏତି ହୋଇଥିଲା । ମିଶ୍ର-
ନିଷ୍ଠିଲିଙ୍ଗ କିନ୍ତୁ କେହି କୌଣସି ମୋ-
ହଦମା କଳିବାର ଅବଶ୍ୟକ ବିବେଚନା କରିଲ
ସେବେ ସେ ଶେଷକରିବ ଏହି ପଞ୍ଚାଏତିମାନଙ୍କ
ଅପରା ଶୁଦ୍ଧାର ଜଣାଇଲେ ସେମାନେ ତାହା
ଭବିଦେବେ । ଏହି ନିୟମ ହେବାରୁ ମିଛନ୍ତି-
ପିପାଇଲିଟି ବିବୁଦ୍ଧରେ ଏବର୍ଷ ମୋହଦମା ହୋଇ
ଗାହିଁ ଏହି ଲେଖମାକେ ପଞ୍ଚାଏତିମାନରେ
ଅଧିକାରଥା କରାଇ ମୀନଗରୀ କର ଲେଇ
ଥିଲା । ଏ ନିୟମଟି କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା
ଏହି ମଧ୍ୟକରିତିପିଆଲିଟି ନ-କୁ ସମ୍ମର
ଅନୁକରଣ କରିବାରୁ ଅନେକେକରୁ ସାଧାରଣ
ମନ୍ତ୍ରର ଅବସ୍ଥା କରାଇଗର ବିନନ୍ଦପାୟ
ଏଥିଲୁ ଅଜବିଲୁ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

ଅମେମାନେ କୁଳକାଳୀ ଦହତ ସ୍ଥିକାର
ଦେବୁଅଛି ଯେ ସର୍ବାଶବସତ ଜୀବରେ ଅଣ୍ଟୁଏ
ସୁଧାକ ଉଚ୍ଚଦାର ପରିଗଢିବି । ଏଥର ପ୍ରକାର
ବାବୁ ଦାମାଦର ଛେ । । ବାଲେଶ୍ଵରପୁ
ଜହଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତକାଳ ଦିନାମୟରେ ଦୃଢ଼
ଏବଂ ଏଥର କେବେବୁତିଏ ଶୁଦ୍ଧବସ୍ତୁ ଏବଂ
ଦେଖାଯୁ ହୁଏବ ସେ ବନ୍ଦତ ଦୋଷତାକୁ,
ଶୁଦ୍ଧବୁତକ ପକ୍ଷରେ ସବାରୁ ପିଲାମାନେ
ଦିଦିତରେ ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ପାଇବେ ଏବଂ ସାଧରଣ
ପ୍ରସ୍ଥୋତରାଯୁ ହେବାକାଳ ମୁହଁରେ କରିବାକୁ
ସମ୍ର୍ତ୍ତ ଦେବେ ପ୍ରସ୍ଥୋତରାଯୁ ସହ ବଜେ
କେବେବୁତିଏ ଅବଜହମ, ଅଞ୍ଚ ଅଞ୍ଚରେ
ରହିଥିଲୁ ଯେ ତଥାର ପିଲାମାନକ ଅମୋଦ
ଦେଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର ସତ୍ତମାଙ୍କ ପ୍ରସରିବୁଣ୍ଡାଳ
ଫ୍ଲ୍ୟୁ ଯାଉଥିଲୁ ପିଲାମାନେ ଦିନା ଗାହାମୁଦରେ
ବହିଶଳେ ବହି ପାଇବେ ଏପରି ଶନ୍ମୁମାଳ
ଦେଇ ନାହିଁ ।

ଚଳଇ ଯାନ୍ତେଶ୍ୱରମାସ ଛା ୨୭ ଉଦ୍‌ଧର
ଏଠା ହେଉଥିଲେ କି ୧ ମରତେଣ ମର
କିଅର୍ତ୍ତରେ ଯାଇ ଦେଖାଯୁଗ ଦାସ ଓ
ଯାଇ ଶପିବୁଷ୍ଟା କୋଷର ପଞ୍ଜବର୍ତ୍ତରେ
ଦୂରଜଣ କମେଶୁର ନିବାଚିତ ଦେବାର ବିଜ୍ଞା-
ପନ୍ଧ ଅମୃତାଳଙ୍କ କମେଶୁର ସ ଦେବ କଲିଜଣ
ଗେତେଟ୍ଟର ଦେଇଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମୃ-
ତାଳଙ୍କ ନିବେଦନ ସେ ଛାଲୁ କିଅର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର
ଶାକିଯାଗାମାଳେ ଉପରେକ ପ୍ରିଣ୍ଟକୁର ଲାଦଖ-
ରେ ସ୍ଵର୍ଗ କିଅର୍ତ୍ତର ଉତ୍ତରିଚିତ୍ରେ ନିବାଚିତନ
କର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ କରିବକୁ ଦେଲା ନ କରିବ ।
କିଅର୍ତ୍ତଗନ୍ତର ସେହିମାଳେ କମେଶୁର ଦେବାଳୁ
ପରୀ ହୋଇଥିଲୁ ସେମାଳଙ୍କର ନାମ ମାଳି-
ଦ୍ୱେଷ ସାହେବ ବିଜ୍ଞାପନକୁଟାଙ୍କ ଜଣାଇ-
ଦେବେ ଏବଂ କରିଯାଗାମାଳେ ସେମାଳଙ୍କ-
ମଧ୍ୟରୁ ସାହାକୁ ଉପୟୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବିଗବେ ଘାସା-
ଆଇଁ ମତ ଦେବେ ।

ସରକାଙ୍ଗ କଥ୍ୟ ସହୋତରମେଟୀ ଏଇ ପ୍ରଧାନ
କର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ଦୋଷତ୍ୱରୀତି ଉଚ୍ଛବିତ କିମ୍ବା
ସବୁ ସବନ୍ଦିରେ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଫେର
ଗୁରୁ ମାତ୍ର ଦେବେଶ୍ୱର ବିଷୟର ଅଳ୍ପକାଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୟହିତ ହେଉ କାହିଁ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛବି କମିଟୀର ସରକାର ଓ-ଆସମ୍ଭାବ
ତିଥିମେସ୍ତର ଲିପିକୁ ସାହେବଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲୁ କମିଟୀର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଆ ଏହି ସେବକ ସାହେବଙ୍କୁ
ପାଦାର ସେହେଠିର ପଦରେ ନିଷ୍ଠାରୁ କଲେ
ଯେ ସେ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛବି ଅଳ୍ପକାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସେଷ
କର ଗର୍ବମେଣ୍ଡରୁ ପର୍ବତ ପାଦ ଜାଗା-ରେ ।
କମିଟୀର ପରେ ଏହି ଅନୁସାରେ ପ୍ରାଣୀଯ ଗର୍ବମୁଖୀ
ନେଥିବ ମୁହଁତ ନୂହି କିମ୍ବା ହେବ । ମାତ୍ର
ଏମେଟୀ ଏହି ବ୍ୟାପୀ ସମେତ କରିଅନ୍ତରୁ ଘେ
ଧି ଅବ୍ୟହିତ ପ୍ରକାଶ ପାର ନ ଥିଲେବେବେ ନୂହି
ବିଜେକ୍ଟ ଦେବାକୁ ଆର୍ଦ୍ର ଦୂରମାତ୍ର କରିନ୍ତି ଆତ୍ମ
ସବର୍ବଂଧ ଏଥିମଧ୍ୟର ସବଳକଥା ଜାଗାରୀ ।
ପଞ୍ଚମ ବୌଦ୍ଧ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଥାଠ କଲୁ
ସେ ମାସିକ ଏକଷତକାରୀ ଉଚ୍ଚର୍ଦ୍ଧ ଦେବକର
କରିଲା ତା ଅମଲବ୍ୟର ଏକତର କଥା ଯିବାର
ପରମର୍ଶ କମିଟୀ ତେବେ ଅନୁନ୍ତ । ସେବକ ଏ
କଥା ସବିନ ହେବ ହେବେ ଯାହା ଲୋକର
ଅପଣା ଦୂରମଧ୍ୟରେ କି କମିଟୀ ଦେବ ପାଇବା
ପତି ଦେଇ କେବଳ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ରର ଦୁଃଖ
ତିରିବେ । ସେହିକଥା ସାରି ହେବ ।

ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ସମାବସାହିତୀରୁ ଅକରାଳ
ହେଲୁ ଯେ ଦୋରେ କର ଖେଳିଲେଇ
ବୋ-ଥିବାରୁ ଲେବମାଳେ ସବୈର ଅଛିଲୁ ।
ଏବଂ ସ୍ଥାନରେ ପାଦୁ-ସାବେଙ୍କ ଦୁଆଟିଲା କଥା
କହିଲୁଛନ୍ତି ଏ ସପ୍ତବରେ ସହଯୋଗୀ ଲେଉ-
ଅଛିଲୁ ବ ବକା ଧ୍ୟାମାଳର ଦେଇ ଦର
ନିକଟରେ ଏବେଳୁ ଘରେ ଥିଲୁ କର କେବଳ
ପୈସୁଲେ । ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରସାଦ ଚତୁରାରୁ ଦିଠି
ଏବକର ଲେବକୁ ହତା ହେବାର ଦେଇ
ବିଦ ବୋଲି ଧ୍ୟାରନ୍ତେ ସେ ମୋହାବ ପ୍ରେଣ୍ଟ
ଦେ କୁହସୁଲୁ ରୂପେ ପକାଇଲା । ତାହା ଜାନରେ
ମନୁଷ୍ୟ କମା ଦୋଇ ପଢିଲେ ଓ ବେଳେ
ପବାର ଗଲ ମାଟ ଚାହିଁ ଅଭିନନ୍ଦ ସେ ଲେଇବାଟି
ମରଗଲ । ଏ ଛାଡ଼ା କେବର ଅଛୁ ଦୂର କୁହସୁ
ପ୍ରାକରେ ଏବଂ ଶୋବେ ନିବଟ ତୁରଣାଏ-
ସତକରେ ସାମାଲ୍ୟ ଗେଲା ହୋଇଥିବାର
ଦେଖି ଅଛି । ବାନ୍ଦେଶ୍ୱରଭୟମନ୍ଦିର ଅନୁମାନ
କୁହସୁଲୁ ସେଠିରେ ରହିଥିବା ପେହନାଳ
ଲେବକହାଏ ଏ ଖେଲମାଳ ଦେଇଅଛୁ ଏବଂ
ସେମାଳକ ପ୍ରତି ପୁରସର ଦୂର୍ତ୍ତି ସତଥିବାରୁ
ଦରବା ଦୁଆର ପାଦୁ ଏହାର ଜ୍ଞେଯ ମିଳା
ରଖ ଦେବ । ମାତ୍ର ନିର୍ବାକନତକର ଦିଠି
ପାଦୁଶ୍ଵର ପାଦୁଶ୍ଵର ପାଦୁଶ୍ଵର
ସହଯୋଗୀ ସେଇଁ ଅଗ୍ରମର୍ଗ ଦେଇଅଛୁଣ୍ଣି
ଆମ୍ବମାଳକ ତାହା ଅଳ୍ପମାତର କୁହସୁଏହି ।
ବାନ୍ଦେଶ୍ୱର କିଞ୍ଚା ଡକାଇଛି କମେଡ଼ ବହୁକାଳୀନୁ
ବଜୁଦି ଦେଇରେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦଳ ଉଗା କିମ୍ବା
କୌଣସିମ୍ବି କ୍ରିତ ନବର ।

ବଲୁରୁ ପାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟମାତ୍ର ଅନୁଭୂତି
ରେ ମହିମାକ୍ଷେତ୍ର ଭାବରେ ଉଚ୍ଛଵିତକରି ଦାଖାନ୍ତିର
ଦେଶମା ପ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଆଜି ଦୂର
ଦେଶରେ କୁହଳ ଅଥାବ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଦ୍ଧଗତିରେ
ଦସ୍ତକ ଭାବରେ ଏକାମୀ ଫ୍ରଣ୍ଟରେ ଯଥ
ପ୍ରାତିଶୀଳ ଦୂରକାର ଦଳ ପାଇବାକୁ ହେବ
ଏହି ଦୂରକାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାଯାଦୀୟ ଏବଂ
ଅବାଳତମାକ ଦିନ ଦେବ । ଏହି ଦୂରକାରର
ରେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବକାଣ୍ଡ କାନ୍ଦାର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦେବ ନହିଁର ବିଜ୍ଞାନକ ଏ ପଢ଼େ ଦାଖାଇବ ।
ଆଶିଷତ ଦିନେ ମାତ୍ର କରିବାର କନର ଦୟା
ଦେବ ସବକାଣ୍ଡ କମଳକାରିକାର ଆଶା ମୁଣ୍ଡ
ଦେବାର କୋଧ ଦେଇ ଲାଗୁ । ଅମ୍ବାଳକାର
କବେତକାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କନନକ କୁଟି ଦେବାର
ଦିନକ ମୁଣ୍ଡ ।

ଜୁହାର ଶକ୍ତି ଏ ଦେଶୀସ୍ଵର୍ଗ ପରି ନୂହିଲ
ଦଥା ଅଟକ ଚଳଇବ ପ୍ରଥାନୁସାରେ ଭୋଗସି
ଶତା ପଞ୍ଚବର୍ଷ ସକରୁ ବଳେ ଜଳ କାଳ
ମୂରଁ ଦେବୀ ଜନନୀୟରେ ଗେହେ ସାଧାରଣ
ଏବଂ ବା ଜସ୍ତିକ ହୁଅବ । ଭାବ ନାମ
ଜୁହାର । ଯଂଶୁର ଶାମଳ ମହାବାଣୀ ଜଳ-
ଶୋରଯୁକ୍ତର ପଞ୍ଚବର୍ଷ ସକରୁ କାଳ ଅଗମୀ
ଜୁନମାସରେ ପୁଣ୍ଡି ହେବ ମାତ୍ର ସେ ସମୟ
ତ୍ରୀଷ୍ଠାକାଳ ହେବୁ ଏଠା ଲୋହକ ଆମୋଦ
ପ୍ରମୋଦ ପଥରେ ଶୁଦ୍ଧକାଳ ନୂହିଲ ବୋଲି
ବସନ୍ତକାଳରେ ପଞ୍ଚଦିନ ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲ ।
ଭାଲଶ୍ରେଷ୍ଠସ ଆମୁମାଳଙ୍କ ଭାରତେଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟକି
ଏବ ଭାବକ ପରି ଥାର୍ମିଣ୍ଟ୍ରା ଶଶବଜ୍ର ଓ ସେନ-
ଦୟା ବର୍ତ୍ତନେଷ୍ଟ ସମାରରେ ଦୂର୍ଲଭ । ସେ
ଯେମନ୍ତ ଲାବ୍ୟ ଓ ଦୟା ଦୃଷ୍ଟି ଆମୁମାଳଙ୍କ
ପାତ୍ର ଥିଲାନ୍ତି । ତହିପାଇଁ ଆମୁମା-କର ନିରାକାର
ବଜଦଳି ଦେଖାଇବା ଏବ ଭାବାକର ବାଘ-
କାଳ ବଜରୁ କାମନା ବର ନାନା ଆମୋଦରେ
ମର ହେବା ଏବ ଏହ ଦ୍ୱାରାକାଳର ଗୋଟିଏ
ଭାବାସ୍ତ୍ରୀ ତହୁ ରଖିବା ଏକାନ୍ତ ଦୂରିତ
ହେଉଥିଲା ।

ଗୋଟିଏ ଜଳକର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ମେଡି-
କମାରେ ଅମୁମାନଙ୍କ ନୃତ୍ୟ କଲେବିଟ୍‌
ଥାରେବିଜ୍ଞ ଦସ୍ତିରେ ଅମେମାନେ ପ୍ରାତ
ହୋଇଥାଏ । ଏ ଅସରେଷର ମୌ । ଗୋ-
ପାଲପୁରର ପ୍ରାୟ ଜଳକର ପ୍ରକା ବହୁଲସ୍ଵରୂ
ଜୀବିତରେ ଅବଶ୍ଯକ ପ୍ରାତିକାମାନେ କବୁଲସ୍ଵରୂ
ଜରି ନ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଲାକଜଳକବୁଲସ୍ଵରୂପ-
ଜିନିରୁ ସେମାନଙ୍କ ଜନିକ ମାତ୍ର ଯିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଳକର ଆର୍ଦ୍ଧ ହୋଇ
ପ୍ରାତିପଦିକ ଜାରି ହୋଇଥିଲା । ଡିମୋହି-
କଲେବିଟ୍‌ର ଶ୍ରୀ ବହୁଲସ୍ଵରୂପଚେତି' ସେମା-
ନଙ୍କ ଅପରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ମାତ୍ର ଅପିଲରେ
ଜଳବିତ୍ରିତାଦେବ ବିଗ୍ରହ କଲେ ସେ
ପାଇଲାନ୍ତମାନେ ଲାକବନ୍ଧ ବି ହିତ କାହିଁ ବିନ୍ଦୁ
ତୋଣେ ଉପାୟ ବରି ଥାଣି ନେଇ ନାହାନ୍ତି ।
ଲୋକପାଣି ଅପାୟରେ ମାତ୍ରଗଲ ବେବଳ
ସେମାନେ ଜାବା ଅଟିବ କରି ନାହାନ୍ତି ବରଂ
ଥାଣି ମାତ୍ରବାରେ ଶୁଣି ହୋଇଥିବେ ଓ ସେ-
ଥାଣୁ ଉପକାର ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବେ । କୋଧି-
କୁଏ ମୌଜ ର ଦକ୍ଷିଣାମରୁ ଥାଣି ଗଲେ
ଆଜିଥିରୁ ଭଗନୁ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ମାତ୍ରଦିବ କଲା

କରବେ ପାଣି ପାଇବେ ଏପରି ଅରୁପ୍ରାୟ
ଅପେକ୍ଷାଙ୍କର ଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମାତ୍ର ଏଥୁର
ହୃଦୀ ପ୍ରମାଣ କାହିଁ ଓ ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ-
ଠାରୁ ଜବଳ କର ନେବାର ଅଳ୍ପାୟ ।
ତେବେ ନାଲଙ୍କିଲ ସେମାନଙ୍କ ବିଲକୁ ଯାଇ
ସେମାନଙ୍କ ଉପକାର କରିଥିବାରୁ ସାଧାରଣ-
କର ନିଅଯାଇ ପାରେ । ଏହି ବିକେଚନାରେ
ସାବେବ ମହୋଦୟ ତବଳକର କାଟି ଦେଇ
ମାଣକୁ ଠାର୍ଖ କା ଲେଖାଏ^୧ ନେବାର ଆଜ୍ଞା
ଦେଲେ । ଏହିଗୁରୁତ୍ୱାବ କଲେକ୍ଟରଙ୍ଗରେ-
ବକ୍ର ପ୍ରଳାପ ପରି ସହାନୁଭୂତି ଥିବାର
ପରିଦୟ ମିଳିଥିଲା । ଜଳକରକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ସବ୍ୟବ ଦେଉଥିଲେ ପ୍ରଜାମାନେ
କାହିଁକି ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ଏତେ ଗୁଡ଼ାର
କରନେ ? ।

କଟକଟାର୍ଜନସ୍ତଳ ।

ଏହି କିଦ୍ୟାଳୟ ବାରୁ ମଧ୍ୟଦିନ ଶତ
ଡେଶୁଇଲମ୍ବୋକୁରୁଷ ପହରର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ
ଇଂରାଜ-ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀରେ ପରିଣାମ ହୋଇଥାଏ ।
ସରକାରରୁ ମାସି ଟ ୩୦୯ ଲା ସାହାଯ୍ୟ ମିଳର
ଏବଂ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଅତି ସୁନ୍ଦରଗୁଣେ
ବୁଲୁଅଛି ବାର୍ଷିକପ୍ରଧାନାବ ପ୍ରଧାନମାୟ ଫଳରୁ
ଗାହା ଉତ୍ସମରୁଷେ ଜଣାଯାଉଥାଏ । ପୂର୍ବେ
ଏ କିଦ୍ୟାଳୟର ନିୟମ ସମସ୍ତ ଏପରିଦେଶର
ସାଧାରଣବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତକାଳ
ଦେଲେ କ୍ରାନ୍ତିରଧାରନା ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ନିୟମ
ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ବିଦ୍ୟକାଳ ସ୍କୁଲ ସାଙ୍ଗିଳୀ
ମାଢ଼କେ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଦରକୁ ଲ ଯାଇ ଭିପାଧନା
କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ସମୟ ସୁବିଧାଜନକ ତ
ହେବାରୁ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଘ ୧୦୫ ଆବେ ସ୍କୁଲ
ପିତ୍ତକା ମାଠକେ ଏକଦିନ ଭିପାଧନା ଓ ଉଚ୍ଚ
ଜାଗରୁ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ଆବମ୍ବନ୍ତଥା । ଭିପାଧ-
ନାବେ କେହି ଶୁଣ ଯୋଗ ଲ ଦେଲେ
ଗାହାକୁ ଖାସି ଦିଆ ଯାଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉଦାନୀୟ
ସେପରି ବଳାହାର ନିୟମ ରହିବ ହୋଇ
ଶିକ୍ଷାର ଉଚ୍ଚବିଧିକ ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ
ଯେବେବେଳେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଭିପାଧନା କରି
ଲାବ ରେବେବେଳେ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଉଦାଧିକ
ରହିବେ ଏପରି ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହର । ଏହିରୂଷେ ଟାଙ୍କ
କମ୍ବୁଳଟ କ୍ରାନ୍ତିବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରକର୍ତ୍ତି ହେବାରୁ
ଦୂର ଉନ୍ନିଜଣ ପଢ଼ିପ୍ରେରବ ଆସ୍ତର୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବେମାନଙ୍କ ମଜରେ ସରକାର

ସାହାଯ୍ୟକୁ ବିଦ୍ୟାକୟରେ ଧର୍ମ ବିଶେଷର
ଶିଳ୍ପ ଦେବା ପୁଣି ହୃଦ୍ୟକୁ ବ୍ରାହ୍ମମନ୍ତରରେ
ଭିପାବନା କରିବାକୁ ବାଖ କରିବା ଅନୁଚାଳ
ଅଟଇ ଏବଂ ଏ ନିୟମ ବିହିତ ବିଶେଷବା
ଉଦେଶ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁପରମାନ୍ତ୍ରକୁ ଜଣାଇବା କାରଣ
ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେଖ ବରିଆଇଲୁଛି । ଏଥରୁ
ଅମ୍ବମାନେ ବିବେଚନା କରୁଁ କି ସେପ୍ରଳେ
ଏ ବିଦ୍ୟାକ୍ଲେପର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତ୍ର ଓ ଚରାବଧାରକ
ସ୍ଥାନର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ବ୍ରାହ୍ମ ଓ ଉତ୍ତଳ ବ୍ରାହ୍ମ-
ସମାଚର ଭିପାବ୍ୟର୍ମ୍ୟ ସେପ୍ରଳେ ଏହା କୁଞ୍ଚ-
ବିଦ୍ୟାକୟରେ ପରିଗଠ ହେବା ବିତ୍ତ ନାହିଁ
ଅଛି ସେପ୍ରଳେ ସରକାର ଶ୍ରାବ୍ଣିପୂନି ଓ
ମୂଲ୍ୟମାନ ବିଦ୍ୟାକୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଅଇଲୁଛି
ସେପ୍ରଳେ ବ୍ରାହ୍ମବିଦ୍ୟାକୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା
କିଛି ଅନ୍ୟାୟ ନୁହେବ । ଲେଖମାନେ ଛାତ୍ର
ସାରେ ଅପଣାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଧର୍ମ-
ଶିଳ୍ପ ଦେଇ ପାରିଲୁ । ସରକାରଙ୍କର ଉତ୍ସର୍ଗେ
ଅପରି ଲାହିଁ । ଲେଖାପତ୍ର ଶିଖାଇଲାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସେହିଠାରେ ଅଛି ସରକାର
ସେହିଠାରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଅଇଲୁଛି ଧର୍ମବ୍ୟଙ୍କ
ଭାଦାକ୍ଷର କିଛି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଲାହିଁ ତେବେ ସାଧା-
ରଣ-ମାତ୍ରବିରୁଦ୍ଧ ଶିଳ୍ପ କୌଣସିଠାରେ
ଦୟାଗଲେ ସରକାରଙ୍କର ଉତ୍ସର୍ଗେ ଅପରି
ହୋଇପାରେ । ବିଶେଷ ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନ୍ୟ
ବିଦ୍ୟାକୟକୁ ପିଲାକୁ ପଠାଇ ନ ପଠାଇବାର
ଅଧିକାର ଅଭିଭବକ୍ଷ ଦସ୍ତରେ ରହିଅଛି ।
ସେହିଠାରେ ଧର୍ମ ନିଷ୍ଠା ହେବାର ଶକ୍ତା
ତେବେ ସେଠାକୁ ପିଲାକୁ ପଠାଇ ନ ପାରିଲୁ ।
ଦେବଳ ଏବିବ ବୋଲ୍ୟାଇପାରେ ସେ
କୌଣସି ସାଧାରଣବିଦ୍ୟାକୟକୁ ବିଶେଷ
ଧର୍ମବିଦ୍ୟାକ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବ ସମସ୍ତାଧାରଣଙ୍କୁ
ଅଖବା ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭବମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ
ଦେବାର ଉଚିତ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାକୟର ନୀତିକଣ-
ବର୍ଷ ଅବମୁକ୍ତ କରିବାର ଭବ କୋହିଲେ
ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଅଥବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁକାଳ-
ପୂର୍ବରେ ଏପକାର ପରବର୍ତ୍ତନକୁ ଶିଳ୍ପମାନ-
କର ଶକ ହେବାର ସମ୍ଭବନା । ଏହା କିନ୍ତୁ
ହୋଇଅଛି କି ଲାହିଁ ପଥତ୍ରେରବମାନେ
ଲେଖି ଜାହାନି ।

ପରିଶେଷରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ବଳୁବ୍ୟ ଏହି
କି ସଦ୍ବ୍ୟ କି ବିଶେଷ ଧର୍ମମନ୍ତ୍ରୀୟ ଉଦ୍‌ଦେ-
ଲୟରେ ଛିନ୍ତି ଧର୍ମବିଷୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ପଠିବ
ବା ଉପଦେଶ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୁଅଥି ମାତ୍ର କୌଣସି-

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କଳାରରେ କଢ଼ିବନ ଉପଲବ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ
ଶାତ୍ରା ବା ଚରଣୁକ ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତ କଷେ ଓ ସାତ୍ରିକର ଘର
ରହ ଥିଥିଲା । କଳାକାରଙ୍କ ଉପଲବ୍ଧରେ ଯେଉଁ ହାତ କରିଥିଲା
ତହଁରେ ଦେଖାଇ ଅନ୍ତରୁ ଗରିବାରୁ ସଥାରକ କଢ଼ିବା ହେଉ
ସମସ୍ତ ଘେବେ ଗାଢ଼ାଇ ସାର ପାରିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ
କୁ ୧୯୫ ଏ ଘେବେ ସେଇ ହାତ ମଥରେ ଗୋଡ଼ି ମଳେ
ଏବଂ ଉପରେଥାରୁ ଅଧିକ ସତକ ଘେବେ ଅନ୍ତରୁ କାହାର କୁଣ୍ଡଳ
ପାଦ ପ୍ରାପ୍ତହାର ଦସପାଦାଳକୁ ଆମାର ହେଲେ ।
କୁଣ୍ଡଳରେ ଯେବେଳେକି ମରିଥିବାର ସମ୍ଭବ
ଏହିତିତ କରେ ଅନ୍ତରୁ କାହାର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟଧିକ
କୁ ୧୯୦ ଏ ଘେବେ ନାହିଁ ହୋଇଥିବାର ଶିର
ଦୋଧାରି ।

କହନ୍ତିରେ ଶୋଧିଲାରେ ମୁଗ୍ଧାଶାଳ ଅନ୍ତର୍ପରିବ୍ରାତ
ମାଟିର ଉତ୍ସାହରେ କଥେ ଚାରିଷ୍ଠ ଭାବରକର ନେବ-
ଦୂରା ପ୍ରସାଦ ଦିଲାଇ । ଶେଷିବେଳ ବାହାସନେ ଏବାଣ୍ଣ
ପଥିବ ପାଦାକି କେ ୫୦ ପ ବ୍ୟାପାର ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ
ରୁଗ୍ନାର ବ୍ୟାପାରରେ ଯେତେ କୃତ୍ସମ୍ଭାବ ମୋହାରାଳ ଅଛି
ତାହା ୨୦୩ ଜାନ୍ମି ହୀମେବାଜାରେ ଥର୍ଡ୍ରେ ଝୁର୍ବିର୍, ନ୍ତିବ
ହୋଇଅଛି । ସେ ଅପରା ଧରି ପାଲକର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ହୋଇ ବାହାରକର ଅଧିବେଳେବେଳ ବକାହ ହୋଇଥାଏ ।

ପରିଶାଳନର ନିୟମ ହୋଇଅଛ ଯେ ରେଲ କାର୍ଗରେ
ଏହି ମହିମାରେ ପ୍ରତିବିଷ ମନ୍ଦିରାଛି । ମହାଜନ ମୁଖ୍ୟ-
ମନ୍ତ୍ରୀ ଆଧୁନିକ କାନ୍ତିଚିତ୍ର ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ନାହିଁ
ଅତି ୩୫୦ ଲା ମର୍ମିତ ନ ହେବାର ଦେଖାଗଲେ
ଏହି ଡାକ୍ସ କଣ୍ଠର ଘଥକ ପଢା ଯେହି ଧୂର୍ଯ୍ୟିକ ।
ଏହେ ଜୟେଷ୍ଠର ଶ୍ରୀ ରାଜ ହାହୁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ବ୍ୟାକେତୁଷ୍ୱାବ୍ଦ ମନୀ ଶାତୁଣିତ ସହା ପରି
ଶକ୍ତି । ଲେଖଣ୍ୟକ ପିତ୍ରବ ଅଟ ବେଳସବ ହୋ ଏ କି
ପାଇଲା, ମନ୍ତ୍ରିତର ମୋ ୧ ଟି, ମୁହା ଉତ୍ତରେ ଏମନ୍ଦମ
ମୋ ୨ ଟି, କରକ ଅଟ ଆକାଶର ମୋ ୩ ଟି, କରିବ
ଅଟ ଏହିକବନର ମୋ ୪ ଟି, ମିଶ୍ରମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚକର
ମୋ ୫ ଟି, କିମ୍ବା ଅଟ ବେଳକର ମୋ ୬ ଟି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେ
ମେଲେ କାହାରେକ ମୋ ୭ ଟି ।

କିମ୍ବା ଅଧିକ ଦରିଦ୍ରିତି ପାଇଲାର ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
କୁଳକର୍ମୀର ଅନ୍ଧାର ଦେଖି ସାମାଜିକ କାନ୍ତି
ବାବୁଙ୍କର ଗାନ୍ଧିରେ ଉଚିତକାଳର ଥିଲା ।
କରନ୍ତି ଏହାଜମାର୍ଗ କରନ୍ତି ବାବୁଙ୍କରେ ଦୁଃଖ
କୁଳକୁ ଦେଇ ଯିବା ତା ଅର୍ଥରେ ଦୂଷଣ କରି । କଥା
କି ଏହାଜମାର୍ଗ କରନ୍ତି ଏମେହାଜମାର୍ଗ କୋଣାର୍ଥ
କାହାରେ ଦେଇ ନାହିଁ କାହାରେ ହୋଇଥିବାର ଏହାଜମାର୍ଗ
କିମ୍ବା

ହୁଏ ପଣ୍ଡିତ ଲେଖିଥିବା ସେ ଗର୍ବମେଳେ ଦୁଃଖ-
ଧ୍ୟ ଦେବମାନୀ ଶ୍ରୋତୁଙ୍କ ପେନ୍‌ପବରେ ଜୀବିତ କରି-
ଛନ୍ତି । ତେବେ ସରତବାଚିନ୍ତି ଜାର୍ଯ୍ୟମେଳାର ଭର
ତିରି ?

ପରିପ୍ରେକ୍ଷନ ପ୍ରକାଶ

ଯେଉଁ ପଢ଼ିପ୍ରେରକର କାନ ଧାନ କିଛି କ
ଲାଏ କାହା ପ୍ରକାଶତ୍ତମ କାହି ।

J. N. R.—ପ୍ରକାଶର ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚନରେ ତତ୍ତ୍ଵଦେଶ କାହିଁ ଏହି ବିପ୍ରଳାଭ ସମ୍ବନ୍ଧରେ—

କୁଳ ଧର୍ମସ୍ଥାନିଷ୍ଠ ସମାଜର ସମ୍ବାଦକ—
ପୁଣ୍ୟ ମୂଳ ତେପୁଣ୍ୟକସ୍ତ୍ରେକ-
ଟର ବାହୁ ଉତ୍ସବଙ୍ଗରଙ୍ଗ ସେଇ
ସ୍ଥାନକୁରକୁ ବଦଳାଇ ହେବାର
ସମ୍ଭାବରେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ବଦଳାଇଲୁ ରହିଛି କରିବା କାରଣ
ଶିଖବିଭାଗର ଭାଇରେକିନ୍ତରକୁ
ଅନ୍ତରେଧ କରିଥିଲା ।

ପ୍ରଥମାତ୍ର

ପ୍ରେରିତପଦିର ମଧ୍ୟାମତ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ
ମାଳେ ଦାସୀ କୋହଁ ।

ମାନୁମୟ ଶ୍ରୀଲ ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଉତ୍ସନ୍ଧିତ ସମ୍ମାନ ଦର
ମହୋଦୟ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁତେସ ।

ମୁଣ୍ଡାମିଳନସୁଲ କୟ ଶିଖକ ଶାପାଳ-
କଳ ଅର୍ଦ୍ଧ ପୁରୋକ୍ତ ଗଣିତପ୍ରଶ୍ନର ଯେ
ଫଳଗୁଡ଼ିକ ଲେଖି ଦେଉଥିବାରୀ ଯଥାର୍ଥ
ମହି ଫଳ ବାହାର କରିବାର କିଛି ଅର୍ଦ୍ଧ
ନୂହେ କାରଣ ସର୍ବେକୁ ସାମୟରେ ସମ୍ପ୍ର
ଚାହାର ନିରପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷପ୍ରଥମ କରିବ
ଆଏ ସହିତରେ ଦେବା ଜାତି ଅଜୀବର
ଅଳ୍ପ୍ୟେ ସହ ଅଳ୍କରିବାରାଧିକ ଧର୍ମବାରେ
ପ୍ରକାଶ କରିବେ ତାହା ହେଲେ ବାଧୁତି

୧୯୮୨ } ଗଟକ
୧୯୮୩ } ପଣ୍ଡିତରୀବୀଷ୍ଣୁ
୧୯୮୫ } ଶ୍ରୀ ଅର୍ଦ୍ଧାବୀଷ୍ଣୁ

ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ବିଷୟକୁ ସହିତାରେ ସ୍ଥାନ
ଦିଲ୍ଲି ଦିଲ୍ଲି ଦିଲ୍ଲି ।

କେନ୍ଦ୍ରପଥତା ସବୁତିକଳକରେସା କ୍ଷେ-
ପୁ ଘନସାଇ ଲାମକ ଏକ ଗୁଡ଼ିଆର ଗତସଙ୍ଗ
ଅବଦର ଶା ୧୯ ଚିତ୍ରରେ ଏକଗୋଟି ପୁଣୀ
ହେଉ ମୁକୁଟ ହେଲ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ନ ୧୯୭୨ ମହିନା ସନ୍ଧେଶ ଶା ୫ ଜାଖରେ
ନଶ୍ୟ ଏକଗୋଟି ପୁଣ ଜନ ହୋଇ ଜୀବିତ
କରି । ଶାରୀରି ଛାତ୍ରସା ସନ୍ଧେଶ୍ୟମହିନା ।

କବେଦଳ
ଆଜିପାପଣ୍ଡା । ସା । ବଦଳିବର
। ୧ । ବତ୍ରଦଳିଲୁ

ଦେଖନ୍ତି !
ଶେଷାଚାଳ ଲୋକୁର୍ଗର ଭାଇସିଂହା ସବ୍-
ରଜଳ ଅଗ୍ରିମ୍ବନ ମାନେଜର ଜ୍ୟୋତି ମନ୍ଦୀ

ମହାନ୍ତିବ ଅଛି
ମୋଧୁରେଲରେ ତୁମ୍ଭ
ଯୁଗେଲାପ୍ରତି ପ୍ରଜାଦୟନ୍ତର
ମାକେ ଏହାଙ୍କ ଶାସନପ୍ରକାଳ
ହୋଇ ଏହାଙ୍କ ଜାମରେ ଜୟନ୍ତ
ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ମହମ୍ବକ ଅଛି
ଶୟା ସେଠିର ଲିଖାୟପରାୟାଣ ଓ ପ୍ର.
ବସ୍ତବ ଅଛନ୍ତି କେଉଁ ଲେବ ତାହାଙ୍କ ଗୁଣଶୈଳୀ
ମୋହତ କି ହେବ, ଏ ମହାଶୟା ମୋଧୁରେ
ଲିବେ ସେଉଁ ଗ୍ରାମକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଗମନ କରୁଥାଇନ୍ତି
ତାହା ସମୀପବତ୍ରୀ ପାଠଶାଳମାଳ ଆହାଳ କରି
ବାକମାଳକୁ ପରାଶା ଏବଂ ମିଠାର, କାଗଜ
ଓ ପରଦା ଏରୂପ ଧରିବାରମାଳ ପ୍ରଦାନ କରୁଥାଇନ୍ତି
ଅଛନ୍ତି ଆବ ପକାଲେବମାଳବାଟାରୁ ବିନା
ମୂଲ୍ୟ-ର ଏକଗଛମାହି ଫାକ ପ୍ରକଳନ କରୁଥାଇନ୍ତି
ନାହାନ୍ତି; ଏମନ୍ତ ବି ଅପଣା ସଙ୍ଗେ ଜଣେ
ଦୋଷା-ଦୂର ଅଣିଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ଯାହା
ପିମ୍ପୋକଳ ଯାହା ଛକ୍ର ଦେଖାନିମରାଟାକୁ
କଷ୍ଟ ଚାରିଛନ୍ତି । ଇତି ।

ଶ୍ରୀ କମଳାନନ୍ଦ
ପ୍ରେସ୍‌ରାଜାଳ
ପାରଷିଦା ସଂ ଛାତ୍ର

১৩৪

ନିମ୍ନଲିଖିତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରେ
ପୂର୍ବର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୀତରେ ପ୍ରକଟିତ
ଦେଶେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏଇ ତଥା
ଧ୍ୟାତ୍ମକ ବିଜ୍ଞାନରେ ।

ପାଠ୍ୟବୁଦ୍ଧି ! କଳିତ ଉଷମର ମନ କା ୫-
ଏ ଲିପିର ଦୃଷ୍ଟିଯାପନରେ ଦେଖିଲି ଯେ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଗ୍ରହିତ ବିଦେଶୀ ଦୟାଗୁର୍ଵେ ମହାଶ୍ରୀ
କୁ ବିଅକୁଳି ଯେ ଗ୍ରାନ୍ତିକ୍ଷମ ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଅମୂଳନକର ଦୟାବୀ ମୁହଁ । ତିନ୍ତୁ
ଦୟା ଦୟାବୀ ଥିଲା । ଏ ମରଟି ଶ୍ରୀଗୁର୍ଵେ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଓ ଅଶ୍ରୀଶ୍ରୀ
ଥିଲା । ବାରାଣ୍ସି ଦେବମାତାଙ୍କ ଦେହାତିର
ଜୀବିତର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ଦୟାବୀ

ପଦେବ ସାକ୍ଷୀର ବସୁ ବ୍ୟଥରେକେ ନିର-
ସବ ବସୁର କଥାବଳୀ ପାଇଁ ଏହିତେ
ଦିବ । ଉପାସନାଲଙ୍ଘଣ ସଥା; “ ଶାତ୍ରିଲୁ-
କବ୍ୟାଧ୍ୟାମୀଂ ପାହସ୍ତବେଧରେ ପାହୁଣେ
ଛାଇ ପର୍ଯ୍ୟାଳାଦରଙ୍ଗେ ରହୁରେଲେବେହି ।
ନୋଚାରି ହିନ୍ଦୁବଳଶ୍ରମାବଳା ” ଅର୍ଥଃ, ଶାତ୍ର

ଖୁଣ୍ଡ ଶବ୍ଦରେ
ଗାରେ ପର୍ବତାଳ
ନିଲୋହୁତି ପ୍ରିଯ କରି-
ଏକା, ସେହି ଚେତନା ଏହି
ଲକ୍ଷ ନିର୍ମିତ । ଅଳ୍ପ ଉପାସକା-
ଆଦରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସେଷ କାହିଁ । ପୂଜାପ୍ରତ୍ୟେ
ଧର୍ମପଦକର ଶାରବ୍ରତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଦେବତାଦେଖୁ
ଥିବ କନ୍ତୁଳା କରୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ସେ-
ପ୍ରତ୍ୟେଷ ବିଜ୍ଞାପାଦିକାରୀଙ୍କ ମାତି । ଯେହେତୁ
ଶାରବ୍ରତ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଦେବ ଦେଖୁ ଦେବ କାହିଁ ।
“ତଥାହୁ ବୌର୍ମେ ଦେବ ଦେବ ଉଦ୍‌ବାଚ୍ୟ
କେବରେ ବିଦ୍ୟତେ ଦୃଢ଼ିତୁ” ଅଛି ଶାରବ୍ରତର
ଆମୁଦ୍ଦିତୁ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାପାର କରନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱପୁରୁଷଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ବିଷୟାବଳୀ ଉଚ୍ଚତ କରିବାକୁ ହେଲା । “ଯୋ
ଦେବତା ହୋଇବନ୍ତ ଦେବନ୍ତ ପୂଜାପ୍ରତ୍ୟେ
ମନ୍ଦିର । ସ ସମସ୍ତା କହିଯାଏନ୍ତି ଶ୍ରୋତ ସ୍ଵର୍ଗ-
କଥାକରଣ । ମୁଁଙ୍କା ଉତ୍ସବଲୋକଙ୍କପି
ସତେନଂ ସ୍ମାକାତରେହୁ” । ଅଛି ପଣ୍ଡିତ
ମହାପଦ୍ମ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ଦେବ
କିମ୍ବା ଦେଲେ ସେ ସେହି ମଧ୍ୟ ବୁର୍ମନ୍ତ
ଦେବ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ବେଶରୁ କିମ୍ବା
ଦେବ । ଆହୁ ଦେଲେ “ଏବମେକାହୁଜ୍ଞୟୁଂ”
ଏହି ଶୁଦ୍ଧପ୍ରତିପଦ୍ୟ ବିଗବାନକର ଏକର
ଦିକ ହୋଇ ତ ପାରେ । ଏହିଦିବୁକୁ
ଅମୂର କନ୍ତୁବ୍ୟ ସେ କାହା କହେତୁ ପେନ୍ଦି ତ
କେବଳ ? ସେ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ପଞ୍ଜିକଣ୍ଠୁ ଉତ୍ସବ
ଦେବ ଏକରୂପ ହୋଇ ବିଦ୍ୟୁତ ଧାରଣ କରି
ଥାରନ୍ତି । ଯଥା; “ଗୋପାଲୋପନପଦ, ଏବେ
ଦଶ ସବରଙ୍ଗ ଦୟ ଲଭ୍ୟ ଏହେତୁ ସଲ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ଯୋଦ୍ବରାତି । ତା ପାଠସ୍ତୁତି ସେ କୁ ସଜନ୍ତି
ଆହ ପ୍ରେଷନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ସାହରନ୍ତ ଦେଇରେ-
ଶାଂତିରୁ ” ପଣ୍ଡିତମହାପଦ୍ମମତେ ବୌଧାରୀ
ଦେବ ଦେଖ ଉତ୍ସବ ନୁହନ୍ତି । ଦେବକ
ଦେବାଜୁମାନ ତେବଳ୍ୟ ମଧ୍ୟ କଥାବ୍ୟ;
କହୁଯର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର । ଦେଖାସାଏବେ ସ୍ତାନେକ
ବୁର୍ଗାପ୍ଲା ଓ ପ୍ରଦୟମକରେ ସମ୍ବାଧୀର୍ଯ୍ୟ
ହିଅଛି । ସେହାନେ ସେ କାହାର ପତ୍ରାକରନ୍ତି ।
ସେବେ ଦେଖାଇମାନ ତେବଳ୍ୟର ପଞ୍ଜାବ
ନରନ୍ତ ତେବେ କଥାକଟକମାସକୁମର
କଥାକୁମର ସବ ଜ ନିରାପଦ ଧାରକୁବୁଦ୍ଧ
ନରନ୍ତ ନାହିଁ ? ରାଜାଙ୍କ ବିଦ୍ୟରେଣ୍ଟ ।

ଶେଷ ଦୁଃଖବ୍ୟ ! କିଶୋର ଦୁଃଖବ୍ୟ !!

ବରେଷ ଦସ୍ତଖତ ।।।

ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଦେଖିବାରେ ଏହାରେ

ମୁହାରାଗତ ।

—○○—

ମହାରାଜୁ ସେ କେମନ୍ତ ପରମାଦରଣୀୟ
ପ୍ରକ୍ରି ଏହା ପ୍ରାୟ କୋଣସି ହିନ୍ଦୁମୃଗୁଳିରେ
ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ଲାହ । ଏ ମହାପ୍ରକର୍ତ୍ତା ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ,
ଜୀବନ ଓ ମୋକ୍ଷ କାମନାରେ ବିଶ୍ଵଚିନ୍ମାନପରେ
ସତ୍ସାଚରତ୍ରବିଶ୍ଵ କରିବାର ପ୍ରଥା ଥିବା ପ୍ରକାଶରେ
କେବଳ ପ୍ରଥାନ୍ତ ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଗୁହରେ ଏଥର
ଏକ ସାର ମନ୍ଦୂର୍ବଳକ ସାତ ହୋଇ ରହି
ଥିବାର ଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏଥର ପୂର୍ବ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ-
ପଦ ଲେଖାଇ ଉତ୍ତିବା ଯେମନ୍ତ ସହିତ
କ୍ୟାଥାର କେମନ୍ତ ବନ୍ଦବ୍ୟପ୍ରସାଦ । ସୁତ୍ରର
ଏଥର ଅଗ୍ରବ ସାଧାରଣରେ ସବାଦା ବିଦ୍ୟମାନ
ରହୁଥିଲା ।

ଦେଶହିତେଷ କିନ୍ତୁ ଏ ଧନବୁନ୍ଦଳ ସାହୁପାତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ଏତିରଥାବୁ ବିଦୂରର ଦେବାର
ଉପାୟାବୁର ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଜୀମ୍ବେମାନେ
ଏବାବେଳକେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟପ୍ତିର କରନ୍ତି
ବେବାବୁ ବାଧାରିବ ଅନୁଗୋଧ କରି ନ ଯାଏଁ
ଦେବତ ଏଥିର ମନ୍ଦିରାବୁ ଓ ଆଜିନାହିଁଲାଗି
ଏଥିରୁ ଏକା ସାର ଅନୁରୋଧରୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା
ବିଷୟରେ ବୃତ୍ତିକଳ ହେଲେ ଅମେମାନେ
ପ୍ରଗାଢ଼ ଅଧିଦୟାୟ ସଦବାରେ ଅଛି ଚନ୍ଦ୍ରମା-
ଲ୍ୟରେ ସାଧାରଣକୁ ସବୁ ଗନ୍ଧ ଯୋଗିବା
ବିଷୟରେ ଅପ୍ରସର ହେବି ।

ADVERTISEMENT.

Wanted two Head constables 2nd. grade on a salary of Rs. 20 each per mensem. None need apply who have not passed the University Entrance Examination and are not thoroughly

କୁଳାଳ ପରିଷଦ୍ ମେଲ୍

ସାଗ୍ରହିକମନ୍ଦୁଦିପତ୍ରକା ।

ପ୍ରକାଶକ ମାତ୍ର ଉନ୍ନତି ସହ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାକିମ୍ବାରୀ ମୁଦ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେସ୍

ସଂଖ୍ୟା ୧୮୮୩୮୮ ମସିହାରେ

ନତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରିସିଂଚଖାନଙ୍କ ମହାଲୟୁକ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶପା ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇଅଛି ।

ମଳ୍ଲିୟ ଟ । ୫୯ ତୋକମାସୁଲ ଟ ।

ମୁଖ ଟ ୦ / ଜାକମାସୁଳ ଟ ୦ ୯

୪୩

ନମିତ୍ରିତ ଆବେଦନ ଥିଲୁ ଉପରୁ
କୋଣାର୍କବାଟି ସମସ୍ତକର ଅନ-
ଧିକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବାରୁ ଆଦର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ସମ୍ଭାବ ଦିଲୁ ।

ମହାକୁଳକ ଶାସ୍ତ୍ର ଭାବିତଗବ୍ରହ୍ମିର
ଦେଖଇଲ ସାହେବଙ୍କୁ

ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଶୁରୁତବଳୀମୁଁ ସମ୍ମାନ ଓ ବଜାମଣ୍ଡଳୀରେ
ପରମାଦିକମେ ଏପରି ପ୍ରଥା ପ୍ରତିକର ହୋଇ
ଯହିଅଛୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିଶେଷ
ମଙ୍ଗଳଧୂତକ ଦସ୍ତବ ଦେଲେ ସେମାନେ କେ-
ହେବନ୍ତଏହମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ବରନ୍ତି ଓ କେହି
ଦେଖାଇରିଛ ହୋଇଥିଲେମାତ୍ର ହାତାବୁସିଦେଶ
ପ୍ରତ୍ୟାଗମନର ଅନୁମତି ଦିଆନ୍ତି । ଏହି ଚିର-

ପ୍ରକଳନ ପ୍ରଥାର ଅଳ୍ପମୋଦଳ କରି ଥମୁମାଳ-
ଙ୍କର ମାନସପୃଷ୍ଠାପନରୀ ଉତ୍ତୋରିଯ୍ୟା ଯେବେ-
କେଳେ ଭାବରେଖା ପଦ ଧାରଣ କର
ପଞ୍ଚମି-ଦାସଲାବେହଳ କଲେ ହେତେ-
କେଳେ ସେ ବନ୍ଦୁରଂଖର ଦଣ୍ଡର ବାଜିକୁ
ଭାବମୂଳ୍ଯ ଓ କେଳେକ ଲେବରର ହୀପାନ୍ତର
କଣ୍ଠ ମୋତଳ କରିଥିଲେ ବର୍ଦ୍ଦମାଳ ସେହି
ଗୌରବାନ୍ତିତା ଭବତେଷ୍ଟଶବ୍ଦର ପଞ୍ଚମି-
ବର୍ଷାଯୁ ଭାବ ହେଉଥିଲା, ଏହା ସମ୍ଭାବ
ଭାବତେଷ୍ଟଶବ୍ଦର ଅଳକ ଅଳାବର ବିଷୟ
ବନ୍ଦେବ କାହିଁ । ଅଭ୍ୟବ ଏପର ମନୟରେ
ଯଦି ଆମୁମାନକର ମାନ୍ୟ ବଢ଼ିଲାଟ ସାହେବ
ନହୋଦୟ ପ୍ରାତି ଦୋଳ ସୁଶବ ତୁରପୂର୍ବ
ହୀପାନ୍ତର ରାଜାକପ୍ରତ ମୁକ୍ତି ଅଳା ପ୍ରଦାନ
କରିଛି ଭାବତେଷ୍ଟଶବ୍ଦର ମଙ୍ଗଳ ସମ୍ମାଦଳ
କରିବି ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବତେଷ୍ଟଶବ୍ଦର
ଏହିବସ୍ତୁବସ୍ତୁବାନ୍ତ ଅଳାବ ସେ ବେତେରୁଣ
ଦକ୍ଷ ପ୍ରାୟ ହେବ ଭାବା ଅଳଥମ୍ୟ ଅଟେ ।
କିମ୍ବା ।

ମେଧାୟ } ଶ୍ରୀ ସୁତ ଓ ଜା ସୁତିଲଦେବ
। ୨୩ କାମଶା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମଦାଗଣୀ ଭାବରେଖାକ ପଞ୍ଚାଶ-
ବାରୁଳକ ଉତ୍ସବ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ବିରୂପେ
ବାହା ପ୍ରକଟାନ ହେବ ଏବଂ ଏ ପ୍ରକାଳୀରେ
ପ୍ରକାମାକେ ଭାବରେଖାକ ପର ଅନୁପମ

ଶୁଣିବାରେ ଓ ଦୟାକରା ସଜ୍ଜରକେଷ୍ଟଶକ୍ତିରେ
ଆନ୍ତରକ ହଳି ଓ ସେବ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏହି
ଚର୍ଚା ସମୟ ଘରତରେ ଲାଗି ରହିଥିଲା ।
ଭବନ୍ଧୁରେ ଏ କଗରବାସୀ କେବେକରା
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଗତ ପ୍ରକୃତାର ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ କର
ଗୋଟିଏ କମିଶ୍ଟି ମନୋମାଳ କଲେ । ଏହି
କମିଶ୍ଟି ମିଶ୍ରନ୍ତିପର କମିଶ୍ଟିରଙ୍କ ସହିତ ପରିମର୍ଶ
କର ଗୋଟିଏ ସଥାରଣ ସତ୍ତ୍ଵ ଆହୁକ
କରିବେ । ଅଛି ଏହି କମିଶ୍ଟିର ଗୋଟିଏ
ଅଧିବେଶକ ହେବ ଏବଂ କେଉଁ ଦିନ ସାଧାରଣ
ସର୍ବ ଦେବ ଓ ତହିଁରେ ତ ତ ବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ଏହି ସର୍ବରେ ପ୍ରେସ ହେବ । ବୋଲିବା ଅଧିକ
ଯେ ଭାବର ବଜା କମିଶ୍ଟାର ଧନ ଏବଂ
ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ଯେ ସାଂକ୍ଷେତିକରେ
ଏହି ମହିତ ବ୍ୟାପାରରେ ଅଗ୍ରତ ସହିତ ଯୋଗ
ଦେବାକୁ ଅଗ୍ରତ ହେବେ । ଏପରି ଉପସବ
ସତ୍ସରର ଘଟର ଲାହଁ । ଅଜ୍ଞବ ଏହା
ଯେମନ୍ତ ଦୁର୍ବିହି ଉତ୍ସମ୍ପତ୍ତି ଅଜ୍ଞମର ସହିତ
ପାଳିବାର ତତ୍ତ୍ଵ ।

ସର୍ବାଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କମିଶ୍ନ୍ଯୁରମାନେ ଲହୋର ଓ ଏଲହାବାଦରେ
ଏକଟେ ସାଂଗ୍ରହିତମୂଳକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଭ୍ୟମାନେ ଭିନ୍ନ ବିଳ ହୋଇ ବିମେଚ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ବଜ୍ର ପ୍ରଦେଶଗାନ୍ଧାରେ ସାଂ
ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏଥର କାହାର ତଥା

ଗୁଲିବାର ସୁହିଧା ଦୋଇଅଛି । ଉରସା ତୃତୀୟ
ଆଶାମୀ ମାର୍ଜନାବ ମଧ୍ୟରେ ସାଧ୍ୟ ପ୍ରକଳନ କାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷ କରି କଳିକଟାରେ ଏବଂବେ ଦସ୍ତି
ବିଗର ବିନ୍ଦିବେ ।

ମୁକ୍ତୀସାଧ୍ୟକୁ ଆଗାମୀ ମାସ ଡା ୧୩-
୮୦ ରଖିବେ ଦେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଚାହାରଥିଲୁ
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମଦିଳ ଲିଖିବ ପ୍ରକାଶର ଛାଡ଼ିବ
ଦେବାକୁ ଦେବ । ଅନ୍ୟ ଦିଲ କି ଦେବ
ଲୋକ କାହିଁ । ଏଠାରେ ଏକହଳରେ ଲିଖିବ
ଓ ମୌଖିକ ଛାଡ଼ିବ ଗୁପ୍ତର ହୃଦୟ ଏବଂ
ଏଥୁରେ ପରାମର୍ଶରେ ଅସୁକ୍ଷା ଘଟୁଥିଲୁ ।
ସେ ସୁଲେ ଆହୁ ଏକହଳ ସମୟ ବହି ଅଛି
ସେ ସୁଲେ ପ୍ରଥମଦିଳ ଲିଖିବ ଛାଡ଼ିବ ନେଇ
ଆରହଳ ମୌଖିକ ଛାଡ଼ିବ ନେଇଲେ ବଜା
ଛିଲ ହୃଦୟକୁ । ଉତ୍ସା ବଜୁଁ ପରମାନାନେ
ଏହିପରି ସୁବିନ୍ଦର କରିବେ ।

ଗତର୍ଭ ପର ଏ ବର୍ଷ ଜଣେ ଓଡ଼ିସ୍ଥାରୁ
ଡେପ୍ୟୁଟିଭଲେବ୍ସ କର୍ମ ଦେବାକୁ ଗବର୍ନ୍ମମଙ୍ଗ
ସମ୍ମତ ଦେବାକୁ ଅସ୍ମାନଙ୍କ କମିଶି ସାହେବ
ବାକୁ ଶାମବଳ ପାଇବା ପାଇବାମଧ୍ୟନ୍ତେ କାମ୍ପକ
ଏବଂ ବାକୁ ଗୋପନିକାରୀ ଦାସଙ୍କ କାମ
ପଠାଇଥିଲେ । ତାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଶୈଖିକିତ୍ତ
ବାକୁକି ଗବର୍ନ୍ମନେବେ ନିଯୋଗ ଦିଇଅଛନ୍ତି ।
ସବୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଟାମବଳ ଦୂରବର୍ତ୍ତରେ ଦୂରକଣ୍ଠ
ଉତ୍ତରବାସିଙ୍କ ଡେପ୍ୟୁଟିଭଲେବ୍ସ ପ୍ରଦାନ
କରୁ ଓଡ଼ିଶାବାଧୀନର ବିରାଷ ଧଳ୍ୟକାରର
ଆହ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସୁରି ଗତଥର ଜଣେ
ବିବଜିଯା ଏବଂ ଏଥର ଜଣେ ସ୍କ୍ରିପ୍ତର ଭାବ
ଉଥାପାଣୀ ନୂତନ କେବଳ ପାହା ଫାକ ହାତ
ଦିଶେତ ସୁହିତର ବିରାଷ ହୁଅଛନ୍ତି । ବୋଲିକ
ବାକୁଲ୍ୟ ସେ ଗୋପନିକାରୀ ନିଯୋଗରେ
ହିମ୍ମେ ଥକିବର ହେଲାଅଛନ୍ତି ।

ସମାଦିନାହିଁକ କୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
ବାଲେଖରରେ ଗେବ ମାତ୍ରବା ସମ୍ପର୍କରେ
ସେଠୋର ଜାଗଯସ୍ତ୍ର ମାତ୍ରିଷ୍ଟ୍ରୁ-ଟକ୍ ନିବନ୍ଧରେ
ଦରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ସୁଧଳ ଫଳାଫଳ । ସୁଲେଷ-
ସାହେବ କାଢିଲ ଓ ପେସକାରମାନଙ୍କର
ଅବଶ୍ୱ ଅନୁଯନ୍ତାକ ଦର ହୁଲାହର ଦାରୀ
ତାହାକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବାର ଭାଣିଧାର ସେମାନଙ୍କ
ଭାଷ୍ୟରେ ଚାଲିଲ ରଖି ଅଛନ୍ତି । ଏହ ବନ୍ଦନାକୁ

ଲମାକଳ୍ପ କୁରୁବାଜ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବର୍ଷ ସଞ୍ଚ
ଦେବାନ୍ତ ଅଛନ୍ତି । କନ୍ଧୁବଳମାନେ ପଦ୍ମମ
ଦେବାରେ ବିଶେଷ ଉତ୍ସର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଚଳିତମାସ ତା ୧୦ ରଖ ବନ୍ଦରେ ଜଣେ
ବାଲେଶ୍ଵରନଗରବାସୀ ପଠାଏ ଗୋଟାଏ
ବହୁଦରର କୁଳପ ଏକଖଣ୍ଡ କୁରାରହାର ସମ୍ମ
କିନିପଦର ସମୟରେ ବଜୁମୁଲ । କଣେ
କନ୍ଧୁବଳ ଭାବା ଦେଖି ସାଦ୍ୱ ପୃଥିବୀ
ଭାବାରୁ ପରୁଅଜ୍ଞ ଥିର ତାକ ପରାଇବାରୁ
ନିକଟପୁ ଲୋକମାନେ ଜମା ହୋଇପଣ୍ଡ ରି-
ପ୍ରାର ଦଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ହାଜିପରେ
ଅଛି । ଏଥରୁ ଦେଖା ଯାଇଅଛି ସେ ପେଷବା-
ରମାକଳ୍ପ ସତି ସନ୍ଦେହ ହେବାରୁ ନଗରବାସୀ
ଦାଗୀ ଓ ବଦମାସମାକଳ୍ପ ବଢ଼ ସ୍ତରେ
ମିଳିଅଛି । ପୁରୁଷ ଏହୁପର ସର୍ବକ ଭବନେ
ଅଛିଲମେ ମୈରିହୀନ କିବାରିଶ ହେବ ।

ବିଦ୍ୟାଲୟର ପଞ୍ଜୀୟକ ଚନ୍ଦ୍ରେମ ।

ସବୁରକରେ ପାଠ ବଳ୍ମୀ ଯେ ଏ କର୍ଣ୍ଣ-
ନିମିତ୍ତ ମାଲକର ଓ ବର୍ଣ୍ଣାକୁଳର ପଶ୍ଚାତ୍ତାରେ
ଆହୁତିରେ ବାହୁ ଗନ୍ଧାଧରଣିଧାତୀ ନର୍ମଲ-
ମୁଲ୍ଲ ଶିଷ୍ଟ, ଲଜ୍ଜାଦାସରେ ବାହୁ ତଳ ପାଶେକ
ବୁଦ୍ଧର କଟକ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର, ବୁଦ୍ଧାନରେ ବାହୁ
ଅଧିକ ବୟସ ଧୂରକଲ୍ପନା—ଦେଖୁନ୍ମାନ୍ତ୍ରର
ସକାଳବେଳା ଅବରେ ଏସ, ଏହି ବଢ଼ି
ମୁଖୀରେ, ମୟୂରବଜ୍ର, ଛପରବେଳା ଅବରେ
ବାହୁ ଦ୍ୱାରାକାଳାପ ଉତ୍ତରତ୍ତ୍ଵ କଟକ ନର୍ମଲ-
ମୁଲ୍ଲ ସପରିଶ୍ରେଣ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନରେ ବାହୁ ସାଥୀ-
ଚରଣ ଭୟ କଟକ ଏକାଡ଼େମୀ ମୁଲ୍ଲ ଶିଷ୍ଟ,
ଯେହକରୁତିର ବାହୁ ଲେକନାପ ନିଶ୍ଚ ସୁନ୍ଦର
କିମ୍ବା ମୁଲ୍ଲ ଶିଷ୍ଟ, ଲଙ୍ଘନ ପାହିତରେ ବାହୁ
ଦେଲୋକ୍ୟ ଜାତ ଦୋଷ କାନ୍ଦଳର କିମ୍ବା
ମୁଲ୍ଲ ଶିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାଳୀକୃତ ନିୟମକୁ ବୋଲି
ଅଛନ୍ତି । ଧୂରୀ ଅପରପ୍ରାରମ୍ଭ ସମ୍ମାନେ
ସାହୁତିରେ ବାହୁ କୃତିବାପ ସ୍ଵର୍ଗୀ କଟକ
ବଲେଜ୍ୟକ ମୁଲ୍ଲର ପତ୍ରିତ, ବିଜ୍ଞାନରେ ବାହୁ
ମାୟାଧର ଦାସ କି, ଏ କଟକ ନର୍ମଲମୁଲ୍ଲ
ଶିଷ୍ଟ, ଲଜ୍ଜାଦାସରେ ବାହୁ ଦୁଷ୍ଟାକାର କଟକ
କି, ଏ, କଟକ କାହନ୍ତିଲ ତିରି, ପୁରୋମା
ଲରେ ବାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଦାସ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର
ମୁଲ୍ଲ ଶିଷ୍ଟ, ଅବରେ ବାହୁ ଗୋକରଣ ରଜ
କଟକ ଓ ମୁଲ୍ଲର ହିଂରସ ଅଳ କାନ୍ଦଳାପତ୍ର
ମୁଲ୍ଲ ଶିଷ୍ଟ ଓ ଫେନ୍ଦିତରେ ବାହୁ ପଦାର୍ଥି

ପ୍ରଦୂଷକ କଟକ ନିଷକସୁଲବ ଧର୍ମ ପଥ-
କରିଥେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏଥେବୁ ଜଣେ ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ବି ଭବବର୍ଷ ପଞ୍ଚଶବ୍ଦାବ୍ୟସମ୍ମର୍ଗରେ
ସେପରି ସାଧାରଣ ଅସନ୍ତୋଷ କାହା ଦୋଷ-
ଥିଲ ଏ କର୍ତ୍ତା ସେହୁପରି କୋଇଥାରୁ ଏହି
କାହାରକଣଙ୍କୁକୁ ଅଭଳାପର ବାହୁଦିଵ ଏପର
ବରୁଅଛନ୍ତି ଦୃଶ୍ୟାକ୍ରମ କାହିଁ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ-
ସ୍ଵରୂପ ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି “ ବାବୁ ସାଧୁ-
ଚଲଇ ହୁଁ ଏହି ଲେଖନାଥ ନିଃବିଜ୍ଞାନ
ଏହି ରେଖାତରୁର ପଶୁଷର ଦେବାର କାରଣ
କହି । ଆହୁ ମନ୍ଦ ସେମାନେ ବାବୁ ହୁଏବକା-
ନାଥ ବନ୍ଦବନ୍ଦୀ ପ୍ରଭୁତତ୍ତ୍ଵ ସହିର ସମ୍ମାନ
ପାପ ହେବା ଏହିପରାର ଅସ୍ତ୍ରର କିମ୍ବା ।

ବ୍ୟାକରଣରେ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ବେ
ଯେଉଁ ବର୍ଷପୂରେ ପାରଦଶୀ, ସେ ସେହି
ବର୍ଷପୂରେ ପଞ୍ଚଶତ ଦଶଶତ, ତମ୍ଭେ
ଅମ୍ବାଳଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟପର ନିର୍ବନ୍ଧିତ କରିବ
ସେହି ନିୟମର ଗ୍ରାହି ଏହି ରହିବ କର
ନାହାନ୍ତି ? ସାଧ୍ୟବାହୁ ବିଶ୍ଵାଳରେ ପରାମର୍ଶ
ଦେବାର କାରଣ କଣ ? ବିଶ୍ଵାଳରେ ପାଦପଥ
କୌଣସି ପରାମର୍ଶ କହୁଛନ୍ତିଆ ସବାର କେହି
ଅନ୍ତରାଳ ଦେବାରୁ କାହାର କମାତାକର ଦେବାରୁ
X. Y. Z. ହିତାଖ ଲାଗୁ । ସେ କଣେ ପ୍ରକଟିତା
ପରାମର୍ଶରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ କହନ୍ତି ଏହି ପଥାରମୋହଳ
ଏବାତ୍ମମୀର ଶ୍ରୀ ଶିଖକା । କାହିଁ ବିଜ୍ଞାନ-
ଚାରି କର କରେ ବିଜ୍ଞାନ-ଚାରି, ଏ ଭାବରେ ଏହି
ପଥାରମୋହଳ ଦେବାରଙ୍କର ; ସେ କାହିଁ କି
ପଥାରମୋହଳ କେତେ ଲାଗୁ, କିପରି ବାହୁ କରନ୍ତି
କହାନ୍ତି ବାହୁ ପୃଷ୍ଠାଚନ୍ତୁ ଏହି ଗୋପାଳ କାହିଁ
ପ୍ରକାଶ କି, ଏ ଏହି ଏମ, ଏ, ଭାବାଧାରମାନଙ୍କୁ
କେହି କାହିଁକି ମନ୍ଦ ପଡ଼ିଲେ କାହିଁ ଏହି
ସାଧ୍ୟ କାହିଁକି ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଜିଜିଗଲେ ? ଜାନିବା
ରେ ବୁଝିଥର୍ମର ଗଜ ବୁଝାରୁ ଏହି କିମ୍ବା କାହିଁ
ବାହୁକ ଅନ୍ତର୍ବାକୁ ବେଳେ ତେବେ ପଢ଼ି ଏହିତେ
ଭଜିପର ଲଜିଲେ କି ?

ବାବୁ ଲେଖନାଥ ନିଖଳ ସମ୍ବରେ ଆହୁ
ମାତ୍ରକର ଅଧିକ ଦର୍ଶକ ଦର୍ଶକାଳୀ ନାହିଁ । ଜାଗନ୍ନାଥ
ଯୋଗପାଠୀ ହେଉଥିଲେ ଜୀବନି କରିମାନ୍ତର
ଅକଣ୍ଟମେ ସାଧୁବାଦୀଙ୍କ ପତ୍ର ଅମ୍ବମାଳକୁ ଉଚ୍ଛଵିତ
ହେଲା ସବୁ ଦର୍ଶକେ । କହ । ”

କୃତଦେହର ମୋକଳନ ।
ଏ ହେଉଦିଯାଇ କଥା ସେଇ ବ୍ୟାପିତ
ହେଉଅଛି । ଗେରେ ଅଧିକ ହିନ୍ଦୁମୂଳକରେ
ମନ୍ତ୍ରପ୍ରଦର୍ଶକଅଛି । କଲିବଜାରେ ପ୍ରଗ୍ରହିତ
ବଜାରାରୀ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ଅନେକଲୋକ
ଜାହାନ୍ ଏହି ମୋକଳନାର ସମ୍ବାଦ ପଣ୍ଡିତ
ଅଛନ୍ତି ଏହି ସେ ଦିନୀର ଉତ୍ତର ଦେଇ କ
ଥାର ଦରାର ହୋଇ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ନବ-
ଶ୍ଵର ସହ୍ୟ ବଜାରାନ୍ ଏବଂ ସମ୍ବଲ ଫଜଳ ।
ବାସରେ ଲବହୀମେହିଙ୍କ ପମ୍ପରୁ ଯେବେଳେ
ଲେ ମୋକଳନା ଉପରୁତ୍ତହୋଇଥାଏ ? ଅମ୍ବ-
ମନ୍ତ୍ରକୁ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଥାୟୁ ସେହି ଗବହୀ-
ମେହି । ପୁଷ୍ଟରଗବହୀମେହି ବିଦେଶୀୟ ଥିବାରୁ
ଅନୁଦ୍ରତାବାସୁର ଭବ ଓ ଅନ୍ତର୍ମୀ ଦୃଷ୍ଟିବାରେ
ଏହି ଦେଇ ତୁମପ୍ରମାଦରେ ପଢିଲେ ଦେହେ
ପ୍ରଜାକ ବୁଦ୍ଧି ଶୁଣିବା ଓ ଜୀବିତରେ
ତଥାରୁ ସହିତ ପୂର୍ବ ସେ ଆଶା ତୁମ
କାନ୍ତିଗାନ୍ତିଲେଗାହା ସଂଶୋଧନକରିବାରୁ କବାଚ
ଦିନମ୍ କରିବେ ଲାହୁ । ଗବହୀମେହିକର ଏହି
ସମ୍ବଲରେ ଉତ୍ତରାବାସିଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଦ୍ୟା
ଦେଖି ଲାହୁପ୍ରାକରେ ମୋକଳନାର ଚର୍ଚା
ପରେ ରୁହନ୍ତି ସହିତରେ ଅପରା ଦୃଷ୍ଟି
ଲବହୀମେହିର ଜଣାଇବାର ଦୃଢ଼ ବରୁ
ଲାହୁପ୍ରାକରେ ପ୍ରାପନ୍ତୁଷ୍ଟର । ମୋ ଗୋପିନାଥ-
ପୁର ଏ ନାଥକାନ୍ଦଗୋପୁରିକ ମଠରେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ମକଳପତାଙ୍ଗିର ଗୋପି ମେଳା ବା
ପାଥ ଦୃଢ଼ିଲା । ଅନେକ ସନ୍ତ ମହାନ୍ ଓ
କୃତିବାର ପଥର ତଦ୍ବୁଲେକ ସେଠାକୁ ଅଛନ୍ତି ।
ଅବର୍ତ୍ତ ସେହି ମେଳା ଗର୍ବପୂର୍ବ ଦୃଧକାର
ଦେଇ ହୋଇଥିଲ ଏହି ପ୍ରାୟ କିନିକିଜାର
ଦେଇ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ମେଳାର ଅଳ୍ପ-
ଜୀବ ହାର୍ଷମୟରେ ବଢ଼ିଦେଉଳର ମୋକଳନା
ଯାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ହିନ୍ଦୁମଣ୍ଡଳିରେ ସାଧାବନ
କରୁାର ପଥ୍ୟ ଦୋଷାତ୍ମକ ତହିର ପ୍ରସଙ୍ଗ
ପଢ଼ିଲୁ ଅଧିକାସ୍ୟ ଏ ରାତ୍ରିନାଥବାସ କହିଲେ
କି ଏ ମଠରେ ଯେଉଁ ପୋଥିମାନ ଅଛି ତହିରୁ
ଦେଆପାଇଅଛି କ ସନ୍ଦ କେବଳରେ
ମୁଖମାତ୍ର କାତମାଦାନ୍ ଅମଳରେ ଟୋଡ଼ିବ
ମନ୍ ଏ କହିଲୁ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମକମ୍ପିଲର ଗାନ୍
ଜୋଧନାର ପୁରାତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତିଗର ଝୋରଧା ସବାଙ୍ଗ
କରିପାର ପ୍ରକାଶ ଅଳ୍ପକ ମହିଜା ଶା କିନ୍ତୁ
କରିବ ଏହି ଏ ସମତ୍ତଦେବକୁ ମାଲିବ କରି

ଧୂଳେ ଏଥରେ ମୁହଁମାଳିମାଳେ କୌଣସି
ପ୍ରକାରରେ ବସ୍ତୁଶୈଥିବ ବର କାହାନ୍ତି ।

ସନ ୧୯୫ ମାର୍ଚ୍ଚିନେ ବିଶ୍ୱାସବାହାନୁର
ଠାକୁରବୟକ୍ତାକୁ ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁ
ଧର୍ମପତି କାନ୍ତାର ହେବାରୁ ଜୀବିଷର
ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଶା ଠାକୁରବୟକ୍ତାକୁ
ନୟନ କରିଥିଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଶ୍ରୀ ପାରବେଶଙ୍କ ସ୍ଥାନେ
ମୂଳ ଉତ୍ସାହ କର ଧ୍ୟାନମ୍ ଜ୍ଞାନ ଦେବବାଲୁ
ପ୍ରଯୋଗ ଦେଖ୍ନା କରି ଅଛନ୍ତି ।

ମଧୁ ସୁଦବ ପତନଥୁ ଓ ଅଳ୍ପାଳକ କେହି
କେହି ଏକମରରେ ଧର୍ଯ୍ୟ କଲେ
କ “ ଉଚନଦିକ୍ଷିପଦ୍ୟମୀ ସମ୍ମ ଯେଉଁ
ମର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ବହୁରେ ଅମ୍ବାଳ-
କର ଏକମତଥାରୁ ଏହ ଏଥିଥାରୁ ଦୂର
ସମ୍ଭାବୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏ । ଉଚନ-
ପାପକାର ସଙ୍କାଦକରୁ ଅଜୁଗେଧ କରିଥାଏ ବ
ସେ ଜୀବ ସମ୍ଭାବୁ ଅମ୍ବାଳକର ଏହ ସମ୍ଭାବ
ଦିବରଣ ଜଣାଇ ଦେବେ ଏବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷକ
ଆମେମାନେ ଆଜିଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଏ
ଓ ମୋକଦମା ଛୂଠାଇ କେଇ ଅମ୍ବାଳକ-
ର ଧର୍ମ ଭନ୍ନା କରିବେ । ” ଏ ବିଷୟରେ
ଅମ୍ବାଳକର ଅଧିକ ଲେଖିବାର କଷି କାହିଁ
କେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଏ
ଯେ ସେ ଏଥର ସମ୍ଭାବ କରିବେ ।

ପୁଣ୍ୟରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇତା
ସଜ୍ଜ ଦୋଷଥଳ କରିବାରେ ବିବରଣ୍ୟ ଅଭିଭବ୍ରତରେ
ପ୍ରଭାସିତ ହେଲା ।

ଦ୍ୟୁତି ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି ଉତ୍ସାହବାନ ।

ବଜ୍ରପ୍ରଦେ ଘରେ ସ୍ମୃତିଶାର ଦସ୍ତଖତ
ଦେବା କଥାରୁଲି ଗବ୍ରମ୍ଭମେଖଳ, ବିହେତ-

ନାଥୀକରେ ଥସିଥିଲୁ । ସ୍ଵର୍ଗକଲେଜର
ଅଧ୍ୟେତ୍ର ପଣ୍ଡିତ ମହେଶ୍ବର ନାୟକରୁ ଏଥର
ମୂଳ ଅଟ୍ଟନ୍ତି । ସେ ବାପପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହିନ୍ଦେ
ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମର ଜେଲରାଜ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ
ଚୋଲମାନା ଛର ଅବଳର କଥା ଜଣାଇବାରେ
ସେ ବିଷୟରେ ଖଣ୍ଡେ ସ୍ଵାରକ୍ଷଣି ସିମଳାକୁ
ପଠାଇବା କାରଣ ମହାମାନ୍ୟ ମହୋଦୟ
ଅଦେଶ କରିଥିଲେ । ସେହି ସ୍ଵାରକ୍ଷଣି-
ପାଇ ଉତ୍ସୁକବର୍ଣ୍ଣମେଷ ବଜଳାଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଷକ ଅଭ୍ୟାସ ତାଣିବାକରଣ ଆହା
ପଠାଇଦେବାରେ ବଜାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ ଶିଳ୍ପ-
ଦିଗ୍ବିର ତାଇରେକଟର ଏବଂ ଜ୍ଞାନକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ
ଓ କେ, କି, କ୍ଷେତ୍ର ସାହେବମାନଙ୍କ ମତ
ଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ବକ ଉତ୍ସୁକବର୍ଣ୍ଣମେଷକୁ ଜଣା-
ଇଲେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଶିଳ୍ପାପ୍ରତ ଉତ୍ସାହ ଦେବା
ନିଭାନ୍ତ ବାହମାୟ ମାତ୍ର କି ଧରମାର ଟଙ୍କା
ସେଥିପାଇଁ ବିଷୟକରିବାକୁ ସମ୍ମ ଦେବେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁ କି ପାରନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ
ଉତ୍ସୁକ ବହଣକରୁ ଯେତେକବୀ ବଜଳାପ୍ରକଳ-
ନର ଖର୍ଚ୍ଚନିତ ତାହାକୁ ପ୍ରବାଳ କରିବେ
ବଦ୍ଧନ୍ତିରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରତ୍ନ ମଞ୍ଜର-
ଦେବ ଏବଂ ରତ୍ନୀସଙ୍ଗେ ଏହାସ୍ଵଭାବ ଲେଖିଲେ
ସେ ସବକାର ଏ ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ
ଦେଶୀୟ ଧନାତ୍ମକ ଏବଂ ଦେଶନୁଷ୍ଠାନୀ ବନ୍ଦନ୍ତ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଦାଳକରିବା । ପ୍ରଦୂତ ହେବେ ।
ଉତ୍ସୁକବର୍ଣ୍ଣମେଷ ଏହି ଦିଦିର ପାଇଁ
ବିଷୟର ସମସ୍ତ କାଗଜ କରିବାଗଜେ-
ଟରେ ଶିଳ୍ପା କରିବାକୁ ବଜାୟଗର୍ଭମେଷକୁ
ଅଦେଶ ଦେଇଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ରତ୍ନୀସଙ୍ଗେ
ଲେଖାଅଛି କି ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେଳେ-
ରାଜ ବାହାଦୁର ଥାଣା କରିଅଛନ୍ତି କି ବଜଳା
ପ୍ରଦେଶର ଲେଫ୍ଟେନାନ୍ଟବର୍ଣ୍ଣର ଅପଣା
ପ୍ରଦେଶର ଆୟୁଦଙ୍କରେ ଯେତେବେଳେ
ସମ୍ମ ଦେବ ସ୍ଵର୍ଗରେତ୍ରାନିତ ସାହାସ୍ୟ-
ଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଦେଶୀୟଲେକମାତ୍ର
ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷୟରେ ବନାନ୍ୟଥା ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାର ଆମରି ଦେବେ ।

ଗବ୍ରୁ ସମ୍ମ ଏ ଦିନ୍ୟରେ । ପରିମାଳ
ସାହୀଯ କବିତା ସଂଖ୍ୟା କି ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ସ୍ତର
ଦୋଷ ଜାହ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଦୋଷଥୁବା କାଗଜ-
ପଥରୁ ଜାଗାଯାଇଥିଲୁ ସେ ଅନୁଭବ ବାର୍ଷିକ
କଥାକଳାର ଟକାରୁ ଉଣା ଦେବ ଜାହ !
ନ୍ୟାୟକରୁ ମହାଯୁ କହାଇଲୁ ସେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ

ସ୍ଵର୍ଗଧାରୀଙ୍କର ପଦମନାବରେ ଗବ-
ହୁମେଣ୍ଠ ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୭୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁ-
ତକୁଆଜନ୍ତି । ଏଥରେ ଅଛି ମାତ୍ର ତଳା ଟୋଲମାନଙ୍କୁ ଉପ-
ସ୍ଥଳୀ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ-
ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେବେ
ସେମାନଙ୍କୁ ସରକାରରୁ ଉପସ୍ଥଳୀ ପଦ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହେଲେ ଅଳେକ ମଞ୍ଚର ହେବ । ଆପାରାଜ୍ୟ
ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଗବହୁମେଣ୍ଠ ଏ
ବିଷୟରେ ଦାଳକଲେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାଦ
ହେବ । ଏଥକୁ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ଡାଲଭେଳୁ-
ଟର ସାହେବ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କି ବାର୍ଷିକ ଦଶକ
ପନ୍ଦିତଙ୍କର ଟଳା ଏଥରେ ବ୍ୟୁତ ଦେଲେ
୪୪ ଜଣ ଦିଲଖିଷତ ଏବଂ ୧୦ ଜଣ ଦିଲଖିଷତ
ଉପସ୍ଥଳୀ ଦିଶାତ ପାଇବେ ଏବଂ ଯେପୁଲେ
ସରକାର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାନିମିତ୍ତ ବାର୍ଷିକ
ଟ ୨,୨୦,୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଓ ତହିଁରୁ ହତ ଅଗର
ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କିମିତ୍ତ ଟ ୫,୪୧,୦୦୦୯ ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୁତ କରୁଆଜନ୍ତି ସେପୁଲେ ସଂସ୍କରିତ ଟୋଲ-
ମାନଙ୍କର ଜୟତରେ ଦଶବାରଦିଲାର ଟଳା
ବ୍ୟୁତ କରିବା ଅଥବା ଲୁହି ବିଶେଷତଃ ପରିଷା-
ହାର ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ସେ ଉପସ୍ଥଳୀ ସାହାଯ୍ୟ
ଦ୍ୟୁମନେ ଟୋଲମାନରେ ଶୈଖର ଦୟକ-
ହେବ । ଜପାଗ୍ନାର ପଣ୍ଡିତମାନେ ଗବହୁମେଣ୍ଠ-
ସାହାଯ୍ୟର ଅଭ୍ୟାସ ପାଇବାକାବ୍ଦ କାମାକ୍ର
ମାତ୍ର ଉପସ୍ଥଳୀ ଉପାଧିପାଇବା ଅଶାରେ
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମୋହନାମ୍ବାଦୀ

ଅମେରିକାରେ କର୍ତ୍ତୃମେଷ୍ଟର ଏହି ସଂକ-
ନ୍ଧରେ ବଜ୍ରାଂଶୁଦ୍ଧି କୋଳଥିଲୁ ଏବଂ ବିଭୟ-
ବର୍ତ୍ତ ଅଗନିବର୍ଷତ୍ତରୁ ଯଥର ବନୋବସ୍ତୁ
ଦେବ ଏବଂ ପଢ଼ାଇ ଏ ପ୍ରଦେଶର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ଶୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉପକାର ଦେବ ।

କଲିକତାର ମହାଜଗ୍ନୀ ପତ୍ରିକା ।

(ଗତପ୍ରକାଶିତ ଉପର)

ସବିକାଳେ କଥା ପ୍ରସଗରେ କି ଜାପୁମହା-
ସବର ବିମେଟୀ ଭଲଭଲଭାବରୁ କଥା
କରିପାରି ଯଥା ।

କ । ଏହି ସମୟରେ ଯାଙ୍କୁଣ୍ଡ ଏହି ଶ୍ଵର-
ତଥରେ ପ୍ରବନ୍ଧାଗିତା ପଣ୍ଡା ହେବା ।

ବା ଏହି ଏକବାରୀକ ଉତ୍ସାହରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦେବାକୁ ମଦାସ୍ତରୀକର ସମସ୍ତଶୋକ
ପ୍ରକାଶମନରୂପ ଅଧିକାର ପାଇବେ ।

ଗ । ପଶ୍ଚାତ୍ ଅନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟତାନୁଷ୍ଠାନକେ
ଗୋଟିଏ ଜାଇବା ପ୍ରସ୍ତର ହେବ ।

ସା ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଅଭୟା ଭାଷା ପ୍ରତି ଦେବଳ-
ବରବର କରେନ୍ମରମାନେ ସୁଖଗୁରୁ କରବେ ।

ତ । ଯେଉଁ ମାନୁଷର ବୟସ କ ୧୫ ବୁ
ଜିଗା ଏହା କ ୨୩ ବୀରୁ ଅଧିକ ନୂଦିଲ ସେମା-
ନେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପଣ୍ଡାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ
ହେଉଥାରିବେ ।

ତ । ଏକବାଲୀର ପସାର୍ଗାର ନିୟମ ଦେଇ
ଦେଶୀୟ ସହିଳସରକାର ନିୟମକୁଣ୍ଡାରେ
ଦେଇ ନୂଆଲୋକ କରି ଯାଉବେ ଜାଣି ।

୨ । କେବଳ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ଏହା
ବ୍ୟବସାରଜୀବିକ ମଧ୍ୟରୁ ବଶ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକରୁ
ଦେଶୀୟ ସଂକଳନରେ ଆଜିକ ଅନୁଯାରେ
କୁଠ କର୍ମ ଦୟା ଯିବ ।

କ । ଚିହ୍ନିତରେଣାର ପ୍ରଥମଙ୍କପୋଗ ଛାଡ଼ା
ଅନ୍ୟ ସେସମୟ ବର୍ଷ କଟିର ଉତ୍ତରଣାର
ପ୍ରୟୋଜନ ବହଁରେ ଲେବ ନିଧ୍ୟୋଗ ନାହିଁ
ବିନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରତିଧ୍ୟୋଗିତା ପଞ୍ଚାଶ ଦେବ
ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକପ୍ରଦେଶରେ ତେବଳ ସେହି
ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଶମଜୀ ମହାପାଠୀ-
କର ଦେଶପ୍ରକାଶନାଳେ ପଞ୍ଚାଶ ଦେଇ-
ପାଉବେ ।

କାଞ୍ଚପୁମହାସନ୍ଧି ଏହି ଅଳପ୍ରାୟମାନ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଏଥିର ପ୍ରତି ମର୍ମ ଏହି
ଓ ତିରିଜଣେରୀର ଗୁରୁଷତରେ ଏ ଦେଖାଯୁ
ଏ ବିନାତର ଲୋକମାନଙ୍କର ପରାମା ଏକ-
ସମୟରେ ଦେବ ଓ ଉତ୍ତରେ ଯେଉଁ ମାନେ
ଅଧିକ ଯୋଗଦାନ ଦେଖାଇବେ ଧେମାନେ
ଦରିଦ୍ର ହେବେ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତରୀକ୍ଷଣ
ଧୂରୁଷରେ ଦେଖାଯୁ ଲୋକଙ୍କୁ ହରାଇ
କରିଯିବ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସୁଦେଶ କାହା
ଏଠାରେ ପର କର ବହିଅଛି ଯେମାନେ
ପରାମାରେ ଇତ୍ତାହିଁ ହେଲେ କରି ପାଇବେ
ମାତ୍ର ବିନଦେଶର ଲୋକମାନେ କିମ୍ବାନ

ପାଞ୍ଚମ ହରିଶୁଖାଳୀ ସେ ସମୟ-
ପାଦକରେ ପ୍ରତିକର ହୋଇ ଜାହ ସେ ସମୟ-
ପାଦକରେ ପ୍ରତିକର ଦେବକାର ସମୟ ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ।

ଏ କୁରୁତ୍ୟର ନୂକରୁ କି ହେବା ମର୍ମ-
ମଧ୍ୟକାଳୀନୀ ସାଲରେ ଯେଉଁ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନିକାରୁ
ଦେଖାଇଥିଲା ତାହା ଏ ଦେଶ ପ୍ରକାଶ ଦାନିଛିଲାକିମ୍ବା

ନେଟ୍‌ର ଅବେଳା ଆସାମିକ ଖଲସ ଦେବା-
ବିଷୟର ଜୁର ବିଶ୍ୱରୂପ ଅଳ୍ପଥା କରିବାର
ସେ କ୍ଷମତା ସେବନ କିଛି ଓ ହାଇକୋର୍ଟକୁ
ଦିଆ ପାଇ ଅଛି ଯାହା ଉଚିତ ହେବାକୁଣ୍ଡିତ ।

କଲିକତାର ଶ୍ରୀ ବାନୁପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସହେବ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଏହି ବିଜ୍ଞାନବିଷୟ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମାନ ଅନୁମାନ
ଦିଇଯାଇଛି ।

୧୦। ପାଉଳଦାସ କାର୍ଯ୍ୟକଥରେ ଏମନ୍ତ-
ଗୋଟିଏ ଧାରା ଯୋଗ ଦେବ ଯେହି ଓରାଜନ
ମୋଦଦମାରେ ଅସାଧୀ ଦାଶ କଲେ ମହି-
କ୍ଷେତ୍ରଦେଶ ବନ୍ଦରୁଚ ନ ଦୋଷ ସେବନ-
କଳିବାର ଉପରିବ ଦେବ ।

କଲିବାର ଶ୍ରୀ ମନମେହଳ ଗୋପ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଏହି ଦେଇଛି ତିବାମ ତର ସତ୍ତ୍ଵ ଅନୁମୋ-
ଦଳ କଲେ ।

୫୧ । କର୍ତ୍ତ୍ତମେଷ୍ଟର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟାର ଏବଂ
କର୍ତ୍ତ୍ତମେଷ୍ଟର ବର୍ଣ୍ଣ, ଏକ ହାତମହାର
ଦେବା କୃତି ନୁହେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟମାଳା
ଅବଲମ୍ବନ ପୁଅର ଦେବା ଶକ୍ତିମେଷ୍ଟର
କର୍ତ୍ତ୍ଵବ୍ୟ ହେଉଥାଏ ।

କମେଇର ବିଭାଗବାଜି ଲାଦର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଏହି ଏକହି ଭାବର ମୁଣ୍ଡେ କାଶୀପ୍ରଧାନ ଅନୁ-
ମୋଦକ କଲେ ।

୧୩। ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଅଚ୍ଛିତନାଳ
ସେଗାନ୍ତରୁ ହେବାର ଅଧିକାର ଦୟାଯାକ
ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି ସଙ୍କଟ ସମୟରେ
ଜବରୁମେହନ୍ତର ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲାକୁ ସର୍ବ
ଦିଲେ ।

ଅମ୍ବାର ଗଜା ସମପଳ ସିଂହ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଏହି କଲିକଟାର ଅଦ୍‌, ଡି, ମେଡ଼ିକା ଏନ୍-
ମୋବଳ କଲେ ।

୧୦। ପ୍ରାଚୀନକର୍ମର ପ୍ରଧାନତେଜିମାନ
କରେ ଏହ ସମ୍ବଲ କମ୍ପିମାନ ପ୍ରାଚିତ
ହେବ ।

ବନ୍ଦିତରାକୁ କାଳ୍ପନିକ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି
କମ୍ପେଲ୍ସ ଜୀଏଲ୍, କ୍ଲିନିକାରୁକ୍ତିର ଅନୁ-
ଗ୍ରାହକ କରିବେ ।

୧୪ । ଏହି ମହାକାଶରୁ ସମ୍ମିଳନ ତୁଳନା-
ଅବେଳାର ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ସନ୍ଦ ଗୋଟିଏ ହୀଲାର
ଦେବନାର ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବ ହେଉ ।

ପଞ୍ଚବିର ହଜମ ସାତେବ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ
ପ୍ରକଳନ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅବୁଳ ଅଳୁ
ମୋହିତ ଉଚ୍ଚେ ।

(ସରୋଥର୍ମ ପ୍ରତ୍ୟୋଜନୀୟ)

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଷେଷ କଢ଼ିଆଖଣ୍ଡା ମ୦-
୧୦ରେ “ ଶ୍ରୀ ଲଗନାଥବାଚକନଧମରଷେଣୀ ”
ଲାମବ ଏକ ମହାଜନୀ ପ୍ରାପଳ ହୋଇଥିଲୁ
ଏ ଉତ୍ତରଭାବେ ଉପସ୍ଥିତ ସର୍ବିଦ୍ଵାନଙ୍କ
ଅନୁରୋଧକିମେ ମହାଭାଗ ଘୋରିବିର ଜୀ
ଜୀବର ଦାମୋଦର ଶାର୍ଥ ଶାମୀ ସଭାପତିର
ଅପଦଗ୍ରହଣ ଓ ଅନୁଯୁକ୍ତ ହଜୁ ମାତ୍ରେ
ସହକାରୀପାରିଷଦି ଏବଂ ସଞ୍ଚାଦବପଦେ
ମୁକୁତକୋଇ ଅନୁଯୁକ୍ତ ତୁଳ ରହିବାର ଉକ୍ତ
ସମ୍ବାଦ ଅଧିକେଷନ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏ
ତୁଳୟତାର ତଳବ କୁଳୋତ୍ତମାସ ଶା ୧୨ ରଖି
ରହିବାର ସନ୍ଧା ଏ ୨ ବା ସମୟରେ ଉକ୍ତ
ଧରାର ଅଧିକେଷନ ହୋଇ ରହି ଏ ୧୧ ବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାୟୀ ଦୋଷଥିଲା ଉକ୍ତ ସଭାରେ ପ୍ରାୟ
ତଃ ସକୁଳ୍ୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମବେଳ ଦୋଷ ଉପ-
ଗେନ୍ତ ସଭାପତିଙ୍କ ସହଜ ସଭାମଣ୍ୟକୁ ସଂକ୍ଷିଳ
କରିଥିଲେ । ଗର୍ଭିନୀର ଶା ଶା ଠାକୁର-
ରଜ୍ଜଙ୍କ ବସୁରୁ ଶା ମନ୍ଦିରର ଭାବ କାହିଁନେ-
ବର ଯେଉଁ ଉଦୟୋଗ କରୁଥିଲୁ କହାର
ହଜୁମାକବର ସକାଳନଧମପ୍ରତିକ କୌଣସି
କାଖା ଦେବ ବି ନାହିଁ ଶାହା ଏହି ସଭାର
ପ୍ରଥାଳ ଅଳ୍ପତା ବିଷୟ ଥିବାରୁ ନାହିଁଲିବ
ପ୍ରସ୍ତାବ ସକମ୍ପନ୍ତରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

ପ୍ରଥମ—ଆ ଜୀ ସରମହେର ଜୀ କଣନାଥ
ଦେବ ମହାପୁରୁଷ ସେବାପାତ୍ରାଦ କିଛି
ଲୈବିନ୍ଦିବ କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ ନିଧିରେ ଶାସ୍ତ୍ରନ୍ତ୍ରାବେ
ବେଳେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟପଦକି
ଅଛି ଯାହା ବି ଆଖା ଠାକୁରଙ୍ଗଙ୍କୀ ନିଜେ
ଦୟା ଭାବାକହାର ନିୟମକୁ ଶାସ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ର ଅଗ୍ରଭୂତି
ହୋଇ ବୃଦ୍ଧିର [ମୁଦ୍ରଣ] ଚିତ୍ରର ଅନ୍ୟ
ଦେଇ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର
ଭାବାଦୁଇ ଠାକୁରଙ୍ଗଙ୍କୀଟି ଦସ୍ତଖତ କିନ୍ତୁ
ନିଜମ କାର୍ଯ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଛି ସେବମସ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବ ନାହିଁ ସୁତ୍ସଂ ସୁରଖାଗତ କାଳରୁ
ଶାସ୍ତ୍ରନ୍ତ୍ରାବେ କୋଠ ଆସିଥିବା ସେବାପାତ୍ରାଦ
ନିଧିରୁ କେତେବେ ଅଧି ଉହାର ଦେବ ।
ଏହା ଅଧିକବିଧ ହିନ୍ଦୁଧନାଗନ ଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପ
ଦସ୍ତଖତ ଓ ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁଧନାଗନ ଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପ
ଅଛିନ୍ତି ମନସ୍ତ୍ରାପର ବିଷୟ ଅଟେ ।

ବାହୁ ଫାରଥନ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରତିକାଳ ଭାଷା
ଅନେକାବ୍ଲେଚର ମିଳିଏଇ ଶବ୍ଦୋକୁ ପ୍ରମାଣିତ କିମ୍ବା
ପରିମା ସର୍ବଗୁରୁରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବ—

୧—ସବୁହାଯ୍ୟାଂ ଗାଲିପ୍ରକଳ ଇନ୍ଦ୍ର
ଦ୍ୱାମ ବାକ୍ୟ—

ଶକ୍ତି ! ଗାଲମହାତ୍ରାଗ ।
ଶତଷ୍ଠୀଂ ବୈଶବାଗୁଣୀଃ ।
ଦିନା ଦା ମୁଖଦେଖାମେ
ବେବାୟୀଂ ଜଗନ୍ନାଥୀତୁଃ । ୧
ସ୍ଵକାର୍ତ୍ତାପେନ୍ଦ୍ରୟା ପୁରାଣୀ
ପରାକ୍ରମୀତ୍ତ ପାଳନୀ ।
ରକ୍ଷଣାଦା ନରପତେ !
ଦିନମର୍ଥୟ କେବଳ । ୨

— ଶ୍ରୀ ନାଲକ୍ଷ୍ମୀମହୋବସ୍ତେ ପୁଜନା-
ବସରହିଧାନେ—

କଣ୍ଠେ ବନ୍ଦାପଳାନ୍ତେ ଗ
ରଜା ପୁଷ୍ଟାଙ୍କ ଦୀପ୍ୟ ।
ପ୍ରମିପେଦଦିରକ୍ତ୍ୟାତ
ତଣ୍ଟ୍ର କର୍ପରାତିରିତ୍ର ।

— ଶ୍ରୀ ସୁନ୍ଦରପାତ୍ର ଉତ୍ସବମୁଦ୍ରଣ
କରିଲେବା ପାଇଁ

କର୍ମଶୀ ମନେଷା ବାହୁ
ଦିଶୁଦେଳାନ୍ତରକୁଳା ।
ସମାଧିଯୁ ଗୋବିନ୍ଦ
ମହ ପାତ୍ରପର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ।

୪—ସରସବିହାୟୁଦ୍ଧ ସନୋପବବନ୍ଦିକେ
ବୃଦ୍ଧବାଳୀ ଯଥାଲ୍ୟବୋଣଦେଶୋଧି ପ୍ରାୟା-
ଦସ୍ୟ ମନୋଦୟରେ । ସୁଧାରୂପ ସଂଖ୍ୟାସ
ମର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁମହୋତ୍ତମ । ୧ ।

କୁର୍ବା ମସ୍ତାପତ୍ରିଃ ଶୁଣୁଁ ତରେ ବ ସ୍ମାପନ୍ୟେ
କିମ୍ବୁ । ନିର୍ବିଦ୍ଧାଳୀବିଦ୍ୟା । କୁର୍ବା ବନ୍ଧୁମାଲେଖ
ସମ୍ପନ୍ନୟେହୁ । ବିଷ୍ଵବେ ବିଷ୍ଵବିତ୍ତ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧଭାଙ୍ଗ-
ଗ୍ରୋ କୃତ୍ସମ୍ଭାବ ଶୁଣି । ରଜ୍ଞୀ ନିୟମକୁ ଅର୍ଜୁପଣ୍ୟ
ଶ୍ରୀରଥ୍ୟାତ୍ମକିଯୁପରଃ ।

ସ୍ଵ ପ୍ରସ୍ତାବ—ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଇତିହାସ ଅଳ୍ପ
ଧାରେ ଉନ୍ନତିମୁକ୍ତ ମହାଶକ୍ତି ଶା ଶା ପରମ
ଶରୀର ଜଗନ୍ନାଥଦେବ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜମନର
କର୍ମଶିଳ କର କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦର ରାଷ୍ଟ୍ରକାବସରର ଓ
ଶରୀର ଜଗନ୍ନାଥଦେବ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରାଣଧୂକ
ସେବାପୂଜା ଓ ହାବଣ୍ୟାତ୍ମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାନି
ପାଶାବ ତାବଣୟ କର୍ମ ଅସାମଚାନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶାଖୋକୁ ବିଧାନମଳେ ସୁନ୍ଦରାବ ହେବାଃ
କିମନ୍ତେ ସ୍ଥାବର ଓ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଥିଲୁ ତ ଦାନ କର
ପାଦଥଳୁରୁ ଯେ ସେହି ସୁରଣ୍ଗାବର କାଳରୁ
ଗାଲବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଓ ଗଜାଦଶୀୟ ଗଛପକ
ନଳାମାଳେ ପରିଷାନକ୍ଷେ ମୌର୍ଯ୍ୟସେ

ଶାକଗନ୍ଧାଥଦେବ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶାମନର ଓ
ସେବା ପୂଜା ଓ ତୃତୀୟମନ୍ତ୍ରକଣ୍ଠୀୟ କଣ୍ଠୀୟ ସ୍ନାବଗ୍ରୂହିବର ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ଅପରାମାକଳ୍ପ ତାର୍ଯ୍ୟାଧସ୍ତ
ସ୍ଵରୂପ ସହିବାନ୍ ଜାଣି ତକୁ ସମସ୍ତ କମ୍ପି
ସୁନ୍ଦରିବାନ୍ ଓ ତକୁ ସମସ୍ତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ରକ୍ଷଣାବେ-
କ୍ଷଣ କରି ଠାକୁରବଜାଳାମରେ ଅଛିହିଏ
ହୋଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାକୁରବଜାଳା
ମଧ୍ୟ ସେହି ସହିବେ ସହିବାନ୍ । ସହିତଇ ଶକ୍ତ
ଗର୍ଭମେଷ୍ଟବର ତେଣା ପ୍ରଥମ ଅଧିକାରକାଳେ
ଓ ତତ୍ପରେ ମରହଟା ଗର୍ଭମେଷ୍ଟଙ୍କର ଅଧି-
କାର ସମୟରେ ଅଛି ଅଳ୍ପହଳ ରାଜ୍ଞି “ନାମେ
ମାହି” ଶାକଗନ୍ଧାଥମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଅଧିକାରୀ
ତାର୍ଯ୍ୟଦ୍ଵୀ (ଅଧସ୍ତର) ଥିଲେ ତକୁ ସେ
ତାର୍ଯ୍ୟ ଭବାନୀନ୍ତର ଗର୍ଭମେଷ୍ଟମାନେ ବଳ-
ପ୍ରଦତ୍ତ ଏବି ଅଧିକାର ଅଧିକାର ସ୍ଵର୍ଗକାଳର
ଦଶୁଷ୍ଟଳାବସର ବରିଥିଲେ ଫଳେ ତକୁ
ସକାଳର ଅଧିକାର ବେବେ ନୟୁ ହୋଇ ନ
ଥିଲେ ସାଧାରଣ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଓ ମନ୍ଦିରର ସେବ-
କମଳେ ବ୍ରଜାବର ଦୃକୁମ ଲହାପୁରକ ଶିରେ-
ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ବାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ ତାହା
ଦୃଷ୍ଟିର ଭବାନୀନ୍ତର ଉପରିଗର୍ଭମେଷ୍ଟ
କେବଳ (formally)କାମେ ମାହି ଅଗାମିର
ପରେଁ ରାଜାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ସୁପରିଶେଷେ ପଦ
ଦେଇଥିଲେ । ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ରାଜାଙ୍କ ଅଳିଥିର
ତକୁ ସବୁରୁ ବହିର କଲେ ଅକ୍ଷାରଣରେ
ଭାବାବର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାନି ହେବ ଏହା ସମସ୍ତ
ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଦେଖା କରିବ ଅଟେ ।

ଶ୍ରୀଲକୁମରୋଦମ୍ପେ ଦୋଳାସାହୀମ୍ଭାବୁ
ଏବନ୍ଦିଂଶ୍ଚାତ୍ମୟ ଉତ୍ତରମ୍ଭ ପ୍ରକ ବୃତ୍ତି
ବଚନଂ ସଥା —

ଅଥ ଦୀର୍ଘାବ୍ଦୀନ ସେହାଏକଜଳରେ ସୁରିପାଶ
ବୈଷଣିକ ପାଦବୀର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ କମାଇ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ
ଦେଇବ ପାଇଁ ଉଥା ରକ୍ତକୁ ଫଳୁ ଚନ୍ଦର କା-
ମେରି । ବିଲାଦି ଦେବାନ୍ତ ଭକ୍ତ୍ୟାଚ ପ୍ରକାଶପାଇଛି ।

ଏହି ଗ୍ରାମକଷେ ମିଶ ଉପରେ ୫ ଶାନ୍ତିକଷେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ମହାଧୟ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲା ପରିମଳା ଆର୍ଦ୍ର ହେଲା ।

ଦ୍ୱାରୁ ସେଉ ଟକା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା
ଦର୍ତ୍ତମାଳ ସେହି ଟକାରେ ସେହି କଷ୍ଟମରେ
ଦେଖାଇଲ ହୋଇ ଗାହାର ପ୍ରାୟ ଛଳ ଶୂନ୍ୟ-
ଶୂନ୍ୟ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଏ ସମସ୍ତଟକା
ଠାକୁରଙ୍ଗା ଅର୍ଜୁଣତତ୍ତ୍ଵରେ ଅଧିକାଦସ୍ତ୍ରରୁ
ଝର୍ଣ୍ଣ କର ସାବକ ନିୟମ ବଜାଏ ରଖିଥିଲାନ୍ତି ।
ସବକାର କାହାତୁର ମନ୍ଦରର ଘର ଛାନ୍ଦଗ
କଲେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଧିକ ଟକା ନାହିଁ ଦେବେ
କିମା ପ୍ରତ୍ୟେହିକ ଭୋଗରୁ ସେହି ଅନ୍ୟାଭେ
କର୍ତ୍ତନ କର ଦେବେ ଯେ ଏହିହୃଦୟ ମଧ୍ୟ
ଶୈଖ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଗୋଟିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାପ
ଦେବାର କଣେଖ ବୟାପ ଗୋଟିକ ଦେଇଥିଲୁ
ଦିଶେଷଟଃ କଥକ ଦୂର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଳ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବଜା ମୁନ୍ଦ୍ରମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସବାର
କହୁଣ୍ଡକ ଇଲା ମନ୍ଦରରେ ଅଦୟକୁ କଷ୍ଟ
ଦିଶିଥିଲା ସବୁର ସେ ସବାନ୍ତି ହୋଇଥ-
ିଲା ।

ଶକ୍ତିରୁଷ୍ମୀଣ ଖୁଣ୍ଡିଆ ମହାପୟୁ ଭ୍ରମ୍ଭିତ
ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ କରି ବି ଗତ ଲାଞ୍ଛି ଦୂର୍ଭେଦ
ସମୟରେ ସରମର ବାଦାତୁଳ ଦେବତବର୍ଷିର
ସରସ୍ଵତ୍ର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ମାଧ୍ୟ ଦେଇସୁବା ମତେ
ଠାକୁରଗତ୍ତା ନିଧ ଅପଶାର ସହେଲଶବ୍ଦକାଳୀ
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଭାବୁ ଦେବତବର୍ଷିର ଘରସ କବାକ
ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସେହି ଘୋର ଦୂର୍ଭେଦସମୟରେ
ଅପଶାରସ୍ଵରୁ ପ୍ରକାଶକ ଅନେକଟଙ୍କା ଜୀବିର
ଶା ଶା ଜଗନ୍ନଥମହାପ୍ରଦୂତର ନିରାକରିମିତ୍ରିକ
ସେବା ଆଦିକ ଜୟମରେ ନିମାତ କରିଥିଲୁଗ୍ନା ।
ଶ୍ରୀରାଧାରାପ ନିରାକରିମ ଉତ୍ତିତ ଶ୍ରୀରାଧାରାମ କୁମାର
ଅଭ୍ୟମୋଦ୍ଦର ଦ୍ୱାରା ପରିପାଦିତ ଧାର୍ମିକ ଦେଶ ।

ପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତି—ସରବାରବ କାହୁର ଜୀମ-
କିଷ୍ମଶ୍ଵରୀୟ ପାର୍ଶ୍ଵକାଣରେ ଦସ୍ତ ଜ୍ଞେଷ
କଲେ ଅନୁମାନକର ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକାମର
ସହିତରେ ବିଦୃଷର ଦେବ ସେଥିର ସ୍ଥାପନ
ପ୍ରଥମରୁ ଅବସ ଦେଇଣି ତାରଙ୍ଗ ବି ଯେଉଁ
ଆମନିରର ସି ବିଦୃଷେକାର ଚକ୍ରା ଉଧରରୁ
ଦେଖିବ ବିର୍ମାୟଲେବନର ଯିବାର ନିଷେଖ
ଥିଲ ବେହି ଚକ୍ରାଜୟରେ ଏ ବିଦୃଷକଟିରେ
ନ ସମ୍ମାନବନେବୁକଳମାନେ ଗୋପର୍ମ ତା
ନେଇ ଯୁଗା ଟିକି ଗୋପର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କ୍ରୋଲ ବାନି ଫୋର ପ୍ରଥମ ଜ୍ଞାନ କରିବ
ସମୟରୁ ପଦର ଦେଇଥିଲେ ଏବ ଦେମାନେ
ବନ୍ଦିଚିନ୍ତା କିଛି ଆଜା ପଦ୍ମାର କର କୌ

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁସଲିମାନଙ୍କଙ୍କୁ ବିଲମ୍ବାଳେ
ଉଠିଯାଇ ହୃଦୟକେଣ୍ଟିବିଲମ୍ବାଳେ କେବେଳ
ଦଳ ହେଲ ବିନା ଯୁଗା ଓ ବିମର୍ଶଦେଖାଇରେ
ପଥର ଦେଇଥିଲେ ସୁରା ସେମାନଙ୍କର ଅ-
ଧୀର ଓ ଅପରାଧାର ପୋଷାକମାତ୍ର ଘୁରୁଛାବ
ବୁଝିଲାଏରେ ଗାହୁ ଘୁରୁଲିବ ଯମା ହେଉଅଛି
ଏ ଅଛି ଅକ୍ଷୟ ।

(୯) ଗ୍ରାଜଗନ୍ଧାମହାପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟାର କରିଥିଲେ
କାଳେକନାମମହାପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟାରହାର କବତ୍ତି
ପିଣ୍ଡିରୂପରେ ବିଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଅଭିଗ୍ରହ ସେହି ଉପ
ଦିନୁ ସମ୍ବନ୍ଧାବଶଳେକରି ମୀଳାର ନିର୍ବନ୍ଧ
ଅଲେ ଦୁଷ୍ଟା ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାରର ଉପରେ
କନେଷୁଦଳ ଅପର୍ଯ୍ୟାର ବନ୍ଧୁଦରେ ସେହି
ଉପରେ ଏହାର ଦେଇଥିଲା ।

(୬) ଶାଖାପଦାପ୍ରକଳ୍ପର ସେଇଁ ପଦତମିତ୍ୟ
ପାଦାପଦକ ସମସ୍ତକୁଳମୂଳକର କେବଳସଂରକ୍ଷଣ
ଅଟି ଓ ସେଇଁ ପାଦାପଦକରେ ଅଛି ମାତ୍ର
ମୁଣ୍ଡ ଲଗାଇଲେ ହଳମୂଳକ ନତ୍ତ କବର
ସାଥୀକାଳ ଜୀବ ବରାନ୍ତି । ଯେହି ବିଧାତକ
ଭାଷରେ ବରାନ୍ତି ତା ଏ ଉଚ୍ଚବରଦନ
ପରିଦର୍ଶକ ଉତ୍ତର କଷ୍ଟରସି ପାଞ୍ଚମୀତା ନେବା
ସବୁ ଅପରାଧ କବରହୁଳ ପାଲଟାରୁମାନ
ବିଶେଷ ଅନୁକଳ ହୁତା ହେବାରୁ ବଢ଼ି ମହାଶଳ
ହୋଇଥାଲା ।

(୧) ପୂର୍ବତାରେ ଦ୍ୱାରା ଏକାଟି
କର ଯିବାର ନିଷେଖ ଥିଲେବା ସେ ପ୍ରାଚୀ
ରେ ଅସିଥାଏ ଦିନରେ ପ୍ରମାଣ କରାଯବା
ବେଳେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଦିନକ ଉତ୍ସବ—

(୮) ପଥମ ଚାକଫଳ ସରକାର ତଥା
ପର ବର୍ଷାରୁ ଦେଖିଲୁ ମୋହର ଦେବାଧ-
ିନ୍ଦ୍ୟେ ଶ୍ରୀରାଧାର ଦେଖିଲୁ ଯାଇଥିଲେ ।

(୧) ବର୍ଷାଟିଥିଲାକି ଯେତେ ଏ ପୂର୍ବାହିନୀ
ଦେବା ପରି ଅଳ୍ପକାହିଁ ସେବକ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ
ଦେବ ଉଚ୍ଛବୀ ଯିବାର କିମ୍ବା ଥୁଣ୍ଡ
ସୁବୀ ସରବାର ତରଥ ଦେବକରେଣ୍ଟକାଳ
ଦେବକରାଣୁ ଅର୍ଜନୀ ମହିନ୍ତି ଥାର ପଦାରଥ
କରୁଥିଲୁ ଏମାହରୁ ସିଦ୍ଧାର ନିଧିମରଜ
ଧର୍ମର ଦର୍ଶକରାର୍ଥ ଥାଇ—

ଶା ଲକ୍ଷମ୍ରଣବାଦସେ ଶତ୍ୟବିଦୀ
ଆସେ ଇନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ୟର ବ୍ରତବାକୀ—
ଯଥୀ—

ସବୁ ପ୍ରମାଣାଜିବନେ
ଧାରନେ ତ ଦରେଇ କୃତିତ୍ବ ।
ପ୍ରାହାରହେବଳୀ ମାଟେ
ସବନୋ ସବ ଲିପିଶ୍ୱାସ ।
ତଥା ଦରେନ୍ତି ମନୀ ମହାପାତ୍ର
ଶ୍ରୀଶ୍ଵର କୃପତ ର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ତତ୍ତ୍ଵଶୈଖିଷ୍ଠେ ଲାପନେ
ଦେଖିବନୋ ଦରେତଥା ।
ପ୍ରଦେଶ ସବନାଳାଳାଂ ଏ
ପୃଥ୍ବୀ ବଜାର ସତ୍ତରିଂ ।
ଦୟନାଳାଳ ବନ୍ଦୁଦେବ କୁମାର
ଶ୍ରାବଣନୋ ଦରେନ୍ଦ୍ରହବା ।
ତଳାତ୍ମମଦୋଦୟେ ସପ୍ରମାଣିତ୍ୟ କବି
ନୁହଇ ଦୃଷ୍ଟିନାହେ ।
—ପ୍ରତ୍ୟେକନେତ୍ୱେ ସବନାଳ କଷାଯଚିତ୍ତ
ହେ ।
ସବନେତ୍ର କଥା କହି
ତାମ୍ଭରେ ଦେବଯୋଗଭା ।
ଅନନ୍ତାଶା ପଦା ତାମ
ନେବେ ଦ୍ୟନିବଟେ ତଥା ।
ତତ୍ତ୍ଵଦେବନାହେ ବନ୍ଦୁଦେବ
ଅର୍ଦ୍ଧାର୍ଥ ନିପାତଯେହ ।
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦେବନାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଏକବିବାଦ
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଦମନାଥ ପାହାସୁତ ଓ ମୟମନ୍ଦ ଦାତା
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦେବନାଥ ପଦାଶ ଅନ୍ତମେଦରେ ସବନେ

ପ୍ରମୁଖ— ଏହି ପ୍ରସାଦମାତ୍ର ଜୀବିତ
କରିଲୁ କୁଷରେ ଅନୁଶୁଦ୍ଧିତ କରିଯାଇ
ପ୍ରମୁଖ ହିନ୍ଦୁ ମହାବିତା; ବିତା ଓ ସମ୍ରାଟ
ମହାବିତାରୀ ଏହି ପ୍ରମୁଖମହିଳାଙ୍କର
ହାତ୍ୟକ ସହାନୁଭୂତି କମଳାଙ୍କ ପଠାପରି ।
ଏ ଦରଶାନରେ ଦରଶାନ ଏଣ୍ଟିର ଏଣ୍ଟିର
ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ବନ୍ଦିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖ ।

କୃଷ୍ଣ ପ୍ରତିବନ୍ଦି— ଏହି ଜ୍ଞାନାବଳୀରେ କିମ୍ବା
ତଥା ମଧ୍ୟମାଳାରେ ଗୁରୁଚବ୍ରତଙ୍କୁ ଓ ବିଜ୍ଞାନୀ
କୃଷ୍ଣମେଦ୍ଵେ ପମାଂତ୍ର ପଠାଇଲୁ ପ୍ରାଣକା
ବୁଝାଇ ଓ କର୍ତ୍ତ୍ତୁରେ ଏ ମୋହନୀ
ପଠନେଇ ଶରୀର ଠାରୁଛସନ୍ତକ ଦସ୍ତକେ
ମନ୍ଦରବ ଖାର ଯେବେଳ ଏହି ମୋହନୀ
ହେଲେ ।

କରୁଛ ତଥା ହୋଇଲା ଏ ଦୂରମାତ୍ର ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କିମ୍ବା ଉପରୀଯ ଦେବ ଗୋପନୀୟ ଶବ୍ଦମୂଳକରେ ସମ୍ମାନ
କରିବାର ମଧ୍ୟ ପାଇଁ ଶବ୍ଦମୂଳକରେ ପାଇଁ

ଆରଣ କର ଲୋକରେ ପରମାର୍ଥର ପରିଚୟ କଥନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବୈଦିକକର୍ମର ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟାକ୍ତିଗତ କଷ୍ଟ କଳକ ଥାରଣ କରିବାର ଯେବେ କିଛି ପ୍ରମାଣ ଥାଏ ତେବେ ଏହି ପଢ଼ିପାଠରେ ଅଧିକ ଶାଠକର୍ମରୁ କେହି ସହିତର ଦେଇ ଥାରିବା ଅପାରେ ଏହି ପଢ଼ିପାଠ ପ୍ରତିନିଧି କରିଗଲା । ତାହା ।

୧୯୫୮୭ । ନା । ବ—ବେଦଧର୍ମୀନୂଷ୍ଠାନୀ ।

ସେଇଁ କୃଷ୍ଣମର ନାମ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦିର ବୋଲି କହିବାମାତ୍ରେ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଅନୁଭବ କି ଅନୁକଳନୀ ଜାତ ହୁଏ ପୁନଃ ତାହାକୁ ଭଲଟା କରି ପଡ଼ିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଲିମ ବୋଲିଲେ ଦିନାତ୍ମ ବରକୁ ଅପେ, ଯବେକୁ ପ୍ରକାଶଦିର ପ୍ରକାଶର ତିମାଦିର ଶିଂବଦନୀ ଜଗତକିନ୍ତି

ତଳିତ ମାସ ତା ୧୯ ରଖିରେ ତନ୍ତ୍ରଗା-
ପ୍ରକାରରେ ଶ୍ରୀ ବାମଶ୍ରୀବର ସେଇଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଭିଭାବରେ ଅବିଭାବର କରିବାର କାହାର ଦେଇ ନାହିଁ ରଖିରେ ଅଭିଭାବର କରିବାର କାହାର ଦେଇ ନାହିଁ । ଯଥା;—

ଅନୁଭବ ମନେ କଷ୍ଟକେ ସେଇଁ କୃଷ୍ଣମ-
ବାଣୀ । ଭଲଟା ଯୋଗିଲେ ସେ ବାଣ ପୁଣି
ବରଗ ଅପେ ।

। ଅ !

କୋଇଅତ୍ୱ ମେଲୁ ରମ ବୋଲି ଦେଖିଯାଇଥା
କିନ୍ତୁ ତିକ ନିଧ୍ୟାହିତ ଓ ଅଳଂକାରକ ପ୍ରୟୋଗ
ହେଲ ଏଣକର ମହାଶୁଦ୍ଧି ହୁଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଇ ଗବି ଉତ୍ସାହ ଦର୍ଶନ ଯେ ଏ ମହାଶୁଦ୍ଧ
ପ୍ରୟୋଗରେ ଗାର୍ଭିକା ଦୋଷ ଏବବିଧ
ପୁଣ୍ୟକୁ ବାକମାନ ବାକ କର ତତ୍ତ୍ଵକୁ
ସୁଖି କରନ୍ତି ।

୧୯୫୮୭ } ଶ ବିଷୟରତ୍ନ-
କୋମାନ } ବାକିଶେଖର ।

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।

କରୁ ବୋଲିନାହିଁ ତେଜିଷ୍ଠ	ଦିନକ ବିଜ୍ଞାନ ୨୦
ସେଇଁ ନିଧାର ଅଛି	ପର୍ବତ ଅର୍ପିନ ୨୦
ପରିପ୍ରକାଶ ରମନାଥ ଥାତ୍ରାର	ମନ୍ତ୍ରା ବିଜ୍ଞାନ ୨୦
ଏକନ	ଅର୍ପିନ ୨୦
କାରୁ କୁରୁମାର ଗୋଟି	ଅର୍ପିନ ୨୦
ପ୍ରଦୀପା ଦିନ୍ୟାଧରାନାଥାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କଲ୍ୟାନୀ	୨୦
ପନ୍ଦିତସାହ ହିତ	ପ୍ରସ ବିଜ୍ଞାନ ୨୦
ଗୌରବ ପାନୀଧିକ	ତେବାନାଳ ଅର୍ପିନ ୨୦
ପରାମାର୍ଥ ପାନୀଧିକ ମୋହାର	ବିଜ୍ଞାନ ୨୦
ଜମାଦରର ନିତି	ଦିନକ ଅର୍ପିନ ୨୦
ଦିନମାତର ମହାତ୍ମା ମୋହାର ବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ପିନ ୨୦	

ବି ଜୀ ପନ୍ଥ ।

କଟକ ପ୍ରିୟିଂକଲାନାନ୍ଦ ସହାଯୀରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ହେଉଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ-	କଟକ
କଟକ	ପନ୍ଥ
ପ୍ରେମତଥା (ଶାଥା)	ପନ୍ଥ
ବୁଝାପାଠ ୧ ମ ଭାଗ	ପନ୍ଥ
" ୨ ମ ଭାଗ	ପନ୍ଥ
" ୩ ମ ଭାଗ	ପନ୍ଥ

ମହାମାନ୍ୟ ଶ୍ରୀମତୀ ଭରତରେଣ୍ଟାଳଙ୍କ ସୁଲିଲ
ଅର୍ଥାତ୍ ସାହିତ୍ୟକାଳର ବ ୨୦ ଶୀଘ୍ର ମହୋ-
ପ୍ରବୃତ୍ତି ପଦ୍ଧତି ମାସର ତା ୧୭ ରଖିରେ
ଏଦେଶରେ ଦେବାର ସ୍ଥିର ଦେବାରୁ ଗତ
ବୃଦ୍ଧତବାର ଅତ୍ୱି କଲେଜ ଗୁହରେ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରାଥମିକ ଅସ୍ଥବେଶନ ହୋଇଥିଲା ଭିଜ୍ଞାରେ
ଏହି ଧ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବା ତଳିତମାସ ତା ୨୨ ରଖି
ଶନିବାର ଦିନ ଦିନ ଶା ପମ୍ପରେ ଭିଜ୍ଞା
କଲେଜ ଗୁହରେ ଏ ନଗରବାସୀ ସମୟ ଦ୍ରୁ-
ତେଳକକ ଏକସାଧାରଣ ସବୁ ଆହୁତ ଦେବ ଓ
ତହିଁରେ ଭିଜ୍ଞା ରହିବର କାର୍ଯ୍ୟମାନ କିମ୍ବୁ
ନିବାସରକାଣ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏ କଲର
ବାର୍ଷିକ ବୋଲି ବୁଝା ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ବାର୍ଷିକ
କରିବା ଅଭିନ୍ଦନ ସହିତ । ଅନେକବ୍ୟାନରୁ
ପରମାସ ଅସ୍ତ୍ରବା ଏବଂ ଆହୁତ ପର-
ମାସ ଅସ୍ତ୍ରବାର ସମ୍ବାଦକ ସବୁ ରେଜି-
ଷ୍ଟ୍ରୀଜ କରିବା ତାରଙ୍ଗ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପରମାସ
ଯୋଗାଇବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବାକୁ ହେବ ।
ଏଥୁଥାର୍ଥ ଜରଦକ ଭରମାଳକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ
ପରମାସ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲ ପାଇଁ ଜାକଟି-
ଟ ଅଥବା ମନ୍ଦିରର ହାତ ଟ ୨ କା
ଲେଖାଏଁ ଦାଦକ ଓ ଅପାନାନାମ ଓ ଠକାଣ
ମୁଖୁ କର ଲେଖି ପଠାଇବେ ଓ କଲଟ
ଡାକଟର୍ ଲେଖାବେଳେ ବାଜା ଟଙ୍କା
ଦେବେ ଦେବେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ମହାଜଳ

ପ୍ରାଣର ଯୋଗେନ୍ ସୁଅରିଷା
JOSEPH SOARES
33 Elphinstone Circle,
BOMBAY.

ଏବଂ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟକୁ

ଅନାଦିଧର୍ମପୁସ୍ତକାଳୟ କଟକ ଗଜାନନ୍ଦର
ଅଳ୍ପ ।

ପୁସ୍ତକ ପିତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ କଟକ	ମୂଲ୍ୟ ୨୦
ପରମାସ ଅସ୍ତ୍ରବାର କଟକ	ମୂଲ୍ୟ ୨୧୦

ସତୀନାଟକ ।

ଅମ୍ବକ ଏ ନାଟକର ପ୍ରସରଣ ଏହି—
କୌଣସି ବଜାର ଛଣେ ପରମଧରାଜନାଥ
ପ୍ରକାଶ ଆଶକ୍ତ ଦେବାରୁ ସେ ଦୀ ଦୁର୍ବିଗ୍ନିର୍ମଳୀ

କବିପ୍ରକାଶକୁ „ ୧୦ ୯୫
ଏ ଖଣ୍ଡ ସ୍ମୃତିକୁ ଜୀବନଚାଲ
ସମେତ ୧୯୯୯

ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଷ୍ଣଥର କାମ ଓ ଜୀବନ ଓ ମୂଲ୍ୟ ।
କୃଷ୍ଣକାଶକ ଉଷ୍ଣଥ ଏବଂ ପାଇ

ଦିଷ୍ଟରେଗ ମହୋପଥ୍ୟ ୨ ବହିକାଳୁ „ ୫ ୩
 ଘାସରେଗର ତିର୍ଯ୍ୟ ପାଆଳୁ „ ୩ ୧୦
 ଦଲ୍ଲାର୍ପର ମହୋପଥ୍ୟ ୧ ଠବାଳୁ „ ୩ ୪
 ଅଜାର୍ଣ୍ଣାତାର ମହୋପଥ୍ୟ ୧ ଦରଳୁ ୩ ୧
 କୁରଗେଗର ଜାଣ୍ଣିକାଦିର୍ଥ ପା କୁ ୪ ୧୯
 ବାତରେଗର ମହୋପଥ୍ୟ ପା କୁ „ ୩ ୧୯
 ବାସୁରେଗର ମହୋପଥ୍ୟ ପାକୁ „ ୫ ୪ ୯
 ଧାତପଳ ଓ ମେହିଗେଗ ମହୋପଥ୍ୟ

ପାଇଁ ” ୧୦୯
ମର୍ଦବଂଶର ଉଷ୍ଣ ଦିନକୁ ” ୧ ୭
ଏହଙ୍କ ତାବନହସର ଅଳଗା ଲଗିବ
ପ୍ରଦର୍ଶନକମାଳେ ପଢ଼ ୬ ମୁଲ୍ୟ ବନ୍ଦିତ
ପ୍ରେରିବ କଲେ ଆଜିପାରିବେ । କଟକ ବଜା-
ମନ୍ଦିର ଅଳାଦାଥିନ୍ଦ୍ର ସୁମକ୍ଷାକାଳୀୟ ।

ଶ୍ରୀ ଗଜାଧରବ୍ଦୀ ଅବଧୂଳ ମହାରାଜ

ମେଘରୋଗ ।

ପ୍ରସାଦରେ ସମସ୍ତ କ୍ଲାନ୍‌ଫିଲ୍ଡର୍‌ଜୀ ନିର୍ମତି
ଦେବ । ହରନ୍ତ ପ୍ରମେଦବ୍ୟଥ ବେଳୁମାନଙ୍କୁ
ଆକମନ କରିଅଛି ସେମାନଙ୍କର ଶିଳାର୍ଥ ଶ୍ରୋ-
ଗବରିବାର ଉଚିତ ନାହିଁ ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥବ୍ୟୁ-
ଦ୍ରାଷ୍ଟର ଜୀବନର ମାଧ୍ୟ ସରିଥାଏ କରିବାରେ ।

ଏହି ଜୀବନ ସାଧନରେ ଏକପ୍ରାତି ସେ-
ବା ଦଲେ କୃତିକଷେତ୍ର ଏବଂ ତିନି କୃତ ସପ୍ରା-
ତିରେ ଯୁଦ୍ଧକଷେତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଆଗେମ୍ୟ ହେ-
ବ। ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଅଗେମ୍ୟ ନ ହେବେ କିନ୍ତୁ
ଯୁଦ୍ଧକଷେତ୍ର ଏ ବ୍ୟାଧ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମରେ ସଜ୍ଜ
ହୋଇ ଜୀବନକର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିହବ ।
ଯେଥର ଦୟାକଷେତ୍ରେ ପ୍ରାଣର ନ ହେଲେ ଆଜି
ଯିବ କାହିଁ ଅନେକ ଦେଖି ଅଗେମ୍ୟ ଲାଭ
କର ପ୍ରକାଶପତ୍ରମାନ ଦେଇଥିଲୁଗି ସେ ସମସ୍ତ
ଅଭିନମରେ ଯୁଦ୍ଧକାଳରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ
ତିନିକାଳୀ ଅତ୍ୟନ୍ତଶ୍ରେଣୀ କଂମ୍ରାଇ ଚକନରେ
ଥି, ହେ, ଯତ୍ତ କଷାନିଦିତାରେ ଏବଂ କଷା

ଦରଖାବଯାର ପ୍ରଦିବଖାନକ ସୁମୁବାଳୟରେ
ଏହି ତ୍ରିଷ୍ଣ ନିଜୀ ହେଉଥିଲି । ମର୍ଦ୍ଦ ଏବଂ-
ସୈକଟିକ୍ ବା । ପୁରୀର ଓ ଜ୍ଞାନଶର୍ମା ସୁଥବ ।

ବାଲ୍ମୀକି | ଗାନ୍ଧି

କଳିନ୍ଦଶିଖ ଗୟା ତରରେ ସହର କଟକ
 ଗୋଧୁଳୀ ବଜାର ବାବୁ ଗୌରାଙ୍ଗର ଗୟାକୁ
 ବଦା ନକଟଚ ବାବୁ ଅର୍ତ୍ତବନ୍ଦି ତର କଣ୍ଠାମାଳ
 ଦୋକାଳରେ ହକ୍କୁ ଦେଇ ଅଛି ସଥା—
 ୧୯ ପତ୍ର ବାଗାନ୍ଦ ଜମାର ୧୯୫୩୫୧୦୦
 ୨୦ ପତ୍ର " " ୧୯୫୩୫୧୧
 ୨୧ ପତ୍ର " " ୧୯୫୩୫୧୮
 ବେପାରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଘେରାନାଲେ ଏକ
 ଦିନେ ଉଠିମ ବା ଅଥବା କୟା କରିବେ ଅତ୍ବ
 ମନୁଷୀ ମନ୍ଦ୍ୟରେ ପାଇ ପାଇବି । ମନୁଷୀରେ

ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ ଗୋକୁଳଙ୍କର ପ୍ରସଂଗ
ଦେଇଥିବାକୁହାର ବିଷା ନିବନ୍ଧନ ଅମୃତାଳକର
ଦୋକାଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରଚୋଣା ଓ ଫଳଜ ଏବଂ
ରେଷମାର୍ତ୍ତମେର ଲୁଗା ଓ କ୍ଷେତ୍ରକର୍ତ୍ତା ଓ କଳା
କବି ଚମାଖ ସତରତର ବନ୍ଧୁ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦୁକବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟା
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଭାବ ଅଛି ଦେବେବ ପ୍ରେକ୍ଷଣ
କଳାଶାହ ବନ୍ଧୁ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନମ୍ବୁ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ଯାନ୍ତାଙ୍କର
ସାହା ଅବଦିକାଳ ଉତ୍ତର ପେକାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
ପରି ଦିଲେ ପୁରବ ମଲ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଥାଇବେ । ଏହିତା ଅମ୍ବେମାନେ ବିଲେଇ ଖାଦ୍ୟ
ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ସକାରେ ଦୋକାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛି । ଦେହ ଖରି କରିବାକୁ ମୁହଁରେ ତା
ବନ୍ଧୁ କରୁଥିବ । ସହ ଉତ୍ତର ହାତୁମାଳ ଦରି
ଦେବା ପଦ ଅପଣା ମଜଲିଷ ସକାରେ ବନ୍ଧୁ
ସମାପ୍ତି ଦିଲିବେ ଏକ ସମ୍ବଲ ତେ ବଜା ଟଙ୍କା
ହିସାବରେ ଦତ୍ତାବେଳେ ଥାଇ ଥାଇବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର ଏହି ସମ୍ବଲଦିନ ଲୁହ ତାଙ୍କ ଉପରେ
ଥିବ । ଏହି ହେଲେ ହାତୁର ପରି ମରି ହୁଏ
ଦିଲାଏ ହିଏ ।

ପ୍ରକାଶକ

ବଳବ ଫେରିଥା କି ତୁ	ମନ୍ଦ ଦିନର ଆଜି ତୁ
ହୁଏ ମନ୍ଦ ଦେବରେ	ହୁଏ ଜାଗିର ମାନସ
ମନେ ।	ଦେବର ଦେବରୁକ
ଦେବରୁକ	କରସ କରସରୁକ
ଦେବରୁକ ଦେବର କରସରୁକ	.. ଏକବୀର କୃଷ୍ଣ
ଫେରିଥା କି ତୁ	ଦେବରୁକ କରସରୁକ
ଫେରିଥା କି ତୁ	ଫେରିଥା କି ତୁ

କେବଳ ପରିଚ୍ଛା କରିବା
କରିବା କାହାର ଦେଖ-
ଦେଖ କୁ କରିବା
କରିବା କାହାର ଦେଖ-

ଶାରୀ ପାଦକର ହୀ
ବାଲକ ଏ ଦେଖାଯା
ଦେଖି ତୁ ଥି ।
ଦେଖ ହେ ।
ଦେଖନ ଥାବି ।
ଦାବାର ସାଧାର ଯଦ୍ବିଦ
ଦୂରୀ ପରିଷାର ହୁଏ
ହେତେ ମେଳ—ଅତି
ମୁକଣୀ ହେବ ।
ହେଲ ହୁଏ ।
ହେତେ ହୁଏ ଉଦା ।
ହେତେ ଆବ ।
ହେତେଦେଇବ ।

ପୋରାଦିତ୍ୟନନ୍ଦ କେତ୍ତ
 ମେଳ ଓ ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ
 ଉତ୍ସବ ଘରେ
 ହୃଦୟ ଦାତ ଶରୀର
 ଲୋକିଗାନଦେଖେ
 ଓ ଶୁଣିଲେ କଥା
 ଏହା ।
 ଅଭିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ
 ୧୨ x ୧୦ ୫
 ୧୨ x ୧୨ ୫
 ପରିଚେତକ ପାଇଁ ୩
 ପରିଚେତକ ୫ x ୫ ୨୫
 ମୋଜା ଓ ମୋଜାକିରଣ
 ଉତ୍ସବ ଧୂମ ପରିଚେତକ
 ବନ୍ଦର ମାନ୍ଦିକ ଦଳ
 ପରିଚେତକ ପାଇଁ
 ୩୧୨

ମାନ୍ଦିକ ତାଳି ଦୁଇଲେ
 ହେଉ ଦେଇଲ ଦେଇଲ
 ସରେ କପଳ ହେବ
 କାହା ।
 ଏ ସେ ସବ ଜୀବିତରେ
 ବାବାକ ଓ ଦୁଇଗା ।
 ଦେଇ ଅବସଥା
 ଏହା କାହାର ।
 ସୁମଧୁର ହୋଇ ।
 ଆହିଦେହ ଏ ପେଟୁଲେଲୁ କ
 ଅଛା ଏ ପେହାଲେଲେଲେ
 ଦେଖି ବଢ଼ିଲ ଦେଖି
 କାହା ଦୁଇଲ ଦେଖି
 ପେଟୁଲେ କଲାତା କ
 ଦେଇ ଦେଇ କାହାର
 ଦେଇଲ କାହାର କ
 କାହାର ।

କଟିଲୁ ପେଣନ୍ତି
 ଦସରିଛ ପେଣନେ କାହିଁ
 ଆଜି ଶାନ୍ତି
 କରିବିଲ କାହାପଦ ଅନ୍ଧାଳ
 ଦିଲୀର କରେନ ଏବଂ
 କରାଇ କରାଇ ।
 ମନରାମ ।
 କେତେ ହୁ ପେଣିଲୁ
 ସମ କୋଠଳ
 କରାଇଲା ଆଜା ଏ କାହାର
 ତ କର
 ମରିଦାକାଷ ତ କେଇ
 ପାଇ ଯାଇଯୋଗ କାହା
 ଆଜା ।
 କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅଭ୍ୟବସ୍ଥର କର କାଳ

ପରିବହାରେ କଲେକ୍ଟ ଉତ୍ତାନପାଇ ଏବେ ଅନେକ
ଶିଖ ଦୁଃଖ ଶାଖ ଦୋଷରେ ପଥାମ୍ବା—

312-88

卷之三

卷之三

ମାତ୍ର କୌଣସି ଦେଇପଥ ଯେତେବେ ଏହି ବନ୍ଦମେଳି
ବିଶ୍ଵାସ କରି କାହାର କାହାର ହେବ ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧି ଓ ଭାଷାରେ କମାଣେ ଏହା ପରିମା ଅବ୍ୟାପ୍ତି
କରିବା କି କିମ୍ବା କାହାରେ କରିବାକିମ୍ବା କରିବାକିମ୍ବା

249 000 00000 000 0000000 000
00001

କେତେ ପରିମାଣର ମୁଦ୍ରା ଉପରେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ?

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାଧ୍ୟା ଦୁଇକ୍ଷମନ୍ତ୍ରାଦିପତ୍ରକା ।

୧୨୯

ବା ୨୫ ଦିନ ମାତ୍ରେ କରଣ୍ଡୁ ସବୁ ପାଇଁ ମୟଦା ମୁଁ ମାତ୍ର ୦ ୧୮ ବର୍ଷ ୧୯୫୫ ବାର୍ଷର ଶେଷକାଳ

ଅଞ୍ଚଳୀମ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୩୯
ପ୍ରସାଦେଶ	ଟ ୨୫

ଓଡ଼ିଆର ଲାକ୍ଷମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ ୮୦୯
ବାଲରେ ପେଟ୍ କମିଶ ବିଷ୍ଣୁ ଓ ଯାହା-
ଦିବ ଗପୋଟ ଭକ୍ତବର୍ଷର ପ୍ରକାଶରେ
ବାହୀନ ଥିଲ ଅବ୍ୟ ଚର୍ଚାର ଶେଷ କହାନ୍ତି
ହୋଇ ଦାହି । ବଜୀୟ ଗବ୍ରମେଣ୍ଡ ଭକ୍ତ
ଗପୋଟ ଅପଣା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହିଳ ଏଣ୍ଟ୍ୟାଗତ-
ଶ୍ରମେଣକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ସବୁ ପେହର
ଲାଗିବ ଗବ୍ରମେଣ୍ଡର ବିଗ୍ରହକାଳରେ ଉତ୍ତରାଧି
ଏବେ ଗତବର୍ଷ କୋବଳ ପଥରବଳ ସଙ୍ଗ-
କାଳ ପ୍ରଭାମାନେ ପଥରବର୍ଷକୁ ବନ୍ଦିଦୂହ ବର୍ଷ-
ଶତା ପ୍ରଭୟକେ ଲାକ୍ଷଳକ ଜ ପାଇବାରୁ ଜଳ-
ଦିବ ଦେବାକୁ ଅପଢ଼ି କରୁଅଛନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠଗୁ-
ର୍ବାହମାନବ ସମ୍ମର୍ଭରେ ଗବ୍ରମେଣ୍ଡକୁ ଶେଷ
କହାନ୍ତି ଶାନ୍ତ ବାହାରିଲେ ବହି ହଲ ହୁଅନ୍ତା ।

ଶତଶୁବ୍ଦାର ଏ ନଗରର ପ୍ରଥମ କେତେବେଳେ ମିଛନ୍ତିଷିପଲ ହିର୍ମାର କମିଶର ଜିଲ୍ଲା-
ଚକ ଦେବାର ଦିନ ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିବାରୁ
ପ୍ରଥମଧରମକୁ ବାରୁ ମହାକଳଗୁପ୍ତ ତେଷଟା
ଓ ପୁଣ୍ୟକାଳଗୁରୁ ବାରୁ ବଳରମ ଦାସ
ବନ୍ଦଚତୁର୍ମୀ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲେ ନବମିଜ୍ଞା-
ନେନେ ଅକଣ୍ଠକାଳୀ ସର୍ବଦିକ ଯୋଗ୍ୟ କରିବା-
କାମାଳେ ମନ ଦେବାରୁ ବାରୁ ହାରିବାତାଥ
ତତ୍ତ୍ଵର୍ତ୍ତ୍ଵ ଜିଲ୍ଲାକିନ୍ତ ହେଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମବିଷ୍ଣୁ-
ନେନେ କେହି କରିବାତା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ
ତାହିଁ । ସୁଖିବାରେ ଛନ୍ଦୁକାଳର କେହିଁ

କରୁଥାଇବା ଅବଳମ୍ବନରେ ନିଷ୍ଠାଚଳ
କାର୍ଯ୍ୟ, ସମ୍ମାଦତ୍ତବେବ ହୋଇ ନିମ୍ନା ଦୟା-
ଶିଖର ଶୁଣି ସେଠାରେ ବିପ୍ରିତ ଥିଲେ ।
ଏଥରୁ କଣାପାଇଥିଲୁ ସେ ନିଷ୍ଠାଚଳ ସମ୍ମ-
କୀୟ ନିଯମ ପ୍ରତିଧାନକରେ କୌଣସି ଗୋଲ-
ଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ସବୁରେ ବାବୁ
କୁରୁରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଜ୍ଞାନ ବହିଲା ।

ଶିଖାଦିନୁ ସରବର୍ତ୍ତରେ ନବସମ୍ବାଦ ଜାମାନା
ସେଇଁ ଦ୍ୟାହକ ସମ୍ବାଦ ବାହାରିବାର କଥା
ସଲା ଗପ ଉଦ୍‌ବାର ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥମପଣ୍ଡିତ
ବାହାର ଥାଇ ଏହ ପାଦା ପ୍ରାୟ ଦେବାର କୃତ
ଦିଲା ସହି ସାବାର ବରୁଆହୁ । ଏହାର
କଳେବର ଉତ୍ତଳପାଦିବାର ଅଧେ ଅର୍ଥାତ୍
ଏହି ଆକୁଳର କୃତ୍ୟାଙ୍ଗୁ ଓ ଅତ୍ରିମ ବାଞ୍ଛିବ-
ମୂଳ୍ୟ ଦେବିତବା ଅଥବା ତାବଯୋଗେ ପଠା-
ଗଲେ ପୁଲଟକା । ଉତ୍ତଳରେ ଏହେ ସମ୍ବ୍ୟା
ମୂଳ୍ୟର ସମ୍ବାଦପଥ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ
ନ ଥିଲା । ସେଇଁ ମାନେ ସବୁର ଅଭିଭୂତ
ସମ୍ବାଦପଥ ପରିବାକୁ ଅଷ୍ଟମ ଶୈମାକଳ୍ପ ପଞ୍ଚ-
ରେ ଏହା ବଢ଼ି ସୁଧାକଳକ ହୋଇଥାଏ ।
ଏଥର ଉତ୍ତଳ ଉତ୍ତମ ଏବଂ ଧର୍ମମାତ୍ର, ବଜ-
ନାତ, ସମାଜମାତ୍ର, ସାହୁତ, ଦର୍ଶକ, ବିଜ୍ଞାନ-
ବିଦ୍ୟୁ ଅଲେଖିତ ଦେବାର ସବୁ ଥିବାରୁ
ଉତ୍ତଳଶୈମାର ପାଠବନ୍ଦ ରୂପବର ହୋଇ
ଥାଇବ । କିନ୍ତୁ ବୁଧିକାଳ କିମ୍ବା ଏଥର ସମ୍ବା-

ଦିବ ଏକ କ୍ରମିଧର୍ମପରିଗ୍ରାମ ଏଥିର ପ୍ରଧାନ
ଦିବେଶୀ ତୋଳି କଣା ଯାଉଥିଲା । ଜବାବ-
ଦିବ ସର୍ବଜୀବ ହେଉ ଅମ୍ବାକଙ୍କର ଏହି
କାମନା ।

ବ୍ୟକ୍ତିମେଷକ ପଦର ଜୁହୀୟକ ଓ ହିନ୍ଦ
ୟକ ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ନୂହକ ନୟମପ୍ରକା-
ରିତ ଦୋଷାଥାତ୍ । ଜୁହୀୟକ ପ୍ରଥମର ସମ୍ରକ୍ଷ
ପ୍ରଥମର ବହିଅଳ୍ପ ବନ୍ଦୁ ସିନ୍ଧୀୟକ ଦୂରି ଗୋଟିଏ
ବରିଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୫୯ ଟା ଦୂରି ଦିଅ ଯାଇଲୁ
ଏଣିକ ୨୦ ଟା ଉତ୍ସମିକ । ବରପ୍ରଦେ-
ଶର ପ୍ରତିକର ଭାଷା ମଧ୍ୟରୁ ବୌଣସି ଗୋଟିଏ
ଭାଷା ସହଜ ଓ ଶୁଣ ବୁଝେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଜୀବିତକି ଥାରକ ଲାହି ସେ ଜୁହୀୟକ ଦୂରି-
ପାଇ ଧାରବ କାହିଁ ଏହ ଓଡ଼ିଶା ଓ ବିହାର ପ୍ରକାଶ
ଅଳ୍ପ ସ୍ରାନ୍ତକ ଶତମାନେ ପ୍ରଥମ ଅନ୍ତକ ଦୂରିୟ-
ଶ୍ରେଣୀରେ ଦୂରାର୍ଥିଙ୍କ ଦେଲେ ହିନ୍ଦୀୟକ ଶତ-
ଦୂରି ଥାର ଥାରବେ ନାହିଁ । ଜୁହୀୟକ ଶତାବ୍ଦି-
ସମୟରେ ଅଭିଗୋଟିଏ ନୟମ ଏହପରି
ଦୋଷାଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିଧ୍ୟାତ୍ ଯେବେ ସରବାରୀ
କଲେଜରେ ପଢ଼ୁଥିବ ତେବେ ପ୍ରଥମ କର୍ଜ-
ଶେଷରେ ଦୂରକଳେତର ଅନ୍ତର ସେ ଶତ
ଦୂରି ଲେଖାପତା ଦର୍ଶାଯାଇ ଦୋଷ ପ୍ରଥମରୀ-
ଏହ ଦେଲେ ଦୂରିୟବର୍ଷକୁ ଦୂରି ଥାରକ ମାତ୍ର
ବୌଣସି କେବଳକାମ କଲେଇରେ ପରିଦର୍ଶନ
କରି ଦୂରି ପ୍ରକାଶ ଏଥିଥାରେ ଦେଲେ

ଜଳ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦେଲେ ସଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।
ବିଶାହରୁଗୀୟ ତାରରେକ୍ଟରଙ୍କ ନିଯୋଜିତ
ତୁଳିତବ ପରାମର୍ଶକ ବୌଦ୍ଧ ସମୟରେ ତାହାର
ସମ୍ମାନ କେଇ ପାରିବେ ଏ ଦ୍ଵାରା କଲ କରୁ ତ
ଥିବାର ଦେଖା ଗଲେ ତାହାର ଦୂରି କାଟ
ହେବ । ଚିତ୍ତବନ୍ଧକାଶ୍ଚବନ୍ଧନ୍ଯ ପ୍ରବ ଏ
ନିଯମହାର ସୁଧିରୁବ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ଜଳକରମ୍ବଦମାରେ ଅମ୍ବା-
ନଙ୍କ ବଲେବୁନ୍ତର ସାହେବର ସ୍ଥବନ୍ଧର ଓ
ପ୍ରଚାଳ ପଢି ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥୁ ପକ୍ଷେ
ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜି କେବେଗୁଡ଼ିଏ
ମରଦମାରେ ଅବର ସେହିପର ମେ ଅଥବା
ସୁଭାବ ଦେଖି ଆଜନକ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ-
ଧୟ ପ୍ରବାଦ ବାଲିଥ ମୌତାର ଦେବେବ
ପ୍ରତି ସଙ୍କ ଧାର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ରେ ନାଲଜନର
ବୁଦ୍ଧିମୃତ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବିଲ
ବରନାନାନ୍ତରୁ ଅନ୍ତର ଥିବାରୁ ଥିଲୁ ବ୍ୟକ୍ତିକ
ବିଲବାଟେ ନାଲକେ ଗଲା ଓ ଜଳବେନେ
ଏଣେ ତେଣେ ମାତ୍ର କଲା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର
ଜଳ ଅବଶ୍ୟକ କି ଥିଲା । ତଥାତ ସବ୍ରତୀ-
ଦେବ ସେ ନର୍ଦୋଷୀ ଫଳବାଲକ କୁଞ୍ଚରେ
ଲେଖିଥିଲା କେବା ତାଙ୍କରେ ଉଦ୍‌ଦିଲ ତଳ-
କର ଶ୍ରୀକ ସବାପେ ସର୍ବିରତ ଜୀବ କରି
ଯଳେ ଓ ସେମାନେ ଅପରି କରିବାରୁ ଶ୍ରୀପ
ଭଲିଧିମୟକ ସାହେବ ତିଥାଟି କଲେବକ୍ଷର
ଅପରି ଅପ୍ରାପ୍ୟ କଲେ । ତଥୁଁ ସେ ପ୍ରକା-
ଶମାକେ ଗୋଟିଏ ଅପାନ ବଲେବକ୍ଷର ପାଦେ-
ନବତାରେ ଅଗର କଲେ ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟ ଏ ବନ୍ଦୁ ମନ୍ଦବମାରେ ଥାର୍ତ୍ତପିବଟ ରହ
ଦର ପ୍ରଚାଳ ଅକର୍ତ୍ତବ ବୀଧିରୁ ରଖା କଲେ ।
ସେ ଗୋଲକ୍ଷି ଅଧିକାରମାନଙ୍କ ପେତ,
ସହାୟେ ଜଳ ଅବଶ୍ୟକ କି ଥିଲ ତେବେବ
ବୁଦ୍ଧିମୃତବଳକୁ ଜଳ ଯିବାର ବାଟ କ
ସୁବାରୁ ଦେଖାଇଲା ଶାଲବାଟେପାଣି ଗଲା ଓ
ଯଳବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ଫଳରେ ପାଣି ମାତ୍ରଯାଇ
ଥିଲା ମାତ୍ର ଏଥ୍ୟାର୍ଥ ସେମାନେ କବାଟି ଜଳ-
କରି ଦୀପୀ ଦୋର କି ଥରାନ୍ତି ଓ ସେମା-
ନକ୍ଷତ୍ରାରୁ କୁମାତ ନିଅଥାର କି ଥାରେ
ତାରମାନମଳମାନ କରେ ଏମାତା ଏହିପରି
ସୁଭାବ ଦେବେ ନାଲକ୍ଷତ୍ର ଝୋବଦ ସାଧା
ଅବଶ୍ୟ ଦୁଃଖାର ପାରେ ଓ ଏଥ୍ୟାର୍ଥ ଅମ୍ବେ-
ଶମାକେ ମାତ୍ରମହିମାରୁ ଅଭ୍ୟାସକ କମାଗର

ଜନସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ କର ସୁବିନ୍ଦୁର ଲେଖନ
ଅଛୁ । କୃତେର ବିଷୟ ଯେ ଏପରି କଲେହୁ
ଟଳ ଶିଳ୍ପ ଏଠାରୁ ବାହାର ଯାଇଥିଲୁ ।

ପ୍ରକାଶକ

ସବୁ ସମେତିମାଳେ ଯେଉଁ ଅଛିନନ୍ଦନପଟ୍ଟମାଳ
ଭାବରେସବରଠାରେ ଅର୍ପଣ କରିବେ ରହି
ଏହି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ କଥା କାରଣ ତା ୧୭ ଉଚ୍ଚ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୋଟିଏ ସମୟ ନିର୍ମିତ କଥା
ମୟଂ ଦେବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀମଦ୍ କରିବେ । ଜନ୍ମିତିର
ସମେତ ଜଗତରେସକାରୀ ହେବ ଏବଂ କ୍ଷା-
ପତ୍ରୀତା-ର କଥା ଘୋଡ଼ା । ଅର ଏହି ଜନ୍ମ
କଲୁ ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀପ କଥା କାରଣ ଗୋଟିଏ
ଖର୍ବି ହୁକୁ ଜଗତରେ ପ୍ରାପ୍ତିତ ହେବ ଏହି ସବୁ
କାର୍ଯ୍ୟର କଥି ଧର୍ମରଣ ଦେପାଦନ ନିଜାକ
ହେବ ଏବଂ ହେତା ସମ୍ପଦ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବାକ
କଥା କାରଣ ଗୋଟିଏ କମ୍ପିଟ୍ ରଠିବ ଦେବ
ହୁକୁ କମ୍ପିଟ୍ ଏହି ସବୁରେ ମନୋଦର
ହୋଇଥାଏ ।

ପାଶରେ ପ୍ରକଳିତ ଅଛି । ଅମ୍ବାଙ୍କ ଦୟାକଣ
ମହାନୀଗୀ ସେପରି ମାଗର ଲୁହାନ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ
ଅମ୍ବାଙ୍କ ଚରନ୍ତି ପ୍ରଥା ସୁମର ଲହାନ
ପୂର୍ବକ ଥାଏ ଦେବ ଦେଇ ତର୍ହିର ଫଳ
ଆପେ ଭୋଗ କରିବାରେ କୁଣ୍ଡିତ କାହାରିକ
ଦେବ ।

ସଙ୍ଗ ଲାଖି !

ତେଣାରେ ଅଳକାଳ ନୂତନ ସ୍ଵସ୍ତିକମ୍
ଥରେ କେବଳ ବିଦ୍ୟାଲୟର ସାମାଜିକ ପାଠୀ-
ସ୍ଵସ୍ତିକ ବାହାରୁଥିବା ଏବଂ ଯାହା ପୁଣି ଶିଖି-
ଲୁଗର କାଷ୍ଟକୌଣସିକମେ ବିଶେଷକଣ୍ଠେକୁ
ଦ୍ୱାରରେ ରହିବାରୁ କଲା ଲୋକବିମାନେ
ଦରାଶିବୋର ମୌଜାବଳୀକ କରିଥିବା
ପ୍ରକେ ଖଣ୍ଡିଏ ସାଧାରଣ ପାଠୀପଞ୍ଚୋଳି
ନୂତନ ସ୍ଵସ୍ତିକ ବାଦରମାର ଦେଖିଲେ ମାନ
କେମନ୍ତ ଅଳକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କୃତ୍ତିମ ତାଦା
କହିବେଛି ନାହିଁ । ବିଶେଷତ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ଅବସ୍ଥା ବୁଝୁ ଯେ ପ୍ରକଳତ ଜୀବବଳ ସ୍ଵସ୍ତିକ
ରୁଜା ଅନ୍ୟକୌଣସି ନୂତନ ସ୍ଵସ୍ତିକ ସବ-
ାଧାରରଙ୍କର ଦୂରିକର ହୋଇ ନାହିଁ । ନାଟକ-
କର ବାଥର ଅନୁର ଗୋଟିଏନ୍ଦ୍ରୀ । ଗତ ଦର
ନୀରେ ଯେଉଁ ଦୂରିକର ଜାତକ ତେଣ୍ଟାରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଇଅଛି ସେ ସବୁ କହିଯୁ ଅଳକ
ବୁଝୁ ଗୋଟାମରେ ପଢ଼ିରହି କଟର ଛାଡ଼ା-
ଦୁଇ ହୋଇଥିଲା । ଏତେପରିବାର ବାଥ ବସୁକୁ
ଛାପେଶି କାହିଁ କରିବାହାଦୁକ ଲାଜ ସଜାନାଟକ
ନାମରେ ଖଣ୍ଡେ ସ୍ଵସ୍ତିକ ବହୁପରିଷମ ଓ
କର୍ମସ୍ଥିବାରପଦାତ ରତ୍ନା ଓ ପରାମ କର-
ବାରେ ସାଧାରଣକ କୁଟଳିତାର ଭାବର
ହୋଇଥିଲୁ ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ । ବାରଣ ନାହର
ଅଧି ନ ଥିବାସୁଲେ କେବଳ ସିଦ୍ଧର
ହିତୋଦେଶରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବୁଝା ହେବା
ଛିନା ଅଳକରୁ ଗୋଲପର କ ଥାରେ ଓ
ଏ ସ୍ଵସ୍ତିକର ସମ୍ମୂଳ୍ୟ ଏବଂ ରହିବରେ ରହିବ
ହୋଇଥିଲା ସୁନାତାଳ ଏହି ଦ୍ରିଦେଶର
ସଥେଣ୍ଟି ପାଞ୍ଚ ଦେଇଥିଲା ।

କୋରସ ପୋରଣୀକ ବା ଶିତହାସିକ
ଦିଷ୍ଟମ୍ଭ ଅକୁଳମନ୍ତ୍ରପୂର୍ବକ ଏଗନ୍ତ ରଚିଲ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଏଥରେ କଣ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟଟି
ପଞ୍ଚଶିର୍ମୁଖ ମୂଳକ ଏହି ଗ୍ରହକାର ଭାବୀ ସଂଶେ-
ପରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ପ୍ରବାସିର କିଞ୍ଚିତନାରେ

ଲେଖିଥିଲୁଛି ପାଠକମଳେ ଛାହୁଁ ସମସ୍ତ
ଜୀବିତରକେ ।

ନାଟକବଳନା—ବିଷୟରେ ଗ୍ରହିତାର
ନିଜାନ୍ତ ନୂତନ ନୂହନ୍ତି । ଏଥପୁଣ୍ଡରେ ସେ
ବାବାଜିନାଟକ ନାମରେ ଆତ୍ମ ଶତ୍ରୁଏ ପୃଷ୍ଠାକ
ରଚନା କରିଥିଲେ । ଅତିରି ସଙ୍ଗନାଟକ
ଦିଗ୍ନିପୃଷ୍ଠାର ଧଳାରୂପ ଏବଂ ଏଥର ସେ
ଧୂର୍ବାତୀରୁ କୃଷିର ପରିମାଣରେ ସଞ୍ଚଳ ହୋଇ-
ଅଛିନ୍ତି ଧାର୍ଯ୍ୟକମାନେ ଥରେ ଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ ଜାଗିଥାବେ । ବାପ୍ରବରେ ଏହାକୁ
ଶତ୍ରୁଏ ଛକ୍କାଣ୍ଡ ନାଟକ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ପରିଚାଳନାର ଗୁରୁତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତା ନାହିଁ ।
କୁଣ୍ଡର ଉଦସବୁ ଶୁଦ୍ଧିତମୟେ ପାଇ । ପରି-
ବାଚିକ୍ ବିରବାନିମନ୍ତ୍ରେ କେତେକ ଭ୍ୟଳୀ
ପ୍ରାସଞ୍ଜିକ ଦୟାରୁ ଓ ପଦ୍ମବିଳାରେ
ବାରାକ କୁଳେବର ପୂର୍ଣ୍ଣକରଣୀ ଏଥରୁ ବାବର
ଭାବ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପରିହୃତ କୋଇ ଅଛି ।

ପୂର୍ବାପର ସାମଜିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ ମହିଦି-
ଳ ଦୂର ବେଶ୍ୱଳରେ ସାମାଜିକ ଅମେଲ
ଧ୍ୟାନୀୟ । କୃତବ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାୟ ବଜା-
ଯ ପଦ୍ୟରେ କଥୋପକଥକ କରୁଥିଲୁ
ଥିଲେ ସାମାଜିକ ବହିକୁ ଯେ କବିର ପଡ଼ା-
ଯା ବିଷ ଲାଗୁ । ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯେବେ ଜଗନ୍ନାଥ
କଥାକୁ ଯେ ଧର୍ମକୌଣସି ଛପଦେଶ-
ର ଲଜ୍ଜା କରି କାହାକୁ ଦେବେ ଅବା ହୋଇ-
ଗୁଠ । ଘୋଷିତପାତ୍ର ବସିବାର ଲାମଟାପୁରା
ଦିବ୍ୟବେଶରେ ପରବର୍ତ୍ତନାୟ । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଳକୁ
ଛାନଳା ସମେତଙ୍କ ହୋଇଥାନା ।

ଦେଶ, ଭାଲ ଏ କିମ୍ବର କିମ୍ବା ନାଟକର
ଲ ଗୁଡ଼ । ତାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପଥେଷୁ ହୋଇଥିଲା । ଅଛୁଳୁର
ଏକ ନୋହିଲେ ହେ ଶ୍ରାବଣରୁ ପର-
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲା । କାଳର ପର-
ଏକଦିନ ନୋହିଲେ ହେ ସମୁଦ୍ରାଯୁ
ଅଳ ସମୟମଧ୍ୟରେ ପରିସମାପ୍ତ ହୋଇ-
। ଏବଂ ନାଟକର ପ୍ରକାଶକ ତରିକା

ବସନ୍ତ କରାଇବାରୁ ଉଦ୍‌ଧୀନ ଚରଣ
ଅର୍ଥାତ୍ କିମ୍ବା ସାଙ୍ଗୀୟ ଅଳିଗମ୍ବ ଓ ପାଞ୍ଚ-
କର୍ଷଣୀୟାର ଶୁଭର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୁଅଛନ୍ତି ।

କାଟକର ଆଜି ମହା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟବହୁ ଯେ
ସମାଜର ଦୋଷ ସଂଘୋଧନ । ସତ୍ତାଟକ ରତ-
ସୃଜାକର ମଧ୍ୟ ସେହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ଗଢ଼-
କାବର ଅତ୍ୟାଗ୍ରହ ଭର୍ତ୍ତରେ ଯାହା ପ୍ରକଳ୍ପ
ହୋଇଥିଲା ତାହା ଏକବମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାର ଅନେକ ଦୁଃଖ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଦେଲେହେ ଏପରି ଦୂର୍ଘଟନା ଘଟିବାର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକଥା ରହିଥିଲା । ଏ କାଟକଖ୍ରୀ
ସେହି ଅଗ୍ରଧୀନର ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡମାନ୍
ମିତିହାସିକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ହେଉ ରହିଲା ।

ପ୍ରତ୍ଯାମନଙ୍କ ଲବାରକର ସମାଜେ-
ତଳା କରିବାକିମନ୍ତେ ଅମୃତ ସ୍ଵାକ ଲାହ ତ
ମୟ ଲାହ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ଅମୁ-
ଳେ ସବ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅନୁଶେଷ ଦର୍ଶାଏ
ଯ ଏହାକୁ ଥରେ ଧାରକର ଗ୍ରହିବାରକ
ମ ସଫଳ କରିଲୁ ।

ବଡ଼ାଦେଇଲାର ସମାଚାର

ଗଲ ସକ ତିଥମ୍ବର ନାଥ ଚାହେ ଜାଣେ
ପୁଅ ବଡ଼ଦେଉଳ ଆଗାମୀ କେବେଳ ହୋଇ
ଆସୁଛ ତଳ ସାହେବଙ୍କ କରିପ ନାହିଁରବଦାର
ଆଜିରଙ୍କ କଳନ୍ତି ଉତ୍ସାହରରେ ଥିବା ଧାଟ ଓ
ସୁତା ପ୍ରକଳ୍ପ ଲୁଗାମାଳ ପାଇବା ସେଷ
ଦେଲାଗାଣି । ଅର ଏହିରଶ୍ଵାରରେ ଥିବା
ବ୍ୟାବଦାରକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୌପ୍ୟବି ନିର୍ମିତ
ପୂଜୋପକରଣ ଧାର ଓ ଲାଗିଥିଲଙ୍କାରମାଳ
ତାଲିକା ହେଉଅଛି ।

ମନ୍ଦିରସମ୍ପର୍କୀୟ କାଗଜପତ୍ରମାନ ଯାହାକୁ
ସଙ୍କାଳ ଲବଦ୍ଧ ଦେଉଳକରଣକୁ ଉପରୀତ
ପ୍ରକରଣରେ ଏହା କୋରିଲ ହୋଇଥିଲ ସେ
କାଗଜମାନ ମାନ୍ୟବର ଘର୍ଷିତରେକି ଅଧିକ
କରେଗା ତରେ ରଖାଯାଇ ଅଛି ।

ଅଜି କାହିଁ ଶ୍ରମଜୀ ବଣୀ ମହୋଦୟା
ଦେବକ ଗ୍ରାନିଟ୍‌କ କୋଠରେମାତ୍ର ଚଳାଇ
ଥିଲା । ତାହା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆଜି ବସିଥିଲୁ-
ଟି । ମନ୍ଦିରମାତ୍ର ତଳାରବା ଅମଲମାତ୍ର
ଧ୍ୟାନମାତ୍ର ତଳାରିଥିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ପରିହରକ ଭରଣୀରୁ ଶ୍ଵେ
ତ୍ତଧିଲ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବା ସବାରେ ଉତ୍ସାହମ
ମ ଲଜିଅଛି । ସ୍ଵର୍ଗ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଭାବୀକ

ପ୍ରଥମ କାଳ ଦିଅ ସାଇଥିଲୁ ଏବେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ବରଧାରୁ ଜଳବ ଦିଅଗଲା ।
ପେଣ୍ଟିକାରୀ ସେବକମାନେ ନାନାରକ୍ଷେ ଓଜ-
ର ବରିବାରୁ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ତତ୍ତ୍ଵ ସାହେବଙ୍କ ଶମ୍ଭୁ
ପ୍ରଥୋର୍ଟ କେପେୟାହ ମିଳାଥିବା ଲଗିଅଛି ।
ମାତ୍ର ନିଷତ୍ତି ହୁଲୁମ ହୁଲୁ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ
ସାହା ନିତ୍ୟ ଦେଖିବା ହେଉଅଛି ତାହା ସବୁ
ଦେଉଳଇ ଦ୍ଵାରମେକାଏ ମାର୍କଟର ବୋରଡ
ଅଛି ।

ବେହିଣୀକୁଣ୍ଠର ଲକ୍ଷଣ ବ ୧ ପୃଷ୍ଠ ୨୦୯
କୁ ଅଟେ । ଗାହା ଅଟକରି ଲକ୍ଷଣବାରକୁ
ବେଦାଳି ବସିଥାଏ ଜଣେ ବଳେଖିବଳ
ସେଠାରେ ପଦବ ରହି ପାତ୍ରମାକେ ସେଠାରେ
ଯାହା ଦେଉଅଛନ୍ତି ତଥିଲବାରକୁହାଏ ଗାହା
ଅସଲ ହୋଇ ଜମାହେଉଅଛି ।

ସର୍ବର ସେଷତ୍ତୁଖଳା କୋର୍ବର
କିମ୍ବଳ୍ୟ ଶମହାତ୍ରିଧାଦ ପସର କୋର୍ବରିଣିଆଥ-
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅମବିଲା ରମିଦରଳ ଚରପାରୁ ଅଷୁଳ
ଛବିଷିଲ ହେବା ସବାରେ ଆଗେ ଲୋହ୍ୟ
ଦିଅସାନ୍ତଳ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଛବିଷିଲଦାର
ବାରୁଙ୍କହୁ ସ ଅଷୁଳ ହେବାର ହୃଦୟ ଦୋର-
ଅହ ।

ଧୂଳା ଲୁଗା ଅଳକାର ଶତରୂପ ଯେଉଁ
ସାହିମାକେ ଲାଗିବସନ୍ତ ସେମାନେ ଦୟାଶାସ୍ତର
ଦୟା ଦେବସମ ଦୟାନ୍ତି ସେ ଧୂଳା ପ୍ରକଳି ଶାଶ୍ଵତ
ସ୍ଥର୍ଥ ଦେଖି ଲାଗିଛିବା ହୃଦୟମ ଦୟାନ୍ତି କରୁ
ସେମାନ୍ତି ଦେବକଳା ଅଂଶ ସେବକମାନେ
ନେଇ ବାଜାଅଂଶ କଥରକୁ ଅପେ । ଦିଷ୍ଟରର
ବାତୁ ଦେଇଲାବରଗ୍ରହତିବୁ ଦେଖିଯୁଥୁ
ତଳକ ଦର୍ଶକାନ୍ତ ତଥମର ତା ୧୫ ରଖିଠାର
ଦେଇଁ ପଣ୍ଡମାନଙ୍କର ହାତିମାଳକ ଧୂଳା
ଦୟାନ୍ତିରୁକୁ ଓ ସେ ଧୂଳା ବାହାଠାରେ
ଦୟାନ୍ତି ଦେଇଅଛି ସେବମ ଦେଇର ଅସୁଲ
କୋଇ କାହାକୁ ଦେଇଅଛି ଆର ଧୂଳାବାନ
ବାର ହୃଦୟମ ଚାହିଠାରୁ ଦେଇ ଧୂଳା ବକ
ସାତିଅଛି ।

ଗ୍ରେ ଘରେ ଦଢ଼ିଲେ କୁଳାଳ
ଗୋପ ସେବକମଳେ (ଧୂମକୁ ଶାଖାକୁ
ମାରଣ୍ତି ଦେଇଲ ରଖାଯିବା ଭବେଷେ)
ଦୁଃଖର ଦରଖାସ୍ତ ଜୟନ୍ତ କଳ ଥାଦେବନ
କଳୁକୁ ପ୍ରେରଣ ଦରିଅର୍ପନୀ । ଆଜି ବନ୍ଦ
ଆଖାରେ ପୁଷ୍ପକାରୀନାମାଳେ ଏହାତି ହୋଇ
ନାହିଁ ରହିଛି ନ ହୋଇ ସବୁବିଚ ରହିଛି

ସକାଗେ ସାଧାରଣବ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦରଖାସ୍ତ
ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀୟତ ଲେପ୍ଟନେୟ ଗବହୁର
ସାହେବ ବିହାରୀରେ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରେରଣ
କରିବାର ପ୍ରତି କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ପଠାଇ
ପାରି ନାହାନ୍ତି ।

କୁଣ୍ଡେ ଦେଇଲାଗୋ ଦିପୋଟ ବାବୁ
କୌଣସି ଚାର୍ଦ୍ଦିବନଶ୍ଚ ଦେଇଲାର ଯାଇ
ନଦୀଅଗ୍ନିଦର୍ଶ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଦେଖ୍ରେ ଘରେଦରଙ୍ଗ-
ସହି ଶାକଜିବ ଶାକୁରେ ଦିଶ୍ମାରସର ଅନ୍ତରେ
ଦଶ୍ମାଦମାଳ ହୋଲଥୁରେ ଏହ ସମୟରେ
ଦେହ ସେବକ ପ୍ରସାଦ ଧୂଳ ଦୂଳଶୀ ଆଜୁଦିଶେ
ସେବକ ଅବବାପନକ ଦେଇ କାରୁମାନଙ୍କୁ
ହନ୍ତୁଜାଗି ଛାଲୁ ପ୍ରସାଦ ଦୟାକ ପୃଷ୍ଠକ ଦେ
ବାବୁ ଲାଗିଲେ ଅଶିଖୁଣ୍ଡ ବାବୁ ହଞ୍ଚିଯହିଲ
ସେବକମାନଙ୍କାରୁ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରସାଦ କରିବ
ଦିପୋଟ ବରୁ ସେମାନଙ୍କାରୁ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରକର
କରିବା କଲେଇହାର କଣାର ଫେରକାରେ
ସୋରୁ ସେବକମାନେ ଫେରନାର ଉତ୍ତର
ବାବୁ ହନ୍ତୁବ ଲା ? ଅନ୍ତରକାନ କର ବୁଝିଲେ
ସେ ବରୁ ତୁମ୍ଭ ଥିବାରୁ ପ୍ରଥାକ ପ୍ରଥାର କରି
ବାବୁ ଅହନ୍ତର ହେଲେ । ତେବେ ଅନ୍ତରକ
କରିବାର ସେ ସେବକ ବାବୁ ପ୍ରସାଦ ଲୁହର
କି କଲେ ତେବେ ହନ୍ତୁ ଲୁହର ଯଦି ଏବେଳେ
ଦେଇଲାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବି ତେବେ ମହା-
ପ୍ରଭୁ ମହାପାଲଙ୍କ ନୋହିବେ କାହିଁ ?
ଏହକଥା ନେଇ ଅଜ କାଲ ବ୍ରତ ଅନୋକଳ
ଲାଗିଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ମହାପ୍ରାଚୀନ ଦୁଇ ପତ୍ରେ ଏ ସପ୍ତାବ୍ଦୀରେ କତେ ଶାଠ
ଛିଲାଇଛନ୍ତି । ଏ କର୍ଣ୍ଣର ଶାଠ ଏହାକ ।

ଏହାମେତେ ନାହିଁ କରସିବା କୁହାର ଦରଶକ
ମୁଣ୍ଡ ଜାଣେ ପୁଅ ଗୋଟିଏକେ ଯାଇ କୋଇ ନାହିଁ
ପଢ଼ିପ୍ରେରତ ଲେଖିଥିବା କ ଏ କୁହାର ପାଦିବି
ବନ୍ଦାର ନାହିଁ କହୁ । ବନ୍ଦାର କୁହାରଙ୍କ ଧର୍ମକ୍ଷମ
କେତେ ଶାଶ୍ଵତ ।

ଅମ୍ବକରୁ ନବୀକାର କାହାର ଦେଖିଲୁ କେବେଳା
ପ୍ରତି ମନକୁ ଦେଖାଯାଇଛି ।

ଏ ନମ୍ବର କୁଣ୍ଡେ ଜେବେବୁ ଦେଇ ପଢ଼ାଯାଇ ଅବେ
କୁଣ୍ଡ ନାମରେ ଗପ ସୋନାର ବଢ଼ାଇ କାହାରେ
ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡକାରୀ ତଥାର ଅବେଳାକାରୀ ଆହାର କାର
କାର ଧରୁଛନ୍ତି କୁଣ୍ଡ କାହାରେ ମାତ୍ରକାର
ଦେବେ କାହାର ଦେଖାଯାଇ । ମାତ୍ରକାର କାହାର
ଦେବୀରେ କିମ୍ବାକିମ୍ବା କିମ୍ବାକି କିମ୍ବାକି କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକି ପଦାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଅମେରିକାରେ ଚେତ୍ପୁରୁଷରେ ଲେଖିଥିବୁଁ ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବିଦେଶର ସାହେବ ମୋର ତା ୨୫ ଦିନରେ କେତେବୁଁ
ଏକ ବିଜେକ ମାତ୍ର ହେ ବାର୍ଷିକ-ଶତ ଦାତା ବାର୍ଷିକ ମାତ୍ର ।
ସ ହେବ ମହାବିଦ୍ୟ ଯାତ୍ରିଗୁରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ କାନ୍ଦିରଙ୍କ
ପେଣ୍ଠିଥି ବ୍ୟାପି ତା ୨୫ ଦିନରେ ୧୦ ରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦେବେ ।

ବାରେଣ୍ଠର କରେବୁନ୍ତାଙ୍କ ସାହୁଙ୍କ ଶକାନ୍ତିର
ତା କ ଦୟାକୁ ମୁଣ୍ଡିନ୍ତବାନ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପୃଥିବୀ ।

ମୀତୋକ ରୂପକରେ ଏ ଚକାଳି କଥାର ଦୟାରୁ
ପଢ଼ୁଥିବାର ଅନ୍ଧରେବେ ଏହି ଯାତାବାହୁର ମୁଣ୍ଡି କିମ୍ବା
ଦୟ ତଥାଲିଠ ପୋଖିଦିଲେ ସକାରେକ ଏ କଷ୍ଟବ୍ରାତା
ଜାଗରୁ ବାହାର ନାହିଁ । କୌଣସି ଦେଖିବାକୁ ଅଛେଦନକରୁ
ବୁଝ ହୋଇଥିଲେ । କେହି ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର କଷ୍ଟବ୍ରାତା
ଦୂର ନ ପାଇ କହିଲେ କି କୁଞ୍ଚିତମାତ୍ରର ଦିନକିମ୍ବା କଷ୍ଟବ୍ରା
ତରେ ନିରାୟା ଦୂରାର ତାହାର ତିର୍ଯ୍ୟକାରେ ଦେଖିଲେ
ଏହି ବାହାର କଷ୍ଟବ୍ରାତା । ମୁଣ୍ଡିରେବେ ବଥା ହୁଏ ଅଥବା
ଏହି ତାଙ୍କରେ ଦରଳିଲାର ଏକ ।

କିମ୍ବା ମେଳକ ।

ଶାନ୍ତିର ମାହିକେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାଣେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକବିଷୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଧାରାବ ଶାନ୍ତିର ମାହିକେ ଶାନ୍ତିର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଧାରାବ ଶାନ୍ତିର ମାହିକେ ଶାନ୍ତିର

କେବେଳାରୁ ଏ କେବେଳାରୁ କେ ଏ କୁପ୍ତ କମ୍ପିନ୍‌ର
ଦୂର ଦାର୍ଶକ୍‌ର ଏ କରେନ୍ତିର ଆମ୍ବ କରିବାରୁ କିମ୍ବା
ଦେଖିଲ ।

ମୁଣ୍ଡ ଲୋକଙ୍କେ ଯେ ବନ୍ଦରୁ ଶାହରେ ପେଳିଥିଲା
ବନ୍ଦରାମ୍ ମିଶର ବାବୁ ବନ୍ଦରେ ଦବାତ ନାହିଁ
ପେଳିଥିଲା (ଫିଲିମ)

ବିଲେନ୍ସୁ ହୁମ୍ମାର ଏ କର୍ତ୍ତା ଉଦ୍‌ବାଚା ଓ ଗୋଟିଏ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁଷ୍ପାନାଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟର୍ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ପାଇଁ ଆମେ କରୁଣାରେ ପାଇଁ ଆମେ କରୁଣାରେ ପାଇଁ

ତେ କୁଳଧୂମାର ଦ୍ୱାରା କହିଲୁଛନ୍ତି ।
କଣଳମୟ ସୁନ୍ଦରା ଅନ୍ତର ଅପ୍ରେସରର ଠା ୨୩
ସନ୍ଦର୍ଭ କଥା ରହିବ ଏ କୁଳଧୂମର ପା ଖେଳାଇଲାଗଲା ।

କେତେବେଳେ ହେ ଏ ପରିପରି ମହାଭାଗିକ ନିଃପ୍ରଦ
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର
କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର
କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର । କାହାର
କାହାର । କାହାର ।

କରାନ୍ତୁ ମସ୍ତକରେ ବେଳପାତ୍ରିତ ମାତ୍ର କୁଦରଦି ମଧ୍ୟାମାତ୍ର
କାହାରେକି ହେବାର କିମ୍ବା ଏଥରେ କାହା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ
କିମ୍ବା କାହାରେକିତେବେଳେ
ବସନ୍ତ କି ହେବାର କିମ୍ବା ଏଥରେ କିମ୍ବା
ବସନ୍ତ କି ହେବାର କିମ୍ବା ଏଥରେ